

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

YIL 2023 - SAYI: 3

TAC
Elinizin
Altında

TAC'nin 135.Yılı

100

Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. Yılı

TAC Mezun App

birtugladasenkoy.com

tacmemories.org

tac-alumni.org

TAC linkedin

tacsporkulubu.com

tac-alumni.org/
bizletter/

Tac Gift Center

tarsusamerikankoleji@
gmail.com

tac-alumni.org/
BURSLAR

tacalumni@googlegroups.com

www.bizletter.org

/bombalaki

/tacalumni

/tarsusamerikan

Neden aidat vermeliyim?

TAC
Mezunlar Derneği

Sevgili TAC,
Aidat bağışları
Dernek faaliyetlerini
yürütebilmemiz için
gereken en önemli
güç kaynağıdır.
Şimdiki ve gelecekteki
hizmetlerimizin temel
kaynağı aidatlardır.

2023 YILI AİDATIMIZ

Aidat 750 TL + Üniversite Bursu 150 TL
olarak belirlenmiştir.

TAC
YAYLA EVİ
BİR TELEFON
KADAR
YAKIN

**Dağ havasında bir molaya
ne dersiniz?**

Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını
içinize çekmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz?

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA
TELEFON: 0 530 333 83 99

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86
EDİTÖRDEN 6

Mehmet Özel TAC '90
BAŞKANDAN 8

BİR TUĞLA DA SEN KOY!
ÇAĞDAŞ EĞİTİME
DESTEK VER... 10

KADİM BAHÇENİN EN TAZE
ÇİÇEKLERİ HOŞGELDİNİZ 16

HOŞBULDUK 17

GİFT CENTER:
BİR HATIRA BAĞLANTISI 18

ALTI ÜLKE, ONDAN FAZLA
ŞEHİR, YÜZDEN FAZLA
KATILIMCI, BİR CAMİA... 20

30 EYLÜL YAYLA EVİ 32

MUTLU HABERLER 34

TAC'DEN HABERLER 40

MEZUNLARDAN
GELENLER 58

BULUŞMALAR 88

NEREDEN NEREYE! 106

TAC MEMORIES 122

ŞİİRDEN RESME,
RESİMDEN HEYKELE... 124

KAYBETTİKLERİMİZ 128

KAYBETTİKLERİMİZİN
ARDINDAN 131

TAC Mezunlar Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Mehmet Özel '90

Başkan Yardımcısı

Umut Yalnız '88

Sayman

Aydın Ramazan Dinçer '83

Genel Sekreter

Müge Canataroğlu Selim '94

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Doğan Gözde Özgödek '86

Keriman Sarper '89
Defne Ongun Müminoglu '89
Betül Öcal
Nuran Baykal

Tasarım

Recep Güngör
recepungor2@gmail.com

Dernek İletişim

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi 0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

*Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği
tarafından 4 ayda bir yayımlanır.*

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86

TARİHE NOT DÜŞERKEN, GELECEĞE DE ULAŞMA ÇABASI

Sevgili TAC,

Bildiğiniz üzere, dergimiz son bir yıldır bir yandan www.bizletter.org adresinden sizlere ulaşırken, aynı anda TAC Mezunlar Derneği web sayfası <https://tac-alumni.org/bizletter/> adresinden de okunabiliyor. www.bizletter.org yayındaki sayının platformu iken, <https://tac-alumni.org/bizletter/> adresinde 2012 yılından itibaren önceki sayıların da görüntülenmesi mümkün.

Bizletter dergisinin bu özelliği dergiye aynı zamanda bir arşiv kaydı işlevi de yüklemiş oluyor. Zaman geçtikçe bu işlev daha da önem kazanacak. Yıllar önce TAC nasılmış, mezunlar ne yapıyormuş, Dernek nereden nereye gelmiş gibi konu başlıklarına göz atılabilir. Örneğin bu sayıda Serdar Kutsal '81 ve Akar Burduloğlu '62-63, dernek geçmiş hakkında önemli

paylaşımlarda bulundu.

Öte yandan elbette sadece geçmiş için değil, gelecek için de Bizletter önemli bir işlevi yerine getirme çabası içinde. Bir yandan mezunlarımızın birikimlerini ve geleceğe dair önerilerini sizlerle paylaşıyor, diğer yandan, yeni mezunlarımızın eğitim yolculuklarını aydınlatma çabası gösteren, TAC Mezunlar Derneği çalışmalarını gösterebiliyoruz.

Bu sayımızda uzun süredir başarı ile devam ettirilen TAC Mezunlar Derneği Tuğla Bursu projesinin son durumu ile ilgili bir yazıyı da sizlere sunduk. Tuğla bursiyerlerimizle hakikaten gurur duyuyoruz. Türkiye'nin geleceğine yönelik çok değerli kardeşlerimizi mezun eden Okulumuz, Derneğimiz ve Vakfımızın güzel bir işbirliği de geçmişten geleceğe yolculuğun güzel bir örneği.

Bu seneki gerek TAC mezuniyet törenleri ve gerekse de Tarsus-Sev mezuniyet törenleri de sayımızda yer aldı.

Mutlu Haberleri paylaşırken ne kadar seviniyor isek, kaybettüğümüz mezunlarımız ve kaybettiklerimizin ardından paylaşılan duyguları okurken de o kadar hüzünleniyoruz. Ama onlarla bu dünyada paylaştığımız değerli anları yaşamış olmayı da bir mutluluk kaynağı olarak görmeliyiz, belki de.

Bu sayıda yazısı, mesajı ya da görseli paylaşılan en kıdemli mezunumuz rahmetli Ahmet Niyazi Koç '51 abimiz "TAC Memories" bölümünden seslenirken, en yeni mezunlarımız 2023 döneminin "mezunlara merhaba" yazısı da çok keyifli. Bu da bir Bizletter uygulaması olarak son yıllarda karşımızda, Mezunlar Derneğimiz en yeni üyelerine "hoşgeldiniz" derken, en yeni mezunlar da aynı anda "merhaba" diye cevap veriyor. İki yazıyı da "Dernek'ten haberler" bölümünde okuyabilirsiniz.

Ben, dergide her zaman "Buluşmalar" bölümümüzü özenle takip ederim. Harika paylaşımlar olur. Tabii yaz sonrası ilk sayı olunca ekranlarındaki sayımız, "Buluşmalar" bölümümüz de dopdolu. Türkiye ve Dünya'nın dört bir tarafından

mezunlarımızın anı paylaşımlarını, yazı, fotoğraf ve videolarını izlemek çok keyifli.

'Mezunlarımızdan' bölümünde zaman zaman ya da her sayıda bizlere değerli katkılarını sağlayan mezunlarımıza da teşekkür ediyoruz. Bu sayıda Engin Ünsal '55, Ergül Bakay '63, Yılmaz Ayata '63, Nihat Taner-Şeref Etker '68, Murat Molu '81, Okan Toygar '88 ve Osman Çetin '96 yazıları ile düşünce ve duygularımıza hitap ediyorlar. Kalemlerine sağlık. Yalnız bu yazılardan Yılmaz Ayata abimizin "Bombalaki" konulu yazısı bize önemli uyarılar da içeriyor, demedi demeyin.

Şubelerden, Son Cumalardan, Tac Store'dan haberleri de öneririz. TAC Store yenileniyor, sizlere daha iyi hizmet verme çabasını geliştiriyor. Okula gelince uğrayabilir veya web ya da Amazon'daki dükkanını ziyaret edebilirsiniz.

Kısacası hareketli ve renkli TAC Dünyasını, dolu beyinlerin dolu kalemlerini, anlamlı projeleri, mutluluklarımızı ve üzüntülerimizi, birlikteliğimizi yansıtmakta olan bir sayı ellerinizde.

72 yıllık bir zaman aralığından yazılar ve görseller ile huzurlarınızdayız. İyi okumalar diliyorum.

Saygılarımla

BizLetter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberleri bekliyor.

betulablatac@gmail.com

nuranbaykal@gmail.com

tarsusamerikankoleji@gmail.com

Mehmet Özel TAC '90
BAŞKAN

YAZDAN SONBAHARA AYNİ HEYECANLA... SON ÇEYREKTE AYNİ HEYECANLA...

Çok değerli TAC Ailem,

Yaz tatili dönemini bitirdiğimiz ve yılın son çeyreğine girdiğimiz şu günlerde okullarımızda yeni eğitim dönemine başladık. Öncelikle tüm kardeşlerime yeni eğitim yılında ve özellikle **8. ve 12. sınıf kardeşlerime de girecekleri zorlu lise ve üniversite sınavlarında** başarılar diliyorum.

Tuğla Burs Komisyonumuz bu sene de özverili bir şekilde çalışarak ve ince eleyip sık dokuyarak okulumuza beş yeni pırl pırl kardeşimizi kazandırdı.

Bir Tuğla da Sen Koy! Burs Fonu Projesi Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği tarafından yürütülen ve desteğe

ihtiyacı olan başarılı öğrencilerin eğitim görebilmeleri için kaynak yaratmayı amaçlayan bir burs fonu projesidir. Yapılan bağışlarla yaratılan kaynaktan herhangi bir amaçla hiçbir kesinti yapılmamakta ve kaynağın getirisi ile burs verilmektedir. Şu anda okulumuzda 26 kardeşimiz **Bir Tuğla da Sen Koy** bursu ile okumaktadır.

Mezunlar Derneği olarak yaz dönemini yine birçok buluşma ile geçirdik. **Zafer Bayramı kutlaması** yayla evimizde, klasikleşen Ankara öğle mavruları, bahçe buluşmaları ve akşam mavruları hiç duraksız farklı mekânlarda devam etti. Tarsus SEV ve TAC mezuniyet törenleri, okul açılış törenleri mezunlarımızın da katılımı ile gerçekleşti. **Yine dolu dolu bir yazı etkinliklerimiz ile**

tamamladık. Ve bizim için yılın en önemli aylarından Ekim ayının da içinde olduğu son sonbahar dönemi etkinliklerimize heyecanla hazırlanıyoruz.

Büyük Önderimiz Atatürk'ün kurduğu ve TAC camiası olarak ilke ve değerlerinin her zaman takipçisi olduğumuz **Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. yılını okulumuzda kutlayacak** olmanın heyecanı içerisindeyiz.

TAC'nin 135. Cumhuriyetimizin 100. yılı için okul kampüsümüzde **çok özel bir kutlama** planlıyoruz. Dev Senfoni Orkestrasının da

katılacağı programda, TAC ve Tarsus SEV öğrencilerinden oluşan koro, Cumhuriyet konseri ile bu önemli günde bizimle beraber olacaklar.

Bu sene Talas'lı abilerimize katılıp 29 Ekim de Talas'ta hep birlikte olacağız. Abilerimiz her sene 29 Ekim tarihinde Talas'ta buluşup, hem hasret gideriyorlar, hem de **Cumhuriyetimizi kutladığımız yılı taşlar ile Ali Dağı'na yazıyorlar.** Bu sene abilerimizin de izni ile bizler de bu şerefe nail olacağız. Bir taşta biz koymaya gidiyoruz.

Aynı zamanda tüm yurdu kapsayan Türk Bayrağı ve TAC Flaması projemiz de mezunlarımızın bulunduğu şehirleri gezdikten sonra son olarak Talas'a uğrayacak, Talas ortaokulu ve Ali Dağı'nı da ziyaret edip 29 Ekim'le beraber okulumuzda anı evimizde yerini alacak.

**YAŞASIN CUMHURİYET,
YAŞASIN TAC!!!**

Bir Tuğla da Sen Koy! Çağdaş eğitime destek ver...

GİRİŞ

“Bir Tuğla da Sen Koy!” Burs Fonu Projesi Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği tarafından yürütülen ve desteğe ihtiyacı olan başarılı öğrencilerin eğitim görebilmeleri için kaynak yaratmayı amaçlayan burs fonu projesidir. Yapılan bağışlarla yaratılan kaynaktan herhangi bir amaçla hiçbir kesinti yapılmamakta ve kaynağın getirisi ile burs verilmektedir. Tuğla Bursundan daha fazla öğrencinin yararlanabilmesi için Sağlık ve Eğitim Vakfı verilen bursu match etmektedir.

Okulumuzun mezunları hayatta bugünkü konumlarına ulaşmalarında okulumuzun katkısını hiçbir zaman unutmazlar. Yaşamlarına yön veren ve onları hayata en iyi şekilde hazırlayan sevgili okulumuza yaşam boyu sevgi ile bağlı olup yaşamlarına yön veren okulumuza katkı vermek için borçluluk hissederek. Başarılı olup maddi destek olmaksızın okuyamayacak öğrencilerin kendileriyle aynı eğitimi görebilmeleri için burs desteği sağlarlar.

Mezunlarımızın uzun

yıllara dayanan burs çalışmaları 2006 yılında şekil değiştirdi ve başlatılan ‘Tuğla Projesi’ ile yapılan bağışlardan herhangi bir nedenle kesinti yapılmayıp korunarak sadece getirisinin burs olarak verileceği kalıcı bir fon (endowment fund) yaratıldı. Yaratılan bu fonun sonsuza dek korunması ve içerisinden hiçbir kesinti veya masraf yapılmaması amacıyla bir ‘anayasa’ oluşturularak bursların titiz bir şekilde dağıtımı ve takip edilmesine yönelik prensipler ve ilkeler tespit edildi.

Sağlık ve Eğitim Vakfı’nın da projeye destek verip yaratılan fonun getirisi ile verilen burs miktarını bire bir eşlemesiyle (match ederek) daha fazla öğrenciye destek verilmesi sağlandı. Yaratılan burs fonunun getirisi; Mezunlar Derneği, Sağlık ve Eğitim Vakfı ve Okul İdaremizin

birlikte oluşturduğu “Tuğla Burs Komisyonumuz” tarafından hakkaniyetle ve şeffaf olarak; başarı ve ihtiyaç kriterleriyle seçilen başarılı öğrencilerin eğitimi için burs olarak verilmektedir.

Bir Tuğla da Sen Koy! Burs fonuyla ilgili tüm bilgi ve içerik internet üzerinde açılan www.birtugladasenkoy.com

GENEL BİLGİLER

- ➡ Tuğla Projesi kapsamında ilk bursiyerler 2007-2008 öğrenim yılı için belirlenerek okulumuzda eğitime başlamış olup ilk bursiyerlerimiz 2012 yılında mezun olmuşlardır.
- ➡ Tuğla Bursuna bu güne kadar 2123 kişi bağış yapmıştır. İsmi belirtilmeden bağış yapanlarla birlikte 2500 kişi farklı büyüklüklerde bağışlarla destek olmuşlardır. Bağışçıların tam listesi www.birtugladasenkoy.com sayfasında ‘Bağışçılar’ linkinde görülebilir.

sayfasında yer almaktadır. Okulumuzun tarihi ve sembol binası Stickler Hall’un fotoğrafı Tuğla olarak adlandırdığımız 10 bin kareye bölünerek, her biri 100 piksel büyüklüğündeki ‘Sanal Tuğla’lar oluşturuldu.

Tuğlalar tıklanıldığında her bir Tuğla için 200 dolar karşılığında dolar veya Türk Lirası olarak bağış yapan bağışçıların isim veya diledikleri logoları bağış alanına yerleştirildi ve tıklanıldığında bağışçının dilediği bir görsel veya web sayfası adresine yönlendirildi.

Tuğla Projesinin mezunlar ve camiamız tarafından benimsenerek 10 bin Tuğlanın tamamlanmasının ardından orijinal fotoğrafın görünmeyen bölümlerinin de zaman içinde açılmasıyla Tuğla alanı genişletildi ve Tuğla miktarı artırıldı.

YÖNTEM

- ➡ Tuğla Bursu’na o yılın 8. sınıf öğrencileri Liselere Giriş Sınavı (LGS) sonuçları ile TAC Mezunlar Derneği’nin web sayfasında yer alan formu doldurarak başvurumaktadırlar.
- ➡ Yapılan başvurular Tuğla Burs Komisyonunca değerlendirilerek başarı ve ihtiyaç kriterlerini karşılayan öğrenciler yüzyüze değerlendirilmek üzere burs komisyonu toplantısına davet edilir. Mezunlar Derneği, Sağlık Eğitim Vakfı ve Okul İdaresinin temsil edildiği “Tuğla Burs Komisyonu” öğrencilerle ve aileleriyle detaylı görüşmeler yaparak o yıl ayrılan bütçe doğrultusunda mümkün olan en fazla sayıda öğrenciyi Tuğla Bursiyeri olarak seçer ve öğrencilerin kayıtları yapılır.

Tuğla Projesi web sayfasında (www.birtugladasenkoy.com) proje ile ilgili tüm bilgileri, başından bu yana yapılan tüm bağış ve bağışçıları ve onların bağışlarıyla anıları sonsuza dek yaşayacak olan değerlerimizi, gelişmeleri, basında yer alan haberleri, projenin tarihçesini, istatistikleri ve katılımcıların görüşlerini bulabilirsiniz.

İhtiyacı olan başarılı öğrencilere eğitim desteği vermek üzere bu projede yer alarak destek olan tüm eğitim destekçilerine, kurumlara, mezunlarımıza, velilerimize ve çağdaş eğitime destek veren diğer tüm bağışçılara, Sağlık ve Eğitim Vakfımıza ve Okul İdaremize sonsuz teşekkür ederiz. Bağışçılarımızın isimleri sanal Tuğlalarda sonsuza dek yaşayacaktır.

Çağdaş eğitime destek için “Bir Tuğla da siz koyun!”

BURSİYERLER

➡ Projenin başlangıcından bu yana 31 kız, 37 erkek olmak üzere toplam 68 öğrenci Tuğla Bursu ile eğitim görmüştür. Bu öğrencilerin 33’ü gündüzlü, 35’i yatılı öğrencilerdir. Gündüzlü öğrenciler Mersin, Tarsus Adana’dan, yatılı öğrenciler ise şu kentlerden gelmekte: Fethiye, Kayseri, Bursa, Marmaris, Bodrum, Bitlis, Adıyaman,

Kadiri, İskenderun, Varto, Niğde, Silifke, Gaziantep, Konya, Ayvalık, Tunceli, Adana.

➡ Tuğla Bursu ile eğitim görmek üzere 2007-2008 eğitim-öğretim yılında seçilen ilk 4 öğrenci 2012 yılında TAC’dan başarıyla mezun oldular. Okulu birincilikle bitiren kız öğrencimiz TAC eğitimi sonrasında Tıp

DERNEKTEN HABERLER

Fakültesini bitirdi ve 2022 yılında Acil Tıp Uzmanı oldu. Okulu ikincilikle bitiren erkek öğrencimiz Amerika Birleşik Devletleri'nde Brown University'de elektrik-elektronik mühendisliği lisans eğitimi sonrasında Almanya Karlsruhe Enstitüsünde master, Johns Hopkins'de doktora yaptı ve halen Johns Hopkins'de çalışıyor. Üçüncü bursiyerimiz İstanbul Teknik Üniversitesinde mühendislik eğitiminin ardından data analizi alanında uzmanlaştı. Diğer öğrencimiz Boğaziçi Üniversitesi Uluslararası Ticaret bölümünü bitirdikten sonra kurumsal çalışmalarının yanısıra farklı sektörlerde online platformlar geliştirdi ve halen büyük bir perakende firmasında Arge ve Proje Yönetimi alanında çalışıyor.

Mezun olan Tuğla Burslu öğrencilerimiz üniversite eğitimlerini yurt içi ve yurt dışında farklı alanlarda devam ettirmektedir. Mezun olan bursiyerimizin tercih ettiği yüksek öğrenim alanları sırasıyla şunlardır:

Uluslararası Ticaret (Boğaziçi), Tıp, Elektrik-Elektronik Müh (ABD-Brown), Moleküler biyoloji (İTÜ), Makina mühendisliği (İTÜ), Hukuk (İstanbul), Ekonomi (İtalya), Makina mühendisliği (Boğaziçi), Uluslararası Ticaret (Boğaziçi), Tıp, Kimya Mühendisliği (Boğaziçi), Kimya Mühendisliği (Boğaziçi), Tıp, Psikoloji (ABD), Matematik-Ekonomi (ABD), Tıp, Enerji Sistemleri Mühendisliği (Bahçeşehir), Tıp, Medya (Bahçeşehir), Mimarlık (Budapeşte), Kimya Mühendisliği (ODTÜ), Hukuk (Bilkent), Gıda Mühendisliği (ODTÜ), Bilgisayar Müh (ABD), Otomotiv Müh (İtalya), Tıp, Ekonomi-Finans (İtalya), Kimya Mühendisliği (ODTÜ), Kimya Mühendisliği (İTÜ), Hukuk (Marmara), Ekonomi (İtalya), Elektrik-Elektronik Müh (Koç)

2022-2023 döneminde 3 Tuğla Burslu öğrencimiz mezun olup, 2023-2024 eğitim-öğretim dönemi için 6 yeni öğrenci seçilmiştir. Önümüzdeki eğitim yılında (2023-2024) TAC'de 26 öğrenci Tuğla Bursu ile eğitim görecektir. Bu 26 öğrencinin 12'si yatılı, 14'ü ise gündüzlü olacaktır. Bu öğrenciler sadece akademik açıdan değil aynı zamanda spor, müzik, sosyal hizmet, çevre duyarlılığı gibi birçok alanda öncü faaliyetler yürütmektedirler. Bu yıl okulumuzu birincilikle bitiren Tuğla Burslu öğrencimiz üniversite sınavında da çok başarılı bir derece almıştır. Tuğla Burslu 11. sınıf bir öğrencimiz okulun film kulübünün başkanlığını yürüterek bu yıl hazırladığı ve yönetmenliğini yaptığı kısa filmi büyük bir törenle okul camiasına sunmuştur. 11 ve 10. sınıfta okuyan iki öğrencimiz piyano ve bağlama alanındaki yetkinlikleriyle okulumuzun önemli tören ve etkinliklerinde açılış performansları göstermişlerdir. Bir öğrencimiz okulun robotik takımında yıl boyu süren uğraşlarla okulumuzu ulusal platformlarda başarıyla temsil etmiştir. 9. sınıfta okuyan bir öğrencimiz okulumuzun Model United Nations (MUN) kulübünde aktif görev almakta ve aynı zamanda okulun hentbol takımında oynamaktadır. Bir diğer 10. sınıf bursiyerimiz ders başarıları ve okulun film kulübündeki başarılarının yanısıra hentbol ve atletizm dallarında başarılıdır. Yine Tuğla Burslu bir kız öğrencimiz üyesi olduğu Rotaract Kulübü ile bir çok projede öncülük yapmış olup aynı zamanda havacılık alanında eğitim görme hedefi doğrultusunda bir mezun abisinin yanında staj yapmaktadır. Burslu öğrencilerimizin tamamı karne başarılarıyla takdirname almakta olup akademik çalışmalarının yanısıra bir çok sosyal çalışmanın da birer parçası olmaktadır.

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

/bombalaki

/tarsusamerikan

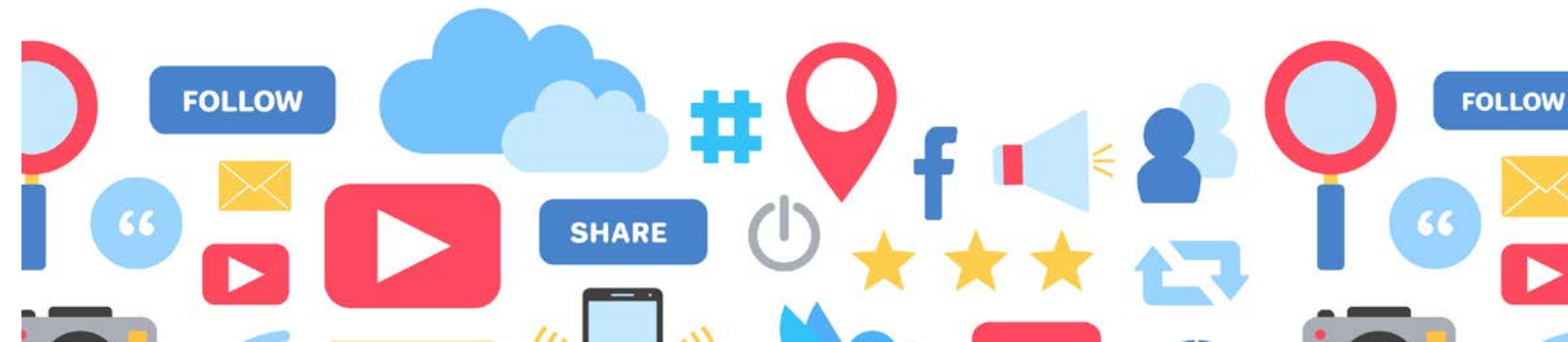

/tacalumni

/bombalaki

TAC Sosyal Medyada
Her Zaman Birlikte

İSİMLENDİRİLEN TUĞLA BURSLARI

Tuğla fonuna 600 Tuğla (120 bin USD karşılığı) bağış yapan kişi, kurum ya da dönemler adına bir Tuğla Bursu oluşturulmaktadır. Bağışçının adına oluşan Tuğla Bursu ile bir öğrenci 5 yıl boyunca o bursla okumakta ve mezun olduğunda yeni bir öğrenci seçilerek yine bu isimle burs devam etmektedir.

Tuğla Bursunda bugüne kadar bu durumun 7 örneği bulunmakta. Birçok kişi ve dönem de bağışlarına devam ederek zaman içinde 600 Tuğlaya ulaşmayı hedeflemektedirler. Talas mezunu abilerimiz de 600 Tuğla hedefine ulaşmaya çok yakınlar.

Özdemir Sabancı Tuğla Bursu

Güçlü Yaşa Tuğla Bursu

Scott - Edmonds Tuğla Bursu

Defne ve Muhtar Kent Tuğla Bursu (2 Adet)

Turgay Gümüş Tuğla Bursu

Oğuz Aydemir '69 ve Aydemir Ailesi Tuğla Bursu

TAC 1963 Mezunları Tuğla Bursu

**TARSUS AMERİKAN KOLEJİ
MEZUNLAR DERNEĞİ**

TUĞLA FONU

**30 Haziran 2023 itibarı ile Tuğla
Fonu kaynağı:**

- 2.025.016,57 USD Ana Para ve 148.532,40 USD Getiri olmak üzere toplam 2.173.548,97 USD
- 316.766,52 TL Ana Para ve 27.253,28 TL Getiri olmak üzere toplam 344.019,80 TL

*Önümüzdeki yıl eğitim görecekt
olan öğrencilerin okul ücretleri
karşılandıktan sonra kalan bakiye
getiri olarak bir sonraki seneye
devredilmektedir.*

ÖZET/SONUÇ

- Bir Tuğla da Sen Koy!
Burs Projesi camiamızın tamamının desteği, katılımı ve sahiplenmesiyle başarıyla devam etmektedir. Başarılı olarak okulumuzda eğitim görmeyi hak eden ancak desteğe ihtiyacı olan daha fazla öğrencinin bu fırsatı bulabilmesi için desteklerin devamı çok önemli. Bağışlarıyla destek veren mezunlarımıza, eğitim dostlarına sonsuz teşekkürler.

Kadim Bahçemizin En Taze Çiçekleri Hoşgeldiniz

Tarsus Amerikan Koleji 2022-2023 akademik yılının sevgili mezunları, kadim bahçemizin en taze çiçekleri, TAC mezunlar derneğinin en yeni üyeleri HOŞGELDİNİZ.

Sevgili kardeşlerimiz, bu sene okulumuzun kuruluşunun 135. yılı olmasının yanı sıra, Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. yılını da kutluyor olmamız sebebiyle, çok özel ve güzel bir yılda mezun oldunuz. Bu güzel tesadüf, mezuniyetinizi daha da anlamlı bir hale getiriyor.

TAC mezunları olarak, öğrencilik yılları hepimiz için unutulmaz anı ve anektodlarla doludur. Bazılarımızın çocukluk, hepimizin ise gençlik anıları ile dopdolu olan okul duvarlarının dışını göreceğiniz ve gördüğünüzde de okulumuzun dillere destan geleneğinin, aslında mezun olduktan sonra başlayan ve sonrasında da hiç bitmeyen bir süreç olduğunu anlayacaksınız. TAC kardeşliği, hayatlarımız boyunca, biz istediğimiz sürece devam eden bir bağlılık geleneğidir. Unutulmaz anıları ve yaşam boyu sürecek olan dostlukları yanınıza alarak çıktığınız okulumuzdan çok da uzak kalınmayacağımı da belirtmek isteriz.

Şimdi artık ülkemiz ve dünyanın çok değişik bölgelerinde yaşayan TAC camiamızın sayıca daha büyük ve kalabalık kesimiyle tanışma zamanı. Bu büyük camiaya temas ettikçe, bu kadim yuvada aldığımız temel değerlerin tüm yaşam boyunca korunduğunu büyük bir gururla göreceksiniz ve bunun bir parçası olduğunuz için her zaman mutlu olacaksınız. Okuldaki dönem arkadaşlığı, diğer sınıflarla abilik, ablalık bağı ve bunun verdiği güven hissinin aynı sıcaklıkla devam ettiğini göreceksiniz. Her zaman abi ve ablalara teklifsiz ulaşabilmek onların bilgi ve

tecübelerinden koşulsuz faydalanabilmek sizlere iyi ki dedirtecek ; ‘iyi ki TAC’liyim, bu seçkin camianın mensubuyum.”

TAC’li olmanın ayrıcalığını hayatın her safhasında hissedeceksiniz. Dünyanın neresinde olursanız olun karşılaştığınız her mezunumuzda, size açılan bir kapı ve uzatılan birer el bulacak ve pek çok zorluğun bu kardeşlikle ne kadar da kolay aşılabildiğini göreceksiniz. Okul geleneğinin en yeni halkaları olarak, ileride sizler de o kapıyı açan ve o eli uzatan abi ve ablalar olacaksınız.

Elbette ki bu hoş geldin yazısında okulumuzdan mezun olan en yeni kardeşlerimiz olarak sizleri, mezunlar derneğimiz hakkında bilgilendirmek de istiyoruz. Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği olarak genel merkez ve şubelerde gönüllü olarak çalışmalar sürdüren bugün itibarıyla toplamda 4000 kişiyi aşan kocaman bir mezunlar topluluğuyuz. Mezunlarımızın yoğun olduğu her şehirde gerçekleşen Son Cuma etkinliği başta olmak üzere, pek çok farklı faaliyet gerçekleşmekte ve bu etkinlikler de gerek TAC Mezunları Uygulaması, gerek Alma Mater ve gerekse de whatsapp gruplarında paylaşılmaktadır. Bu etkinliklere katılımınız hem bizlerin sizleri daha yakından tanımasına fırsat verecek, hem de TAC geleneğinin büyüktür küçüğe aktarılmasına katkı sağlayacaktır.

Okulumuza “Mezun Olunamayan Okul” tanımlamasının verilmesinin (en önemli) sebebi olan mezunlarımız adına, mezunlar derneği olarak, sizi başarıyla tamamladığınız lise hayatınızdan dolayı kutluyor, yolunuzun şansınızın bahtınızın açık olmasını diliyoruz.

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ

Hoşbulduk

Saygıdeğer TAC Mezunlar Derneği Ailemiz,

Her zaman büyük bir gurur ve memnuniyetle hatırladığımız okulumuza, kültürümüze ve en önemlisi ailemize geri dönmek, bu özel topluluğun bir parçası olmak bizim için büyük bir mutluluk kaynağıdır.

TAC ’23 dönemi, yaşadığımız unutulmaz anılar, arkadaşlıklar ve mavra dolu yıllarla dolu bir süreçti. Bu sürecin bir parçası olmaktan büyük bir mutluluk duyuyoruz. Bu mesajı yazarken, değerli mezunlar derneğimize katılma fırsatını bulduğumuz için çok mutluyuz.

TAC hayatımızın bu önemli durağında yaşadığımız anılar, bize unutulmaz deneyimler ve öğrenme fırsatları sundu. Şimdi, mezunlar derneği aracılığıyla bu deneyimleri paylaşma, bağlantı kurma ve gelecekteki nesilleri destekleme şansına sahibiz.

Mezunlar derneği, biz mezunlar için önemli bir bağlantı noktasıdır. Bu çatı altında, geçmişteki anıları canlandırabilir, eski arkadaşlarımızla yeniden bir araya gelebilir ve birlikte yeni projelerde çalışabiliriz. TAC ’23 dönemi, hepimizin

hayatında özel bir yere sahip ve bu dernek, bu değerli deneyimlerin devamı niteliğindedir. Değerli ailemizin üyeleri olarak, birbirimize ve topluluğumuza destek olma fırsatına sahibiz. Bilgi ve deneyimlerimizi paylaşarak, mezunlarımızın başarılarını kutlayarak ve gelecek projeleri ve etkinlikleri birlikte planlayarak okulumuza ve birbirimize katkıda bulunabiliriz. Bu önemli topluluğun bir parçası olmaktan gurur duyuyoruz. TAC Mezunlar Derneği üyeleri olarak, bir araya geldiğimizde ne kadar güçlü bir aile olduğumuzu göstermeye devam edeceğiz.

Gelecekteki etkinliklerde ve projelerde bir araya gelmek için sabırsızlanıyoruz. TAC ’23 dönemi olarak her zaman yardıma hazırız. Hep birlikte okulumuza, kültürümüze ve birbirimize daha fazla katkıda bulunmak için çalışacağımız ve birbirimizden hiç kopmayacağımız bir gelecek diliyoruz. Son Cuma’larda, Homecoming’lerde ve daha birçok etkinliklerde görüşmek üzere.

Mavramızın hiç bitmemesi dileğiyle...

Saygılarımızla,

TAC ’23

Gift Center: Bir Hatıra Bağlantısı

Güney Yurtsever '17- Abdullah Arda Çataklı '12

Merhaba değerli Tarsus Amerikan Koleji mezunları! Gift Center sizlere anılarınızı sıcak tutacak ve okul yıllarınızı ölümsüzleştirecek birçok harika ürün sunmaktadır.

Mağazamızda hem öğrencilere hem de mezunlara özel kıyafetler bulabilirsiniz. Hem klasik hem de modern kesimlerde üretilen ürünler, geçmişi yansıtırken günümüz modasına da ayak uyduruyor. Derneğimiz, mezunlarımızın özel günlerde, mezuniyet törenlerinde ve özel etkinliklerde gururla taşıyabilecekleri özel ürünler sunmaktadır.

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği'nin web sayfasında yer alan "Gift Center" başlığı altında, mağazamızda bulunan ürünlerin görsellerini bulabilirsiniz. Web sitemizdeki iletişim kanalları üzerinden de istediğiniz ürünleri sipariş verebilirsiniz. Siparişiniz özenle hazırlanacak ve istediğiniz adrese gönderilecektir. Artık kolejinizin ruhunu üzerinizde taşımak daha da kolay!

Ayrıca, size daha geniş bir ürün yelpazesi sunabilmek için, ürünlerimize Amazon üzerinden de ulaşabilirsiniz.

Okulumuzun sembollerini, renklerini ve ruhunu yansıtan tişörtler, çantalar, anahtarlıklar ve daha birçok ürün bulunmaktadır.

Sizleri TAC hatıralarını yeniden yaşamaya davet ediyoruz. Okul yıllarınızın unutulmaz anılarına dair bir parça taşımak ve gururunu paylaşmak için ürünlerimizi keşfedin. Yaşanmışlıklarınızı yeniden canlandıracak, bir hatıra bağlantısı kurmanızı sağlayacak özel ürünler için bizi ziyaret etmeyi unutmayın.

Unutmayın, siz değerli mezunlarımızı düşünerek tasarlanmış bu özel ürünler, Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği'nin bir parçası olarak sizleri her zaman hatırlatacaktır. En güzel anılarınızla bağlantınızı sıcak tutmak için biz buradayız!

Bilgi ve sipariş için:

Web Sitesi: tac-alumni.org

Amazon adresi: [amazon.com](https://www.amazon.com)

E-posta: tarsusamerikankoleji@gmail.com

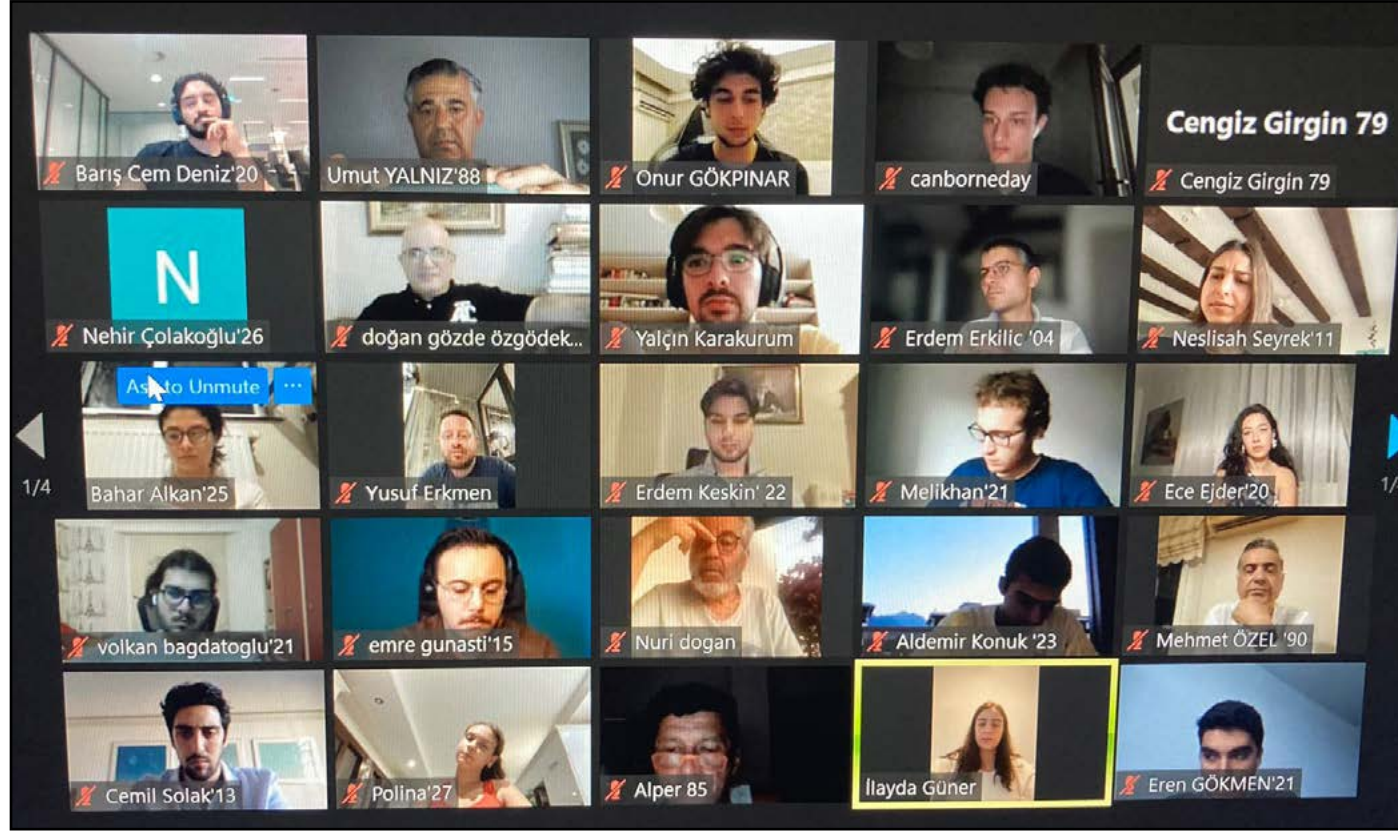
Telefon: 0 535 663 11 14

Dönem ve isme sipariş alınanlar

Altı ülke, ondan fazla şehir, yüzden fazla katılımcı, bir camia...

Erdem Erkilic '04

TAC hikayelerinin arasında neredeyse yarım asır (1979'dan 2027'ye) olan bir mezun-öğrenci grubu ama hep aynı abi/abla-kardeş birlikteliği...

17 Temmuz akşamı Türkiye saatiyle 19:30'da (Almanya, Hollanda, İtalya, İrlanda, Belçika ve Dubai saatiyle başka zamanlarda) başlayan Zoom toplantısında bir araya geldik. Üniversite ve çalışma hayatlarına Avrupa'da devam eden mezunlar, hayatlarındaki bir sonraki aşamayı planlamaya çalışan kardeşleriyle

bilgi ve tecrübelerini paylaşma fırsatı yakaladı.

Umut abi '88 sorduysa da, neyse ki konu Avrupa'daki kaçakçılık işlerinin nasıl gittiği etrafında çok dönmedi. Zaten bizim ne bezimiz olur o taraklarda değil mi? Okumaya, çalışmaya gelmişiz buraya. Okuldan yurda, işten eve...

Hollanda ile başladı oturum. ING'de çalışan Ömer '04 Hollanda kültürünü anlatan kitap önerisinden ve

üniversitelerdeki eğitim dilinin İngilizce'den Hollandaca'ya değişmesini öngören gelişmeleri aktarmasından sonra, Hollanda Kanser Enstitüsü'nde doktorluk yapan ama aynı zamanda Amsterdam'daki kebabçı ve rakı mekanları konusunda uzman olan Neslişah '11 sözü aldı ve tıp alanında Hollanda'ya entegre olurken geçtiği süreçlerden bahsetti. Arada, kedisi de mikrofona uzandıysa da söz almakta başarılı olamadı.

Sonrasında söz alan üniversiteli kardeşlerimizden Ece '20 İstanbul Bilgi Üniversitesi'nden Hollanda'ya nasıl geldiğinden, Barış '20 ve Erdem '22

Tilburg Üniversitesi'nde hukuk fakültesine girmekten çok çıkmamanın asıl mesele olduğundan, Mert '22 Eindhoven'da Endüstri Muhendisliği'nden, Emre '15 ise Amsterdam'da Dijital İşletmeler'le olan tecrübelerinden bahsettiler.

Hollanda'nın yağmurundan İtalya'nın güneşine doğru devam ettik ardından ve Politekniko'da Mimarlık okumasının ardından İtalya'da yerel çözümler üreten bir gayrimenkul şirketi kuran Cemil '13 yerel dili bilmenin önemini vurguladıktan sonra söz alan Rezan '21 Bocconi'ye girmek için hangi sınavları vermek gerektiğiyle ilgili bilgilerini paylaştı.

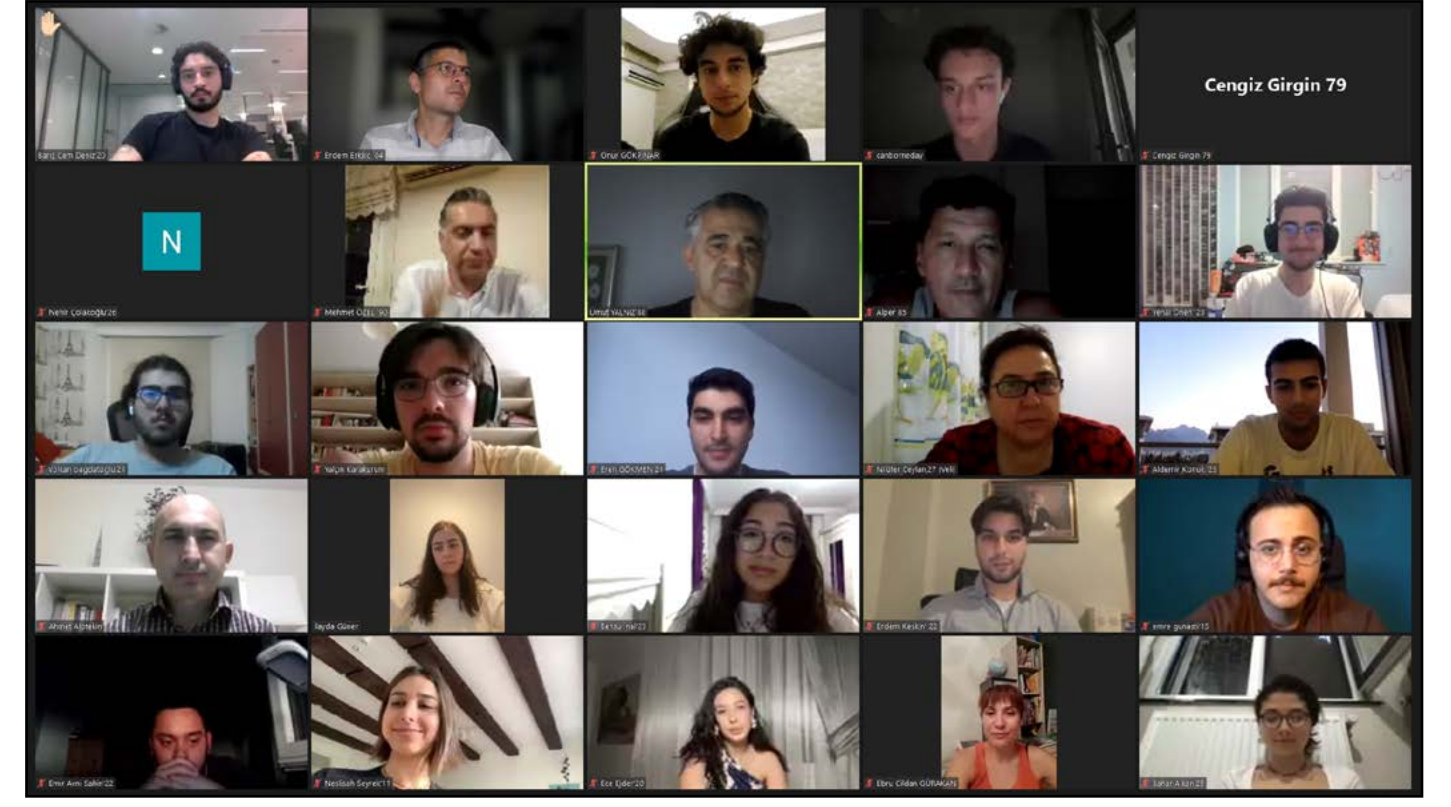

Çizmeden yukarıya doğru çıkıp, Almanya ile devam eden oturumda Jacobs Üniversitesi'nde bilgisayar mühendisliği, işletme ve uluslararası ilişkiler alanında eğitimlerine devam eden İlayda '20 ve Zeynep '21 tecrübelerini aktardıktan sonra Braunschweig Üniversitesi'nde okuyan sınıf arkadaşları Eren '21 ve Melikhan '21 Almanca hazırlık eğitiminden, Karlsruhe Üniversitesinde makina mühendisliği okuyan Emir '22 söz alarak Almanya'daki teknik eğitimle ilgili bilgilerini paylaştı.

Yoğun katılım ve ilgi vesilesiyle planlanandan daha uzun süren oturumun son kısmında ise Dünya'nın en eski üniversitelerinden biri olan Dublin'deki

Trinity College'da elektrik-elektronik ve bilgisayar mühendisliği alanında eğitimine devam eden Volkan '22 söz alarak Trinity'deki tıp fakültesi ile ilgili sorulara cevap vermesinin ardından Belçika'da işletme mühendisliği okuyan Emre '21 de kendi tecrübelerini aktardı. Oturumu kapatmadan önce son olarak Dubai'de yaşayan Ahmet abi '89 söz alarak buradaki tecrübelerini paylaşma fırsatı buldu. Yazmayı unuttuğum mezunlarımız var ise kendilerinden özür diliyorum.

Oturumu resmi olarak kapattıktan sonra gecenin ilerleyen saatlerinde atılan mavrayı buraya yazmaya kalsak BizLetter'a ek çıkartmak gerekebilir. Ama şu çok önemli bilgiyi paylaşmadan da

yazıyı bitirmek olmaz. Mezunlar Derneği olarak yurtdışı iletişiminde daha organize olabilmek adına Dünya'nın çeşitli ülkelerinde bulunan bir çok mezunumuzu bir iletişimde tutmaya çaba gösteriyor. Her geçen gün genişleyen iletişim temsilcileri listesinin son hali şu şekilde:

Hollanda: Erdem Erkilic '04 ve Ömer Cerrahoğlu '04
Dubai: Ahmet Alptekin '89
İrlanda: Umay Şahin '88
Belçika: Ege Erkoçak '91
İtalya: Pelin Yazıcıoğlu '20
Fransa: Ali Murat Atlas '88
Almanya: Zafer Uysal '74 ve Sefa Karakaya '15

İsviçre: Mert Burian '97
Amerika: Güçlü Atıncı '95
Singapur: Gülizar Hacıyakupoğlu '03

Eğer yolunuz bu ülkelere düşerse, buradaki mezunlarımız aramayı, onlarla iletişime girmeyi ihmal etmeyin. Nerede olursanız olun, TAC birlikteliğini bulabileceğinizi de asla unutmayın. Mezunlar Derneği Başkanımız Mehmet abi'nin ('90) oturum sırasında da dediği gibi, bugün yurtdışında olan mezunlarımız yarın yurda döndüklerinde bu camianın hiç ayrılmamış bir parçası olduklarını bilmeleri de çok önemli.

TAC sevgi ve saygısıyla,

“Geleceğin Liderleri İçin Değerli İpuçları: Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği İstanbul Şube’nin Üniversite Tercih Zoom Oturumu”

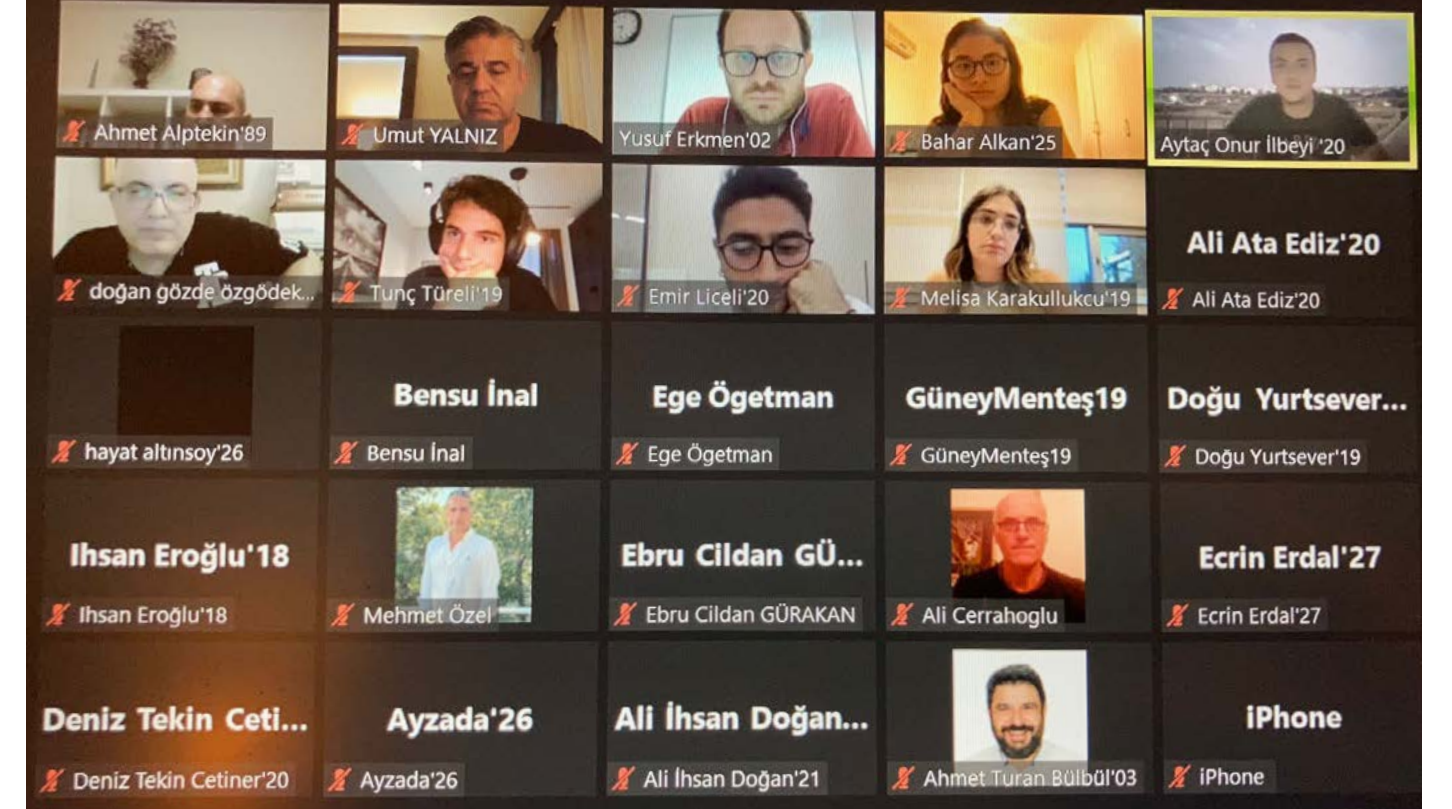
YUSUF ERKMEN '02

Tarsus Amerikan Koleji'nin (TAC) gurur kaynağı olan mezunları, 27 Temmuz 2023 Perşembe günü, üniversite tercih sürecinde olan gençler için unutulmaz bir Zoom etkinliği düzenledi. Etkinlik, Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği Başkanı Mehmet Özel'in sıcak ve samimi bir “hoş geldin” konuşmasıyla başladı. Özel, derneğin misyonu ve vizyonu hakkında kısa bilgiler vererek, etkinliğin moderatörü ve 2002 yılı TAC mezunu Yusuf Erkmen'e sözü bıraktı. O da tercihlerle ilgili dikkat edilmesi gereken hususlara kısaca değindikten sonra konuşmacılara sözü bıraktı.

Bu özel oturumda, TAC'den mezun olup şu anda Türkiye'nin önde gelen üniversitelerinden Boğaziçi, Bilkent,

Yeditepe, Özyeğin, Sabancı, Bahçeşehir, Koç, ODTÜ, İTÜ, Bilgi ve Galatasaray'da eğitim gören veya bu üniversitelerden yeni mezun olan gençler, genç kardeşlerine üniversite yaşamı, şehirler ve yaşam şartları hakkında paha biçilemez bilgiler sundular. İşletme, ticaret, finans, yönetim bilişim sistemleri, uluslararası ticaret ve işletmecilik, sosyoloji, tıp, çeşitli mühendislik dalları gibi çok çeşitli bölümler ile ilgili bilgiler paylaşıldı.

Üç saatin üzerinde süren bu etkinlik, katılımcıların sorularını rahatça yöneltmelerine olanak sağladı. Konuşmacılar, telefon numaralarını da paylaşarak, “Ne zaman isterseniz çekinmeden bize ulaşabilirsiniz” diyerek, gençlere moral ve motivasyon kaynağı oldular.

Bu etkinlik, her yıl üniversite sınav sonuçlarının açıklandığı dönemde düzenleniyor ve gençlerin üniversite tercihlerinde büyük bir rol oynuyor. Etkinlik, sadece bilgi paylaşımı değil, aynı zamanda gençlerin geleceğe dair daha bilinçli ve emin adımlar atmalarını sağlayan bir platform oluşturuyor.

Tarsus Amerikan Koleji'nin yetiştirdiği bu değerli gençler, üniversite yaşamı hakkında deneyimlerini paylaşarak, genç kardeşlerine

rehberlik ediyorlar. Bu etkinlik, gençlerin kariyer planlamalarında ve üniversite tercihlerinde daha bilinçli kararlar almalarına yardımcı oluyor. Etkinlik, aynı zamanda TAC mezunlarının birbirleriyle olan bağlarını güçlendiriyor ve yeni mezunları büyük TAC ailesine katıyor.

Unutmayın, geleceğin liderleri, bugünün bilinçli gençleri tarafından şekillendirilecek! Tarsus Amerikan Koleji'nin mezunları, bu liderliği üstlenmeye ve genç kardeşlerine rehberlik etmeye devam ediyor.

Yayla Evi'mizde 30 Ağustos Zafer Bayramı Kutlaması

Gökçe Demirtaş '92

"Bedia bana sırtını ayırırsın değil mi?"
"Leblebiyle doyurdunuz bizi Gökçe"
"Yahu tulum peyniri enfesmiş, Betül
Abla bana da alıp göndersene bundan"...

Ne yiyeceğiz ne içeceğiz ve benzeri
lafların arasında TAC Mezunları bir araya
geldiğimizde en önemli hisler aidiyet ve
samimiyettir.

Milli Bayramlarımız çok önemlidir
biz TAC Mezunları için. Geleneklerimiz
arasında artık kökleşmiş Homecoming, 19
Mayıs hafta sonunda kutlanır. Adana'da
son yıllarda başlayan ve aksamayan
29 Ekim Balomuz var. Buna bir de 30
Ağustos kutlaması eklemek doğal ve
kendiliğinden oldu. Namrun'dan 30
Ağustos her sene yerel halk tarafından
oldukça coşkulu kutlanır. Havai fişekler,
konserler, silah sesleri ve bayağı gürültülü
denilebilecek bir şekilde kutlanır da
diyebiliriz. Son yıllarda orman yangınları
nedeniyle ateş yakmak, havai fişek atmak
ve silah sıkmak yasaklansa da hala yerel
halk eski alışkanlıklarını kısmi olarak
sürdürmekte. O nedenle 30 Ağustos
kutlamamızın Namrun'da olması çok
uygun oldu.

Çukurova bölgesinde yaşamayan
mezunlarımız belki bilmiyorlardır. Bölgenin
en güzel yaylarından Namrun'da, TAC
Mezunlar Derneği'mize ait bir Yayla

Evimiz var. Bu evde çeşitli etkinlikler
yapıyoruz. İsteyen mezunlarımız evimizi
tatil için kirayıp aileleri ve arkadaşlarıyla
kalabiliyorlar. Her yıl sene başında
okulumuza katılan yeni öğretmenlerimize
burada bir kahvaltı veriyoruz. Kahvaltı
derken aslında yayla lahmacunundan
tutun, biberli ekmeğine, analı kızlı
çorbasına kadar Betül Abla'nın her sene
özenle hazırladığı harika bir gün boyu
etkinlik oluyor. Öğretmenler arasında bu
etkinliğimiz heyecanla bekleniyor.

Genelde çoğu toplantımızın ana unsuru
yeme-içme gibi görünse de, aslında Türk
toplumunda ve TAC Mezunları arasında
bir sosyalleşme aracıdır yeme-içme.
Sofraların etrafında buluşur, dertleşir
ve paylaşırsınız anları ve anıları. İşte 30
Ağustos Zafer Bayramı etkinliğimiz de
ilk defa gerçekleşeceği için etkileyici bir

yemek temasıyla organize olmak istedik. Adana Şube Başkanımız Bedia Gücüm aynı zamanda Croma restoranın kurucu ortağı ve bölgenin tanınmış şeflerindendir. Kendisi “kuzu çevirme” ile başlangıcı yapmak istedi.

Ben şahsen ilk defa kuzu çevirme operasyonunda bulundum. Saat 17:00 de başlayacak yemek için sabah 8:00 de yayla evine gidip kömürü başladık yakmaya. Kuzunun çevirileceği düzeneği kurmak çok zahmetli bir işmiş, yayla olsa

bile Ağustos ayında Çukurova güneşi ve mangalın ateşi bizi bayağı zorladı. Bedia hemen hemen 5-6 saat nöbet tuttu başında. Az pişen yeri pişsin diye kömür atılıyor, çok pişen yanmasın diye düzeneği değiştiriyor derken ciddi mesai harcanan zor bir işmiş. Saat 10 gibi kuzu işi biraz düzene oturunca diğer hazırlıklara başladık. Türk bayrağımızı astık, masaları hazırladık, çarşıya inip gerekli alışverişleri yaptık. 2002 mezunumuz Alp Erdem’in Namrun’da Esamet Hanım Konağı adında

çok güzel bir oteli var, mezelerimizi o ve ekibi yaptı. Ercan Acımiş '89, mezunlarımız arayıp davet etmekten, kuzu çevirmenin aküsünü ayarlamaya kadar uğraştı. Dernekte çoğu organizasyon imece usulü gönüllülük esasıyla yapılıyor. O nedenle kendimiz, kendi mezunumuzu ağırladığımızdan ortamlarımız hep samimi oluyor diye düşünüyorum.

Saat 16:30 gibi ilk mezunlarımız gelmeye başladılar. Daha yolda mezunlarımız olduğu için ilk gelenlerin önüne leblebi ve fıstık koydum. İşte o zaman “leblebiyle bizi doyurma Gökçe” lafını işittim. O sırada iyice kızarmış kuzuyla herkes fotoğraf çekirtmeye

başlamıştı.

17:30 gibi yaklaşık 30-35 kişi sofralara oturduk. Bedia bakır tepsiye iç pilavın üstüne kuzuyu çıkardığında bir coşku oluştu. Kimimiz “kol bizim”, kimimiz “sırt bizim” diyerek bayram havasında yemeklerimizi aldık.

Dernek Başkanımız Mehmet Özel hoş geldin konuşması yaptı, sonrasında aramızda olan en büyük abimiz '78 mezunu Bülent Döner'e sözü verdik. '73 mezunumuz Sami Köylüoğlu abimiz de kutlamaya katılmıştı ancak erken ayrıldığı için konuşmayı Bülent Abi'miz yaptı.

Marşlarımızı söyledik, dans ettik, tam bir aile ve dost ortamında harika bir kutlama yaptık. Uzun uzun yayla serinliğinde oturduk. Bu sene 40-45

dereceleri uzun haftalar yaşadığımız Çukurova'da 3-5 saatlik harika bir mola oldu hepimizin için.

Seneye daha büyük bir mezun grubumuzla tekrar kutlamamızı nasıl yapacağımızı konuştuk. Betül Abla kuzu çevirmenin Bedia'ya zahmetini görünce seneye yasakladı. Muhtemelen “kuzu tandır” yaparsınız diye konuştuk. Eşlerimizin ve çocuklarımızın katıldığı programlar ayrıca keyifli oluyor. Gelen herkese dernek olarak teşekkür ederiz.

30 Ağustos Zafer Bayramı'mız kutlu olsun. Ulu önderimiz Atatürk'ün izinde ülkemizde ve camiamızda her sene daha coşkuyla kutlanmasını dilerim.

Aramıza Hoşgeldiniz Sevgili Öğretmenlerimiz

TAC ve Tarsus SEV Okullarında çalışmaya yeni başlayan idareci ve öğretmenlerimize Namrun'da bulunan TAC yayla evinde bir araya gelerek aramıza hoşgeldiniz dedik.

1988 mezunumuz

Dr. Okan Toygar, Göz Hastalıkları alanında, Profesör ünvanı almıştır. 2018 yılından bu yana Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı Başkanlığı görevini sürdüren mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

2001 mezunumuz

Doç. Dr. Nevzat Can Şener, özel muayenehanesini Adana Seyhan'da açtı.

Hastalarını yeni muayehanesinde kabül edecek mezunumuzu tebrik eder, başarılar dileriz.

Tel: 0 533 253 84 74

www.nevzatcansener.com

Adres: Çınarlı mah. Sunar Nuri Çomu İş merkezi. B blok, Kat:11 Daire: 66 Seyhan/Adana

2001 mezunumuz Sabanur Kırac, kozmetik

sektörüne yeni bir soluk getiren Serum Extra markasını geçtiğimiz ay itibariyle piyasaya çıkardı.

Tüm ürünlerinde mikro kapsül teknolojisi kullanan ilk marka olan Serum Extra'da yüzden topuğa, saçtan tırnağa, dirsekten sakala toplam 13 farklı serum bulunuyor.

Mezunumuz Serum Extra markası ile kullanıcılarının cilt bakım rutinlerini bir üst seviyeye taşıyarak "Serum var, Serum Extra var" dedirtmeyi hedefliyor.

www.serumextra.com

<https://www.instagram.com/serum.extra/>

Tüm Talas ve TAC mezunlarına özel indirimli alışveriş kodu: **TACOEZL20**

Kendisini tebrik eder ve başarılarının devamını dileriz.

1987 mezunumuz Önder Kaplancık, Eclit BT Hizmetleri ve BT Danışmanlığı şirketinin CEO'su olmuştur.

Tarsus Amerikan Koleji sonrasında, 1992 yılında Boğazici Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği ve 1999 yılında Koç Üniversitesi Executive MBA mezunu olan Önder Kaplancık, Koç Grubu'nda farklı şirketlerde yedi yıl görev aldıktan sonra, Teknosa'nın kuruluşunda ve büyümesinde önemli rol oynadı. 2013-2017 yılları arasında CarrefourSA'nın teknolojik dönüşüm sürecine liderlik eden ve e-ticaret operasyonunu yöneten Önder Kaplancık, Hepsiburada'da CTO olarak görev aldıktan sonra 2018-2023 yılları arasında KoçDigital'de Genel Müdür rolünü üstlendi.

Mezunumuza yeni görevinde de başarılarının devamını dileriz.

2017 mezunumuz

Rukiye Şimşek Mustafaoğlu, hakiki deri ile kendi üretimleri olan ayakkabı ve botları *'Nostrashoes'* markasıyla satışa başladı.

<https://www.instagram.com/nostra.shoes>
<https://nostrashoes.com/>

adreslerinden ürünlere ulaşabilirsiniz.

Mezunumuzu tebrik eder, işlerinde başarılar dileriz.

2007 mezunumuz Nihat Yüksel,

Ekonomist dergisinin fark yaratan 40 yaş altı CEO lar listesinde yer aldı.

Habere <https://www.ekonomist.com.tr/makale/40-yas-alti-40-genc-ceo-43379> linkinden ulaşabilirsiniz.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

1989 mezunumuz, Kalp ve Damar Cerrahisi Prof. Dr. Oğuz YILMAZ Florence Nightingale Hastanesinde görevine devam edecektir.

Tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

2021 mezunumuz Ömer Güzel,

Bremen'deki Constructor Üniversitesinin her sene hem akademik olarak başarılı hem de sosyal sorumluluk alanında liderlik yapan bir uluslararası öğrenciye verdiği DAAD ödülünü almaya hak kazandı. "Ömer Güzel, sadece mükemmel bir öğrenci değil, aynı zamanda acil toplumsal sorunlara yenilikçi çözümler sunmayı amaçlayan bir girişimci. Daha iyi bir dünya yaratmaya adanmış olan Ömer, akademik üstünlüğünü sürdürmüş ve 2023 Ronny Wells bursunu da içeren birkaç başarıya dayalı ödül ve burs kazanmıştır, ki bu ödül Constructor University Foundation of America tarafından verilmiştir.

Ömer aynı zamanda kampüsteki Lead Club ve Google Developers Student Club

gibi yenilikçi ve girişimcilikle ilgili kulüplerin lideri ve kurucusu olmuştur. Ayrıca, UNICEF Çocuk Hakları için Jüri Teşekkür Belgesi dahil olmak üzere küçük film festivallerinde ödüller kazanan sosyal ve kültürel bağlılığını kanıtlayan uzun bir geçmişi vardır."

Haberin detaylarına https://constructor.university/news/omer_guzel_wins_2023_daad linkinden ulaşabilirsiniz.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

medicalparkseyhanhastanesi

UZM. DR. MUSTAFA OZAN LEVENT
Dahiliye Uzmanı hastanemizde hasta kabulüne başlamıştır.

Tıbbi ilgi alanları

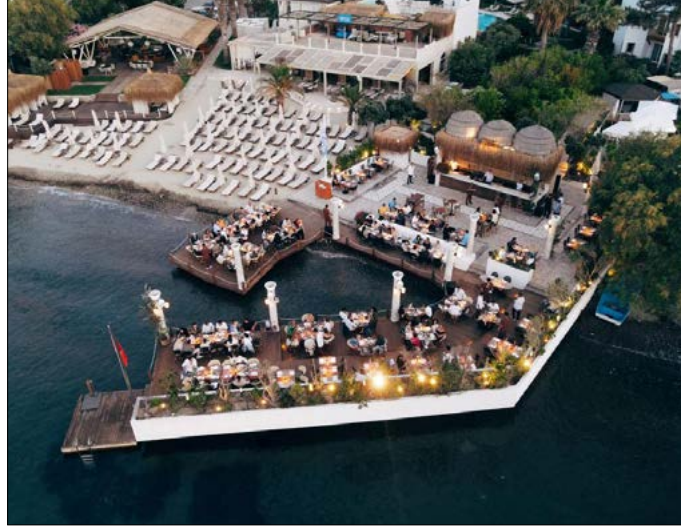
- Diyabet
- Hipertansiyon
- Tiroid Hastalıkları
- Kansızlık
- Lipid Metabolizma Hastalıkları
- Romatizmal Hastalıklar
- Solunum Sistemi Hastalıkları
- Obezite
- Karaciğer Hastalıkları
- Vitamin Eksiklikleri

MEDICALPARK
Seyhan Hastanesi

1990 mezunumuz**Dr. Mustafa Ozan Levent**

Adana Seyhan Medicalpark Hastanesinde Dahiliye Uzmanı olarak göreve başlamıştır.

Tebrik eder, başarılı ve mutlu günler dileriz.

kokteyl kaldırarak
keyifli bir yaz
geçirebileceğiniz
yeni projesi
*Sand & Salt
Beach**'i açtı.
Mezunumuz, Pera
ve Alaçatı'dan
tanıdığımız
Veranda ruhunu
da Yalıkavak'ta yaşatmaya devam ediyor.

2003 mezunumuz Doruk Doruk, 2015 yılında Pera'da, 2017 yılında ise Alaçatı'da kumların üzerinde tüm büyüyle 'Veranda deneyimini ve geleneğini' sürdüren mezunumuz, Bodrum Yalıkavak Tilkicik Koyu'nda; birbirinden lezzetli yemeklerin sunulduğu, gün batımına doğru birer

İletişim için: 0542 192 44 50
<https://www.instagram.com/sandsaltyalikavak>

Talas/Tarsus mezunlarına da oda-kahvaltı fiyatlarından %10 indirim ayrıcalığı sunan mezunumuzu tebrik eder, başarılı bir sezon dileriz

TAC 2000 mezunumuz
Anıl Arif Olguner Plastik,
Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi
alanında muayenehanesini
Adana Seyhan'da açmıştır.

Mezunumuzu tebrik eder,
başarılar dileriz.

İletişim Bilgileri;
www.dranilolguner.com
Tel: 05325507099

Adres: Reşatbey mah.
Gazipaşa Bulvarı Ulvi Özdemir
Apt Kat:1 No:1 Seyhan/Adana

2004 mezunumuz Deniz Keskin, Mey Dieago'da Kıdemli Strateji & Transformasyon Müdürü olarak atandı, bu atama sonrası 1989 mezunumuz Serkan Solmazer ile birlikte Mey Diageo liderlik takımında iki TAC'li mezunumuz oldu.

Koç Üniversitesi Ekonomi bölümünden mezun olan Deniz Keskin, kariyerine 2008 yılında Unilever'in finans ekibinde başladı ve farklı kategorilerde Finans Müdürlüğü görevlerinde bulundu. Unilever bünyesinde

Kuzey Afrika, Orta Doğu, Türkiye, Ukrayna, Rusya, Belarus'dan Sorumlu Kategori Finans Müdürü olarak çalıştı.

2014 yılında Finans İş Ortağı olarak Glaxosmithkline'a geçerek 1,5 yıl görev yaptı.

2015 yılında Philip Morris International'a transfer oldu ve iş geliştirme, planlama, strateji yönetimi konularında farklı pozisyonlarda görev yaptıktan sonra, son olarak Duty Free İş Planlama Müdürlüğü rolünde uluslararası sorumluluklar alarak Avrupa, Avrasya ve LAC bölgelerinde stratejik finansal kararların alınması ve iş planlaması yapılmasına liderlik etti. 5 Haziran 2023 tarihinden bu yana Mey|Diageo Kıdemli Strateji & Transformasyon Müdürü olarak görev yapan Deniz Keskin, stratejik projelerin hayata geçirilmesinden, bu projeler kapsamında sistem ve süreçlerin iyileştirilmesinden sorumlu olarak liderlik ekibinde yer alacak.

Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

2000 mezunumuz
Dr. Çağlar Jaicks, Adana
Medicalpark Hastanesinde
Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve
Hastalıkları uzmanı olarak göreve
başlamıştır.

Tebrik eder, başarılı ve mutlu
günler dileriz.

TAC Mezunu Babalar ile TAC mezunu Çocukları

Bir TAC mezuniyet töreninde daha TAC Mezunu Babalar ile TAC mezunu çocuklarının mutluluğunu paylaştık.

Soldan Sağa;

Alp Noyan Sezgin '86- Nihat Efekan

Fatih Gün '85 - İpek

Kerem Muradi '88 - Derin

Mehmet Özel '90 Necati Bora

Ayberk Menevşe '89 - Kaan

Ahmet Özak '87 - Ozan

Teoman Dede '85- Berrasu

TARSUS SEV AÇILIŞ TÖRENİ

Okulumuzun yeni eğitim ve öğretim dönemine coşku ve sevinçle başladık. Öğrencilerimizin birbirleriyle kavuşmanın heyecanını ve mutluluğunu yaşadığı açılış

törenine velilerimiz ve öğretmenlerimiz eşlik ettiler. Keyifli anılar ve değerli bilgiler biriktireceğimiz yeni döneme merhaba diyoruz!

Tarsus SEV 2023 Mezuniyet Coşkusu

Okulumuzda mezuniyet coşkusu bu defa Tarsus SEV 2003 mezunları yaşattı. Bu anlamlı günlerinde Mezunlar Derneği olarak onların mutluluğunu paylaştık.

Mezuniyet töreninde dereceye giren öğrencilere TAC Mezunlar Derneği Başkanımız TAC '90 Mehmet Özel

plaketlerini verdi.

Tarsus SEV 2023 mezunları aramıza hoş geldiniz. Yolunuz açık, şansınız bol olsun.

Hepinizi TAC'de görmek dileğiyle...
Sevgilerimizle

TAC Mezunlar Derneği

Tarsus SEV Ortaokulu mezuniyet töreninde mezunlarımız çocukları ve kardeşlerinin mutluluğunu paylaşmak için bir aradaydı. TAC mezunu babalar, anneler, ablalar, abiler ile SEV mezunu çocukları ve kardeşleri

TAC '89 Özgür Yaycıoğlu kızı Gizel
 TAC '90 Nazlı İncesulu Demiral kızı Selin
 TAC '90 Ozan Levent oğlu / TAC '21 Zeynep Levent kardeşi Oğuz
 TAC '97 Sezen Torun kızı Lara
 TAC '95 Mazhar Özsoy oğlu / TAC'23 Sude Özsoy kardeşi Egemen
 TAC '97 Selim Gizer ve oğlu Mehmet
 TAC '94 Eda Işıksal Yatağan kızı Ece
 TAC '94 Zekeriya Özveren ve oğlu Efe
 TAC '22 Adem Çelik ve kardeşi Can Ali

TAC '22 Adem Çelik ve kardeşi Can Ali

TAC'DE 2023-2024'E MERHABA

2023-2024 Eğitim-Öğretim Yılı'nın Açılış Töreni 11 Eylül 2023 Pazartesi günü öğretmenlerimiz, öğrencilerimiz, mezunlarımız ve velilerimizin katılımıyla gerçekleşti.

Aramıza yeni katılan Hazırlık sınıfı öğrencilerimiz alkışlarla tribünlerde yerlerini almanın heyecanını, diğer sınıflarımız da okullarına ve arkadaşlarına kavuşmanın mutluluğunu yaşadılar.

12. sınıfların tören alanına coşkulu girişleriyle duygusal anlar yaşandı. Okul Müdürü Erkan Gültekin ve Okul

Başdanışmanı Mrs. Sunderman'ın açılış konuşmalarının ardından tören Öğrenci Birliği Başkanı'nın konuşmasıyla devam etti. Törende 12 IB öğrencilerimiz Melis A. ve Naz K.'un geçtiğimiz yıl katıldıkları çalışmalar ve elde ettikleri başarıları ile ilgili bilgiler verilirken, 2022-2023 eğitim ve öğretim yılında TAC puanı en yüksek öğrencilerinin ödülleri TAC Mezunlar Derneği Başkanı TAC '90 Mehmet Özel tarafından takdim edilmesiyle törenimiz sona erdi.

Tüm TAC Ailesine sağlıklı, başarılı ve çok keyifli bir yıl olmasını diliyoruz.

TAC Kültürü ve Dayanışması Deprem Bölgesi için Sosyal Sorumluluk Projesinde Bir Araya Geldi

Shell Türkiye Ülke Başkanı Ahmet Erdem TAC '83 ve Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı (TEGV) Genel Müdürü Sait Tosyalı TAC '75, 6 Şubat depremlerinden etkilenen bölgede çocuklar için 12 TEGV Öğrenim Birimi kurulması amacıyla birlikte kolları sıvadılar.

Shell Türkiye'nin sağlamış olduğu destekle kurulmakta olan TEGV Öğrenim Birimlerinin ilki 7 Eylül 2023 günü Antakya/Hatay'da çocuklara kapılarını açtı. Hatay'la birlikte, Adıyaman, Malatya ve Kahramanmaraş'ta kurulacak birimlerin 8'i tamamlandı ve çocuklarla buluşmaya başladı; 4'ünün ise planlama ve kurulum çalışmaları devam ediyor.

6 Şubat depremlerinin ardından Shell Türkiye, iyileşme ve kalkınma için çocuklar, gençler ve kadınlar başta olmak üzere toplumun ihtiyaçlarına yönelik özel olarak tasarlanmış sosyal ve duygusal destek programları tasarladı. Bu kapsamda Shell, Türkiye'nin önde gelen sivil toplum kuruluşları olan Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı (TEGV), Toplum Gönüllüleri Vakfı (TOG) ve Türkiye Kadın Dernekleri Federasyonu (TKDF) ile güçlü

bir dayanışma ağı oluşturdu.

Shell Türkiye, aynı zamanda Kadınların Elinden sosyal girişimi iş birliğiyle depremden etkilenen kadın girişimcilerin ürünlerini Shell Select Marketlerde satışa sunarak, gelir elde etmelerinde rol alıyor.

Başlattıkları dayanışma hareketinin güçlenerek devam ettiğine işaret eden Shell Türkiye Ülke Başkanı Ahmet Erdem; "Shell Türkiye olarak toplumumuza olan sorumluluğumuzun bilinciyle, afet sonrası bölgenin kalkınması için sosyal projeleri hayata geçirmeye devam ediyoruz. Çocuklar, gençler ve kadınlar başta olmak üzere bölge halkına sosyal ve duygusal destek sağlamak için harekete geçtik. Hedefimiz 2 yıl içinde en az 100 bin kişiye ulaşmak. Ayrıca, bölge kadınlarının ekonomik güçlenmesini sağlamak amacıyla

Kadınların Elinden sosyal girişimiyle kadın kooperatiflerinin ürettiği ürünleri Shell Select Marketler’de misafirlerimizle buluşturuyoruz.”

Kurulmakta olan 12 Öğrenim Merkezinde çocuklara eğitim ve sosyal etkileşim imkanları sunarak iyileşme sürecine katkı sağladıklarını belirten TEGV Genel Müdürü Sait Tosyalı “Kurulduğumuz 1995 yılından bu yana 3 milyondan fazla çocuğumuza nitelikli eğitim desteği sağladık. 27 ilde 66 etkinlik noktamızda, deneyimli gönüllülerimizle çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Deprem bölgesinde 17 Eğitim TIR’ımız Ateşböceğimizle çocuklarımıza sosyal-duygusal etkinlikler veriyor; yaşadıkları travmanın etkisini hafifletmeye çalışıyoruz. Shell Türkiye’nin desteği ile kurmakta olduğumuz öğrenim

birimlerimizde yılda 15 binden fazla çocuğumuzun yararlanacak olması bizleri çok heyecanlandırıyor. Destek olan tüm paydaşlarımıza, özellikle yerel idarecilerimize ve Shell Türkiye’ye teşekkürlerimizi sunuyoruz” dedi.

Shell Türkiye ayrıca TEGV’in Trafik Eğitim TIR’ı (Ateşböceği)’nin işletme sponsorluğunu üstlenerek çocuklara erken yaşta trafik bilinci aşılamayı hedefledi. Bunun yanı sıra “Yüzyılın Sayısı” adlı bir kampanya başlatan Shell, 2023-24 Türkiye Basketbol liginde atılacak her sayının 10 katını çocukların eğitimi için TEGV’e bağışlayacak.

Ahmet Erdem ve Sait Tosyalı, TAC mezunları olarak projedeki dayanışmaları konusunda şunları söylediler:

Ahmet Erdem: Deprem sonrası birçok TAC mezunu kişisel ve kurumsal desteklerde bulundular. Biz de Shell olarak depremin ilk saatlerinden itibaren bölgedeki akaryakıt ve diğer acil ihtiyaçların karşılanması için canla başla çalıştık. Sonraki dönemde de 4 ilimizde çocuklar, gençler ve kadınlara yönelik 20 destek merkezi ile uzun vadeli desteklerimize devam ediyoruz. Bu desteğimizin de önemli bir kısmında kıymetli Sait Tosyalı ve onun liderliğindeki TEGV ekibi ile beraber çalışmaktan büyük keyif aldım, kendisine bu desteklerimizin ihtiyacı olan depremzedelere ulaşmasını mümkün kıldıkları için tekrar teşekkür ediyorum. TAC

de edindiğimiz, içinde yaşadığımız topluma ve bireylere saygı, paylaşma ve destek anlayışını elbirliği ile hayata geçirmek çok keyifli idi.

Sait Tosyalı: TAC’deki yıllarımız bizi toplumun sorunlarına duyarlı bireyler olarak yetişmemizi sağlarken, sosyal sorumluluk bilincini de aşıladı. Sevgili Ahmet kardeşim ile yollarımızın yeniden kesişmesinden ve bu projede birlikte çalışmış olmaktan büyük mutluluk duydum. TAC’de farklı dönemlerde de olsa aynı kampusta aynı havayı solumuş olmak, böyle durumlarda süreci kolaylaştırıyor; daha keyifli bir hale getiriyor. Sevgili Ahmet’e deprem bölgesine olan bu duyarlılığı ve işbirliği için tekrar teşekkür ediyorum.

PENTAGON'DA BİR GÜN

Engin Ünsal '55

1974 yılıydı. Ecevit'in Erbakan ile koalisyon hükümeti kurduğu ikinci yıldır. Ben o dönem TBMM de önseçim çemberinden geçip Milletvekili olmuş ilk TAC mezunu idim. Kıbrıs'da yaşanan mezalimi durdurmak, barışı getirmek için savaşa karar verilen 23 Temmuz akşamı geç saatlerde yurt dışına asker göndermek için oy vermiştik. Kıbrıs Barış Harekâtı 24 Temmuz'da başlatıldı ve tüm dünyada çok ses getirdi. Aylar sonra olumsuz siyasal gelişmeler nedeniyle koalisyon hükümeti bozuldu ve Sadi İrmak Başbakanlığında yeni bir hükümet kuruldu. Kıbrıs Barış Harekâtı sonrasında Amerika Türkiye'ye Amerikan silahlarını Kıbrıs'a müdahale aşamasında kullandığı gerekçesi ile silah ambargosu uygulamasına karar verdi. Bu karar İrmak hükümetini zor durumda bıraktı ve hükümet Amerika'ya görüşmeler yapmak üzere, CHP ve Adalet Partisi temsilcilerinden oluşacak bir heyet göndermeye karar verdi. CHP yönetimi bu heyet de benim CHP'yi temsil etmeme karar verdi. AP de Bitlis Senatörü Kâmrân İnan'ı görevlendirdi.

Dış İşleri Bakanlığının durumu

Washington Büyük Elçiliğine bildirmesinden sonra Kâmrân önden ben de arkasından Washington'a gittik. Hava alanına indikten sonra diplomatlara ayrılan koridordan çıkışa doğru yürümeye başladım. Koridorun sonunda birisi bekliyordu. Beni görünce gülmeye başladı. Yaklaşınca tanıdım. TAC da bende bir sınıf aşağıda olan Ergun Pelit beni bekliyordu. Şaşırdım ama çok sevindim. Yıllar sonra bir TAC mezununu Büyük Elçilik Müsteşarı olarak görmek sevindirici bir olaydı. Sarıldık ve hemen okul anılarını anlatmaya başladık. Bu arada giriş muamelelerini tamamlamıştık ve Ergun beni evine davet etti zaten Büyük Elçi Dış İşleri Bakanı olduğundan residansda kalacağımızı daha sonra beni bırakacağını söyledi. Ergun'un evi Potomac nehrine bakan güzel bir evdi ve eşi hamileydi. Kısa bir ziyaretten sonra residansa gittik ve ertesi gün Elçiliğin yaptığı programı uygulamaya başladık. Önce Senato Dış İlişkiler Komisyonu Başkanı ile randevumuz için Senato binasına gittik. Adam bizi nezaketen dinledi anladık ki Amerika'nın gözünde biz eş değerde bir ülke değildik. Bizi Senato'nun bodrumunda golf arabasına bindirip yemeğe götürdü ve

sonrasında," umarım yakın gelecek de ilişkilerimiz düzelir" diyerek yolcu etti.

Umudum ertesi gündü. Pentagon'da generallerle randevumuz vardı ve onlara derdimizi anlatacağımızı umuyordum. Sıkı kontrollerden sonra bizi bir sahneye kurulmuş masada bekleyen beş general ve sonradan uzman olduklarını anladığım sivillerin bulunduğu bir salona aldılar. Sahnedeki masada generallerin karşısına geçtik ve Türkiye'nin NATO'nun doğuda ki en uç ülke olduğunu ve NATO ilkelerini savunduğunu anlattık. Bize yapılacak bir saldırıda yeterli silah yokluğundan dolayı yenik düşersek bunun aynı zamanda NATO'nun yenilgisi olarak algılanacağını, bu nedenle silah ambargosunun kaldırılmasını istediğimizi söyledik. Bizi dikkatle dinlediler ve bir general çantasından bir dosya çıkardı ve önümüze koydu. Üzerinde." Top secret-for your eyes only" diye yazıyordu. Heyecanla dosyayı açtım. Dosyada bir Türkiye haritası ve Doğu ve Güneydoğuda ki Adana, Diyarbakır, Samsun gibi işaretlenmiş on kadar ilimiz vardı. Bu işaretlerin ne anlama geldiğini anlayamadık ve adama sorduk. Adam son derece ciddi bir yüzle ve sakince," bu şehirler bizim atom bombalarını mevzilediğimiz şehirlerdir ve eğer ülkeniz

bir saldırıya uğrarsa sizi bu bombalarla koruyacağız bu nedenle sizin başka silaha ihtiyacınız yoktur" dedi. Donakaldık. Bu bilmediğimiz ve ülkede de pek çok insanın bilmediği bir gerçektir. Bu bombalar oralara gizli ikili anlaşmalar nedeni ile konulmuştu. Bize söyleyecek söz kalmamıştı ve geçmiş hükümetlerin yaptığı gizli anlaşmaların ne olduğunu Pentagon'da öğrenmek çok acıydı.

Yurda döndükten sonra o zamanın tek televizyon kanalı olan TRT bizle görüşmek istedi. Orada Türk halkına Amerika'lı yetkililerin bizi anlayışla karşıladıklarını ve silah ambargosunun ileride mutlaka kaldırılacağı yalanını söylemek zorunda kaldık. Sırtımdan akan terin acısını bugün bile hatırlıyorum çünkü ne Talas'da ne Tarsus'da bize yalan söylemeyi değil her ne pahasına olursa olsun doğruları anlatmayı öğretmişlerdi. Yalan söylemenin ne kadar zor olduğunu o televizyon programında öğrenmiştim. Okulumun bana öğrettiği yalan söylememe altın kuralı o gün uygulayamadığım için bugün bile kendimi sorgulamaktayım. Doğruyu söyleyemezdim çünkü gizli belgenin içeriğini açıklamak ciddi sıkıntılar yaratabilirdi. Pentagon'dan derdini anlatamamış bir insan olarak dönmenin acısını bugün bile yaşıyorum.

SONSUZ EVRENDEKİ YERİMİZ

ERGÜL BAKAY TAC '63

James Webb uzay teleskopu ile son defa, Evren'in çok küçük bir noktasından alınmış fotoğraflar yayınlandı. Yerküre uçuşuz bucaksız devasa bir kozmik karanlıkta bir kum tanesi, bir nokta bile değil.

Evren neredeyse 14 milyar yıl yaşında. Yeryüzünde bilinen en eski toplu

yerleşim yerleri ise 15 bin yıl öncesine kadar gidebiliyor. Düz olduğuna inanılan Dünya'nın sonuna ulaşmayı düşünen Büyük İskender 2300 yıl önce yaşadı. Bazı toplumlarda hala dünyanın düz olduğuna inanılıyor.

Dünya'nın boşlukta durduğunu söyleyen Anadolu'lu Anaksimandros isimli bir insan

var. Astronominin ilk temellerini attığı kabul ediliyor. Günümüzden 2600 yıl önce yaşamış. Bilimsel yöntemi benimsemiş bir araştırmacı. Bugün ise Voyager Uydusu ve bu uyduyu görüntüleme ekibinin üyesi Carl Sagan'ın "Soluk Mavi Nokta" isimli kitabı var. Herkese Bilim Teknoloji dergisinde iki değerli ismin kaleme aldığı " Evren Evimiz.. Anaksimandros Babamız" yazısı çerçevesinde şu değerlendirme yapılıyor:

"Voyager'i uzaya gönderebilecek bilimsel yetkinliğe sahip olan insanlık, yine Voyager sayesinde kendisine dönüp bakma ve

tüm insanlığı baştan sorgulama yetisi kazanmıştır."

Peki insanlık bu yetiyi kullanıp kendisine derinlemesine bakmayı becerebilecek mi? Egemenlik çekişme ve çatışması binlerce, onbinlerce yıldan beri yaşanıyor. Günümüzde de bütün hızıyla sürüyor.

Neden? Bu mücadele insanoğlunun intiharı değil mi? Dünyamız daha önce de kanıtlanmış kitlesel yok oluşlar yaşamadı mı? Bir sonrakinin de yaşanacağını bilim insanları söylüyor ve emareler çoğaldı.

Bir süreden beri görülmemiş sıcaklık dalgası Dünya'yı kasıp kavuruyor. Orman yangınları olağanüstü çoğaldı. İnsan, hayvan ve bitki örtüsü ve yaşamı tehlike altında. Deniz seviyeleri yükseliyor, aşırı yağmurlar, seller, kasırgalar inanılmaz boyutlarda. Bir süre sonra su kaynakları önemli ölçüde tükenecek. Gıdaya olan büyük ihtiyaç ve buna ulaşamaması öngörülemez felaketlere yol açabilir. İklim zirvelerinde konuşulan öneri ve önemlerin hayata geçirilmesi ise maalesef gerçekleşmiyor.

İnsan karakteri binlerce yıldan beri pek az değişti. Sadece teknolojik-bilimsel ilerlemeler sayesinde kullanılan araçlar değişti. Büyük çatışmalar, kar ve sömürü hırsı, hiçbir etik değerle bağdaşmayan politikalar ve uygulamalar sürüp gidiyor. Bu sırada dünya nüfusu 8 Milyar'a ulaştı.

BM Genel Sekreteri Guterres'in " Önümüzde tek bir seçenek var. Ya topluca işbirliği yapacağız, ya da topluca intihar edeceğiz" sözleri bakalım ne kadar etkili olacak, göreceğiz.

Carl Sagan – Soluk Mavi Nokta

BOM – BALAKİ

Yılmaz Ayata, TAO '60, TAC '63

TAC 63 olarak 60.ncı mezuniyet yılınızı kutladığımız Homecoming Plaket töreninde, bizlerle birlikte mezuniyetlerinin 5.nci ve 10.ncu yıl katlarını kutlayan dönemleri izlerken, sahnede giderek çoğalarak yükseltelen coşku, giderek hızlanıp anlamını kaybeden tezahürat bizleri hayal kırıklığına doğru itti.

Hissiyatımızı, bizler için çok önemli olan bu muhteşem birliği ifade etmek için BizLetter ortamında yayınlanmak üzere yazdığımız izlenimlerimizin sonunda aşağıda bulacağınız bir sitemle dillendirdik.

“Son bir söz: 60 yıl önce her bir hecesini vurgulayarak çektiğimiz Bombalaki, yıllar içinde Bom’a dönüşmüş, giderek kimin daha hızlı çekeceği bir yarış olmuş. Korkarz işin içine yapay zeka filan da girerse, bu hızla kaybolup gidecek! diye bir sözümüz geldi, Metin Atamer Ağabeyimizin kulaklarını çınlatarak söyledik; hem nalına, hem mihına! BOMBALAKİMİZE KIYMAYIN!”

Konuyu Mezunlar Derneğimizin Yönetim Kurulu toplantısında dile getirdim. Yıllar içinde hayatın hızlandığı, hızlanan her

şeyle beraber Bombalakinin de hızlandığı, bundan rahatsız olanların az olmadığı söylendi. Bu konuda düşündüklerimi aşağıda dillendirmeye çalıştım.

BOMBALAKİ, Talas ve Tarsus Amerikan Koleji öğrenci ve mezunlarının ortak, sembolik dilidir.

BOMBALAKİ, elle tutulmaz, gözle görülmez bir değerler silsilesini içinde barındıran bir simgedir.

BOMBALAKİ öğrencilerin gelirken ailelerinden ve çevrelerinden kazandıkları değerlerin üzerine, bu okullarda koyacakları tüm değerleri ve mezun olduktan sonra katacakları değerlerin tabanını oluşturan bir simgedir.

BOMBALAKİ, TALAS’lılar için, Alıdağ’dır, Kayabaşıdır, 147 Basamaktır, şemşamerdir,....

BOMBALAKİ, TAC’lılar için, Gözlükuledir, okuldan kaçarken üzerinden atlanan duvardır, şalgamdır, Yeniada’nın kebabıdır, Kızkalesidir,...

BOMBALAKİ. BİZİDİR, BERABERİZDİR, KARDEŞİZDİR!

BOMBALAKİ, içinde AND’ımızı taşır!

BOMBALAKİ, içinde TÜM ATATÜRK İLKELEİNİ taşır!

BOMBALAKİ, içinde ATATÜRK’ÜN GENÇLİĞE HİTABESİ’ni taşır!

BOMBALAKİ, içinde İSTİKLAL MARŞIMIZI taşır!

BOMBALAKİ çekmek ise bir ritüeldir! Ritüeller değişmez, hızlanmaz, kısayıp uzamaz.

BOMBALAKİ 23 hecedir, her bir hecenin hakkı verilir. Son 6 hecesi değişken olabilir, aslı üç kere tekrarlanan KOLEJ kelimesidir. BOMBALAKİ’nin hedefini ifade eder.

BOMBALAKİ’nin hedefi, takdir edilen bir kişi olabilir, 3 kere tekrar edilir. (rahmetle anarak, Haydar Hoca – Haydar Hoca – Haydar Hoca gibi.)

Başında BOM yoktur, sonunda tempolu ya da temposuz alkış yoktur.

Genelde bir kere çekilir.

Gösterişi yoktur, biz bize çekilir.

BOMBALAKİ çekmek coşkulu bir keyiftir; BOMBALAKİ çekilmek bir onurdur.

BOMBALAKİ TAO ve TAC Ruhunun simgesidir.

TAO ve TAC ruhu hayatımızın her aşamasında yalnız olmadığımızı ve edindiğimiz değerleri ifade eder.

BOMBALAKİ Talas’ta Wingate’dır, TAC’de Stickler’dır.

BOMBALAKİ BOMBALAKİ BOM BOM BOM,
TARSUS TARSUS ZIM ZIM ZIM,
KOLEJ KOLEEJ KOLEEEJ

Bom çekmek bir ihtiyaçtır eminim. Hızlı tempolu ve gürültü esaslı bir ihtiyaç. Benim önerim:

“BOM.....BOM....BOM BOM BOM,
BOMBRI BOMBRI BOMBRI BONBRI BOM
BOM BOM;

TARSUS TARSUS ZIM ZIM ZIM
KOLEJ; KOLEEJ; KOLEEJ
Şak şak a şak KOLEJ, şak şak a şak
KOLEJ.....”

BOMBALAKİYE İLİŞMEYİN!

TAO ve TAC Saygısı ile.

MR. "DANNY" DEEVER ve TARSUS AMERİKAN KOLEJİ HERBARYUMU

Şeref Etker TAC '68 & Nihat Taner TAC '68

TAC'de 1965-1967 yıllarında okuyanlar, öğretmenleri Mr. Deaver'ı iyi anımsayacaklardır. Okulun en "senior" öğretmeni olan Mr. Deaver lisede biyoloji, ortaokulda fen bilgisi dersi verirdi. Bir başka etkinliği ise, okulda kurduğu "Bitki Toplama Kulübü" (Plant Collectors Club) olmuştur.

O zamanlarda, Mr. Deaver'ın hatırı sayılır bir botanikçi ve bitki taksonomisi uzmanı olduğunu; Northern Arizona Üniversitesinde adının verildiği bir herbaryum (**DEAVER HERBARIUM**) bulunduğunu duyanımız yoktu. Mr. Deaver'in profesör olduğunu bilmediğimiz gibi, adını da pek bilmezdik! Amerikalı öğretmen arkadaşları ona "Danny" derdi. Oysa, adı Chester Franklin Deaver imiş.

Mr. Deaver'a "Danny" denilmesinin öyküsünü çok sonra öğrendik: Rudyard Kipling'in "Danny Deever" adında ünlü olduğu kadar trajik bir şiiri vardı (1890, Barrack-Room Ballads). Bestelenmiş olan bu şiir dillerde dolaşırken Deever/Deaver isim benzerliği yüzünden Chester Deaver, daha öğrenciliğinde "Danny" Deaver olmaktan kurtulamamıştı. ("Danny Deever" için bkz. Wikipedia.)

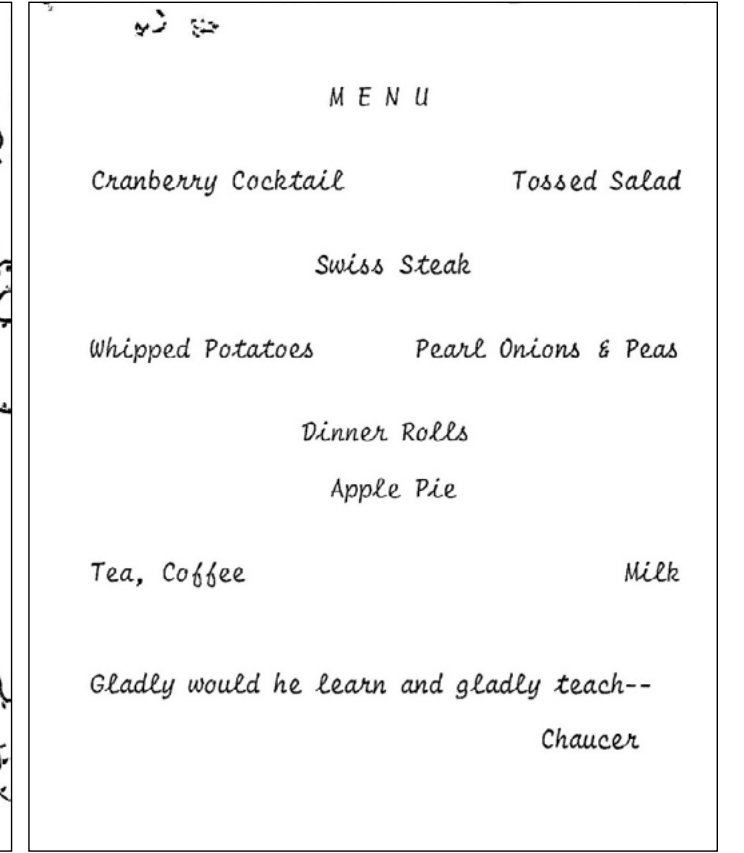
Chester Franklin "Danny" Deaver, 9

Chester F. "Danny" Deaver
Tarsus Amerikan Koleji (1965-67) ve Robert Kolej
(1920-23) öğretmenliği yıllarında.

Kasım 1898'de Viroqua, Wisconsin'de doğdu. İlköğrenimi ailesinin taşındığı Grand Meadow, Minnesota'da tamamladı. 1920'de Naperville, Illinois'da North Central College'dan kimya dalında A.B. (Artium Baccalaureus) / B.S. aldı. Mezuniyetinden hemen sonra İstanbul'a gelmeye karar vererek 1923'e kadar, üç yıl Robert Kolej'de coğrafya, İngilizce ve fen bilimleri öğretmenliği yaptı. Bu arada 1921 yazını Kilyos, Kumköy'de kolej öğrencileriyle birlikte kampta geçirdi.

Mr. Deaver, ABD'ne dönüşünde kısa bir süre Western Electric Co. (Cicero, Illinois)

NAU'den ayrılışında, Deaver'in onuruna bir yemek verildi (Tarsus'un yazılışı yanlış ama yemeğin kişi başına iki dolar olduğu doğrudur). Ardından, özel bir törenle üniversitenin herbaryumu: **DEAVER HERBARIUM (ASC)** olarak adlandırıldı.

şirketinde çalıştı. 1924 yılı içinde Flagstaff, Arizona'ya gelerek – daha sonra, Arizona State College (ASC) ve Northern Arizona University (NAU) adlarını alacak olan – Arizona State Teachers' College (ASTC) eğitim kadrosuna biyoloji öğretmeni ve yardımcı basketbol koçu olarak katıldı. Colorado State Teachers' College'da 1925 yılında yüksek lisans çalışmalarına başladı; ASTC'da 1930'da tamamladığı çalışmasıyla M.Sc. (Botany) derecesini aldı ve "Assistant Professor of Science" olarak atandı.

"Danny" Deaver, Northern Arizona Üniversitesi'nde 1951'de "Associate Prof. of Science" ve 1959'da "Associate Prof. of Botany" oldu. Minnesota Üniversitesi'nde 1940 yılında başladığı botanik doktorası çalışmasını 1949 yılında tamamladı,

fakat – bilemediğimiz bir nedenle – Ph.D. derecesini almadı. NAU'de botanik ve biyolojinin yanı sıra kimya, fizik, coğrafya, konservasyon, ekoloji, dendroloji, taksonomi, vd. derslerini verdi. Öğrencilerin ders dışı bilim çalışmalarını derneklerde (Adelphous Philosophia, Science Club, Biological Sciences Group, Biology Club, vb.) destekledi. Aynı zamanda kız basketbol takımının koçluğunu yaptı.

A Capella korosunda ve Community Players tiyatro grubunda yer aldı; izci çocuklara başkan (scoutmaster) oldu.

NAU içinde, 1930 yılında bugün kendi adını taşıyan herbaryumu oluşturarak küratörlüğünü üstlenen Prof. C. F. Deaver, American Association for the Advancement of Science, Arizona Academy of Science,

American Association of Taxonomists ve American Ecological Society derneklerinin üyesi idi.

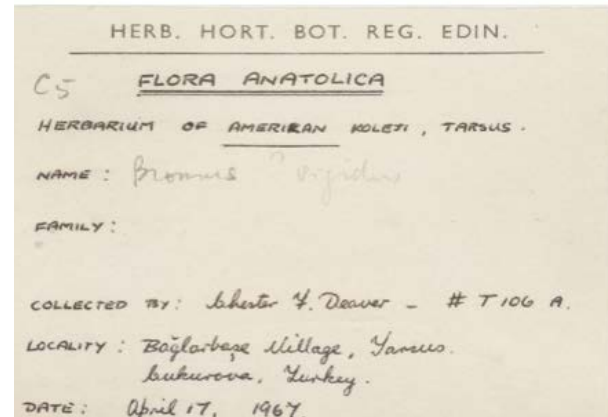
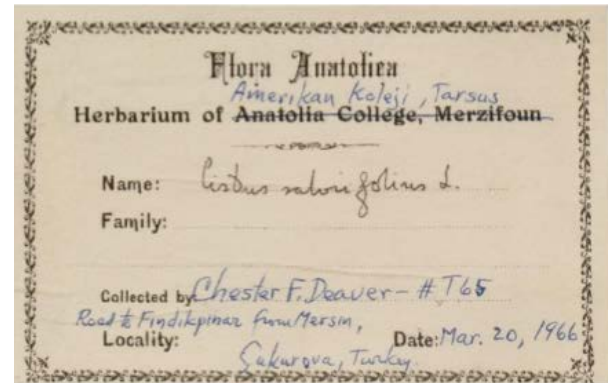
Chester F. Deaver 1927’de meslekdaşı Gladys L. Culver ile evlendi. Bir kız (Harriet) ve iki erkek (Richard ve William) çocukları oldu. 1962 yazında Türkiye’yi görmeye gelen Deaver’lara Tarsus Amerikan Koleji’nde üç yıl için öğretmenlik pozisyonları önerildi. Northern Arizona Üniversitesinden izinli olarak ayrılan Mr. Deaver, Eylül 1965’te eşiyle birlikte TAC’nin öğretim kadrosuna katıldı.

Mr. Deaver, 1965 Eylül’ünde Tarsus’a gelerek kampüste Maraş Hall’a yerleşti. Dersler başladıktan kısa bir süre sonra bitki toplamaya başladı: 17 aylık bir sürede (Kasım 1965 - Haziran 1966 / Eylül 1966 - Haziran 1967) Çukurova bölgesinden 250’den fazla bitki örneği toplayarak

kurutup presledi, preparatlar hazırladı. Örneklerini Tarsus, Gözlükule, Karabucak ve çevre köylerden (İhsaniye, Kazanlı, Nacarli, Ulaş, Çakırlı, Bağlarbaşı); Namrun, Gözne, Fındıkpınarı yaylalarından, Cennet Cehennem Kanyonu, Anavarza Kalesi, Kızkalesi sahili ve Uzuncaburç’tan (Silifke) topladı. Toplanan bitki örnekleri doğrulama (determinasyon) ve saklama (konservasyon) için Royal Botanic Garden Edinburgh’a gönderildi.

Mr. Deaver, örneklerin eşlerini (duplikat) ise, Northern Arizona Üniversitesindeki NAU Deaver Herbayumuna aldı.

“Danny” Deaver’ın Tarsus’taki botanik çalışmalarının dikkat çekici bir yanı koleksiyona HERBARIUM of AMERİKAN KOLEJİ, TARSUS adını vererek, daha başlangıçta TAC içinde bir herbaryum oluşturmayı amaçladığını göstermesidir.

Mr. Chester F. Deaver: “Herbarium of Amerikan Koleji, Tarsus” künye kartları ve Tarsus’ta topladığı ilk bitki: Yalancı Karabiber Schinus molle (Kasım 1965).

Brachychiton populneum [Sterculia diversifolia] (Schott & Endl.) R. Br. [Japon kavağı], TAC kampüsü, 16.05.1966. T16. CS185701

Caesalpinia gilliesii (Wall. ex Hook.) D.Dietr. [Zampara bıyığı], TAC Kampüsü, 20.06.1966. T43. E00400525; ASC00025072

Bunun için Mr. Deaver, Tarsus’ta bulduğu Merzifon Amerikan Anadolu Koleji Doğa Tarihi Müzesine ait, Prof. Manisacıyan’ın FLORA ANATOLICA: Herbarium of Anatolia College, Merzifon antetli etiketlerini elyazısıyla değiştirerek kullanmış ve yine elyazısıyla TAC Herbaryumu başlığını taşıyan künye kartları hazırlamıştır.

Mr. Deaver’ın Türkiye’de topladığı örneklerden 22’sinin doğrudan TAC Kampüsü içinden alındığını saptadık. Bu bitkilerin bir listesi ile Royal Botanical Garden Edinburgh (E), Deaver Herbarium, Northern Arizona University (ASC) ve Colorado State University, Charles Maurer Herbarium (CS) koleksiyonunda saklanan TAC florasından bir kısmının görselleri yanda verilmiştir.

Schinus molle L. [Yalancı Karabiber ağacı], TAC kampüsü, 20.11.1965. T199. E00436605

Celtis australis L. [Çitlenbik ağacı], TAC kampüsü, 20.11.1965. T200. E00405514

Eucalyptus camaldulensis Dehnh. [Ökalyptus, Sıtma ağacı], TAC kampüsü, 20.11.1965. T64. E00328102

Eriobotrya japonica (Thunb.) Lindl. [Malta eriği, Yeni Dünya], TAC kampüsü, 11.12.1965. T1. E00408313; ASC00025053

Viburnum tinus L. [Filburnu] TAC kampüsü, 05.03.1966. T12. ASC00025132; ARIZ189659

Sterculia diversifolia G. Don. [Japon kavağı], TAC kampüsü, 05.03.1966. T16. ASC00025125

Zantedeschia aethiopica (L.) Spreng.
[Gelinçiçeği, Gala], TAC, Maraş
Hall bahçesi, 08.05.1966. T198.
ASC00025091

Mercurialis annua L. [Parşen], TAC
kampüsü, 06.02.1967. T48. E00450104

Euphorbia helioscopia L. [Feribanotu],
TAC kampüsü, 06.02.1967. T49.
E00447480

Euphorbia peplus L. [Bahçe sütleğeni],
TAC kampüsü, 06.02.1967. T47.
E00447673

Urtica urens L. [Küçük ısırganotu,
Cılağan], TAC kampüsü, 12.02.1967. T50.
E00404657

Fumaria parviflora Lam. [Tarla şahteresi]
TAC yakınlarında, 20.02.1967. T54.

Calendula arvensis (L.) M Bieb [Portakal nergisi]
TAC kampüsü, 13.02.1967.
T51. E00525696; ASC00025155

ASC00025049

Capsella bursa-pastoris (L.) Medik.,
[Çobançantası]. TAC yakınında,
20.02.1967. T56. ASC00025047

Casuarina cunninghamiana (L.) Miq.
[Demir ağacı], TAC kampüsü, 27.02.1967.
T62. E00401460; ASC00025012

Erodium moschatum (L.) L'Hér. ex Aiton
[Kulunca], TAC kampüsü, 27.02.1967.
T63. E00332122; ASC00025190

Verbascum sinuatum L. [Bodanotu],
TAC kampüsü, 12.06.1967. T205.
ASC00025153

Mr. Deaver, sağlık sorunları nedeniyle iki
yıl sonra, 1967 Temmuzunda Tarsus'tan
ayrılarak ABD'ne, Flagstaff, Arizona'ya
döndü. Northern Arizona Üniversitesinden

Phytolacca dioica L. [Toros şekerciboyası,
Gölge ağacı] TAC futbol sahasının doğu yanında
13.02.1967. T44. ASC00025152

Mr. Deaver'ın TAC'nde topladığı son bitkiler (Haziran 1967)
Tamus communis L. [Dolangaç, Şeytan şalgamı,
Dövülmüşavratotu], TAC kampüsü, 12.06.1967.
T204. ASC00025025

Ligustrum lucidum Ait. f. [Kurtbağrı ağacı],
TAC kampüsü, 21.06.1967.
T206. ASC00025151

emekli (emeritus) oldu; yeniden Deaver
Herbaryumunun küratörlüğüne getirildi. C.F.
Deaver'in adı, Kuzey Amerika'da, Arizona
ve New Mexico eyaletlerinde endemik olan
Penstemon deaveri (Deaver's Beardtongue)
çiçeğine verildi.

Prof. (emer.) Chester F. "Danny"
Deaver, 90 yaşında, 17 Kasım 1988'de
Cottonwood, Arizona'da öldü.

Günümüzde, NAU tarafından "Danny"
Deaver'ın adına bir biyolojik bilimler
(biyoloji, mikrobiyoloji, botanik ve bitki
bilimleri) bursu **"Chester F. "Danny"**

Deaver Scholarship" ve sezonun MVP
oyuncusuna spor ödülü **"Chester F. Deaver
Baseball Award"** verilmektedir.

TAC kampüsünün Sadık Paşa
Konağında kurulan **TAC Doğa Bilimleri
Araştırma Merkezi** içinde,
Mr. Chester F. "Danny" Deaver'ın
çalışmalarının onun bıraktığı yerden
yeniden başlatılarak **Tarsus Amerikan
Koleji Herbayumu**'nu oluşturmanın eğitici,
zevki ve yararlı bir uğraşı olacağına
inanıyoruz.

Mr. DEEVER İLE ANILARIMIZ

İbrahim Nişancı TAC '68

Bundan yaklaşık 60 yıl önce, biyoloji dersindeyiz; konumuz sürüngenler. Sınıfımızın tatlı muzibi sevgili Ahmet Ziya Akyıl gardaşımız “yılanın zehirli olup olmadığını nasıl anlarz?” diye sorar. Mr Deaver, çok ciddi bir şekilde, “Yılanı ısırtırız, eğer ölmezsek zehirli olmadığını anlarz” diye cevap verir. Aradan zaman geçer, konumuz mantarlar. Bu sefer Mr. Deaver sınıfa sorar: mantarın zehirli olup olmadığını nasıl anlarz? Hemen parmağını kaldıran Ahmet gardaşımız “Mantarı yeriz, ölmezsek mantarın zehirli olmadığını anlarz” diye cevap verir. Bu cevap üzerine Mr. Deaver, Ahmet gardaşımızı sınıftan atar. Hey gidi günler, Hey!

Ömer Soykan TAC '68

Tam olarak hatırlamıyorum, ama bir gün derste Taylan arka sırada oturduğu için “Sir, I can't hear you, can you repeat please” demişti. Deaver da “I said multiply” diye tekrar edince, Taylan da “I thought you said butterfly” dedi. Bütün sınıf kahkahayı basınca, Deaver hiçbir şey söylemeden, sınıfa şöyle bir 10 dakika kadar bakmıştı...

Taylan Dericioğlu TAC '68

Mr. Deaver yaşı ve deneyimleri gereği

çok olgun ve alçak gönüllü bir insandı. Eşi de öyleydi, sanki birbirleri için yaratılmışlardı. Konuşmaları ve hareketleri de çok benzerdi. Onun kulağının da benim gibi ağır duyması ortak noktamızdı.

Kendisi aynı zamanda bizim sınıfın “Homeroom Teacher”ıydı. Şimdi hatırlamaya başladınız değil mi, her komitede görev alan sınıf temsilcilerimizin yapılan toplantılar ve alınan kararlar hakkında Homeroom’da rapor vermesini ve Hilmi’nin de bunlara katılarak “Kenef Committee” faaliyetleri hakkında bizleri etraflıca bilgilendirdiğini... Önceleri epey bir süre devam eden Hilmi’nin bu bilgilendirme faslı bir gün son buldu. Yine bir Homeroom’da diğer komite raporlarının sunumu sonrası Hilmi beklendiği üzere elini kaldırdı ve “Kenef Committee” toplantı sonuçları hakkında arkadaşları bilgilendireceğini söyledi. Fakat Mr. Deaver’ın tavrı hiç de beklendiği gibi olmadı. Hilmi’ye “You sit down!” diye çıkıştı. Herkes bir şaşkınlık içerisindeyken Mr. Deaver kısa bir sessizlik sonrası, sesini de biraz yükselterek, “You always speak about WC” dedi. O günden sonra sınıfımız Hilmi’nin “Kenef Committee” bilgilendirmelerinden mahrum kaldı.

Mr. Deaver’ın Hilmi ile derdi burada bitmemişti. Bir biyoloji dersinde bize ödev vererek, haftasonu doğadan mantar

toplamamızı ve Pazartesi günü derse getirmemizi söylemişti. Herkes bir şeyler toplamış, Hilmi ise kasabın tekinden bir parça kuyruk yağı alarak getirmişti. Mr. Deaver bunu görünce Himi’ye “It is not a mushroom”, dedi. Hilmi’nin cevabı ise hemen akabinde ve kesin bir şekilde geldi, “It is a mushroom!” Başladı mı sonra ikisi arasında “mantardı... yok efendim mantar değildi” çekişmesi. Karşılıklı iddialar bir müddet devam ettikten sonra, neyse Mr. Deaver, Hilmi’nin kuyruk yağını laboratuvar tezgahında bırakıp gitmesine laf etmedi.

Aradan bir hafta-on gün geçti geçmedi, yine bir biyoloji dersinde alakasız bir anda Hilmi elini kaldırdı ve Mr. Deaver’a sordu: “Sir, how is my mushroom?” Mr. Deaver biraz durakladı, ne diyeceğini bilemedi. Himi devam etti: “Take good care of my mushroom, I send my best greetings to my mushroom” dedi ve konu o günlük öyle kapandı. Yine bir hafta-on gün sonra Hilmi’nin el yine havada... Mr. Deaver söz verince Hilmi hemen ekledi “Sir, I want my mushroom back!” Haydi, başladı mı yine sıkı bir tartışma ... Hilmi hücumda... Mr. Deaver savunmada... Sonunda mantarını geri alamayan ve ne durumda olduğuna dair bir bilgiyi de Mr. Deaver’dan edinemeyen Hilmi o dersten çok üzgün bir şekilde ayrılmıştı. Mr. Deaver ise ne diyeceğini bilemeyecek şekilde şaşkın ve sessiz kalmıştı.

Aklıma gelen Mr. Deaver anıları daha bitmedi. Yine bir Homeroom’da değişiklik olsun diye Mr. Deaver yanında getirdiği bir kitabı açtı ve bir şiir okudu. Lirik bir havası olan şiirden sonra, bir iki iç geçirmenin arkasından Ümit gardaş da bir şiir okumak istediğini söyledi ve Mr. Deaver onu tahtaya öne çağırdı. Ümit gardaşın şiiri:

A Place Where No-One Goes

When you need someone to lean on,
When nobody wants to know,
Come to me with arms wide open to
The place where no-one goes.

It's not hard to find, let me take you
To a land where lovers go.
There we'll have a perfect friendship in
The place where no-one goes.

Come to me, and you'll see
What your love means to me.
Take my love, take my hand...
Come to me, and you'll see
What your love means to me.
Take my love, take my hand...

Let me lead you from your sorrow,
Trust in me to guide you on.
There'll be no more sad tomorrows in
The place where no-one goes.

(Four Pennies!)

Mr. Deaver TAC'daki ilk senelerinin acemilik kurbanı olan öğretmenler arasında da yerini almıştı.

Kim demişse, ona sınıftan öğrenci atılmasına Müdür Mr. Stone'un hiç de iyi bakmadığını söylemiş. Bu da onun aklında yer etmiş. Bir gün kimdi hatırlamıyorum ama bir gardaşımız iyice azmış ve Mr. Deaver da dayanamayıp onu sınıftan atmıştı. Bu kararı mecburen veren ama büyük zorluk içerisine düşen Mr. Deaver, bizim gardaş kapıdan dışarı çıkarken “Be sure that Mr. Stone does not see you!” demesini!

Bu arada üzümlere anımsadığım bir olguya da değinerek aklıma parça parça gelen anıları bitireyim istedim. Biyoloji laboratuvarında bir derste Mr. Deaver bizler için çinko kaplar içerisinde ziftli zemine iğnelenmiş kurbağa kadavraları dağıtmış, elimize de birer neşter vererek, kurbağanın anatomisini incelemek üzere sistematik bir şekilde kesim sürecine girmemizi ve organlarını ortaya çıkarmamızı istemişti. Benim de o gün huysuzluğum ve muzipliğim üstümdeydi

ve hiç beklemeden kurbağanın kolunu, bacağını hemen kesip atmış, karnını da delik deşik ederek iç organlarını dışarı boşaltmışım. Daha sonra Mr. Deaver bizleri teker teker dolaşarak bu cerrahideki başarılarımızı bir görmek istedi. Bana geldiğinde gördüğü manzaradan son derece üzülmüş olarak dedi ki, “I am very disappointed with you!” Vallahi ben de o sözü ondan duyunca “I am very disappointed with myself” oldum yani... Amma velakin can çıkar huy çıkmaz ya...

Bendeki muziplik yine devam etti. Cerrahi raporunu Mr. Deaver'ın bize dağıttığı formlara yazarken yanımda oturan İbrahim Nişancı'nın ilgiye ihtiyacı oldu ve benden istedi. Ben de ona ilgi yerine kurbağadan kesmiş olduğum bir but parçasını küçük bir ilgi parçasıymış gibi verdim. İbo aldı ve silmeye çalıştı fakat nafile, bir türlü silemiyordu...

Dünyada huzurunu biraz bozduğumuz ama sonsuz istirahatinde huzur içerisinde olmasını dilediğimiz değerli hocamızın bilimsel katkılarına ve akademik kariyerine ilişkin yönlerini bize yansıtan arkadaşlarımıza teşekkür eder, kendisini ve

sevgili eşini de saygıyla anarız.

Evvveeeetttttt... Geçmiş zaman olur ki...

Nur Altınörs TAC '68

Benim hatırladıklarım arasında, öğleden sonra “nap” yaparım demesi var. Bir hafta sonu da Şeref ile birlikte çok ciddi algea fungi aramıştık...

Bir sabah erken, sevgili Faruk Çavuşoğlu ve Tefik Merze beni kaldırdılar. O günkü biyoloji sınavının sorularını aşındıklarını söylediler. Ben “Deaver basit sorar, fill-in-the-blanks, o da boldface kitaptadır” gibi birşeyler dedimsem de, “Biz anlayamayız, beraber bakalım” dediler. Üçümüz futbol sahasında oturduk; tüm cevapları liste halinde ezberlediler. Zannediyorum 7 civarında bir not almışlardı.

Olçayto Ahmet Tuğsuz TAC '68

Benim de aklıma hemen Kenef

Committee gelmişti ama benim hatırladığım şöyle:

Biz derste iken kapı çalmış ve içeri giren Hilmi “Sir, I have to make an announcement for the Kenef Committee” dedikten sonra, uzun uzun aşçıların nasıl deliği tutturamadıklarını, bu yüzden keneflerin kirli kaldığını ve basketbolcu arkadaşların aşçılara deliği tutturma eğitimi vermesinin kararlaştırıldığını anlatmıştı.

Bir de sanırım hatırlarsınız, çok gürültü olduğunda, sevgili Deaver sesini inanılmaz bir biçimde yükselterek “PLEASE” diye bağırırdı. Ama duyulan “Plouse” gibi bir şey olurdu.

Okuldayken aramızda aslında üniversite seviyesinde ders veren biri olduğunun, Tarsus'a biraz da çevrede ve Toroslar'da araştırma yapmak amacı ile geldiğinin konuşulduğunu da hatırlıyorum.

He was a jolly good fellow !

Durak

Op. Dr. Murat Molu

Kültür ve Toplum

Kültür kelimesi Latince, işlemek, süslemek, bakmak anlamına gelen ve colere'den türetilen "cultura"dır. Arapça bir kelime olan "hars" ise tarla sürmek demektir, bu işlem Romalılarca agri culture olarak isimlendirilmiştir. Bilinç ve düşünme düzeyi gelişen insanın, tarihsel olarak kazandığı tecrübeleri, yaratılan maddi ve manevi tüm değerleri, topluma mal olacak şekilde gelecek nesillerin, bilgi, görgü,

gelenek ve görenek hafızasına aktarması kültürleri oluşturur. İnsanı inceleyen bilim olan antropoloji ise, kültürlerin gelişimini birbirleri arasındaki ilişkileri, çeşitli gözlem ve metotlarla inceler. Kavmiyet esaslı, dilbilimsel, sosyal ve psikolojik karşılaştırmalar yapar. İlkel bir yaşam olan avcılık ve toplayıcılık sonrası, tarım ve endüstri kültürlerine geçiş, son olarak kır ve köy kültüründen kent kültürüne geçiş

BD AĞUSTOS 2023

olmuştur. Göçler, savaşlar, istilalar, emperyal yayılmacılık, yeni kıtaların ve toprakların keşifleri ve inanç sistemlerinin de etkisiyle, bu kültürel hareketlilikler hızlanmıştır.

Örneğin, Türklerin Anadolu'ya gelmeden önce yaşadığı topraklardaki, İslamı kabul etmeden önceki dinleri Gök Tanrı inancı ve diğer yaşam değerlerinin varlığı, geldikten sonraki o dönemde Anadolu'daki yaşayan ırkların kültür değerleri ve yapıları arasındaki kültür etkileşimi ve alışverişi başlamış, yani kültürleşme-kültürlenme ile ivme kazanmıştır.

**Bozkurt
Güvenç'e göre
kültürler
uygarlığın bir
parçasıdır,
töresel**

**ve gelenekseldir, zayıf,
bağımlı, uluslaraltıdır
ve bilim ve teknolojiyi**

Bütün bunlar, yaşanan büyük bir kültür yolculuğunun ve evrimin bir sonucudur. Kültürel etkileşimin zirvesi olan Atatürk Cumhuriyeti ile Anadolu taçlanmıştır. Bu noktada, uygarlık yani medeniyet ile kültürler arası ilişkileri kavramsal olarak, zamandan ve coğrafyadan bağımsız olarak değerlendirmek gerekir. Bozkurt Güvenç'e göre kültürler uygarlığın bir parçasıdır, töresel ve

gelenekseldir, zayıf, bağımlı, uluslaraltıdır ve bilim ve teknolojiyi kullanırlar. Uygarlıklar ise, evrenseldir, bilgi ve teknoloji üretir, güçlü, egemen ve uluslarüstüdür.⁽¹⁾

Bilişim çağında dijitalleşmenin etkisiyle yaşadığımız küreselleşme ise tam bir kültürleşme devrimidir. Ancak yaşanan bu hızlı değişimler, demokrasi, hak ve özgürlükler bağlamında, kişilerin ait olduğu etnik gruplarda, alt ve üst kültürlerle olan bağlılıkları, çok kültürlülük bilmesini de beraberinde getirmektedir. Chris Jenks'in Altkültür

kitabında M. Gordon'dan yaptığı alıntıda altkültür için şöyle der:

"Ulusal kültür içerisinde; sınıf, etnik köken, bölge ve kırsal bölge veya kent sakinliği, dini inanç gibi öğelere ayrılabilen, toplumsal koşulların birleşiminden oluşan, ama bir ara-

ya geldiklerinde o kültürdeki bireyin üzerinde bütüncül bir etkisi olan işlevsel bir bütünü oluşturan bir alt bölüm."⁽²⁾

Ulusal kültür dünyalarında, altkültürlerin farklı zenginlikler yarattıklarına göre sosyolojik ve antropolojik olarak kabul görmeleri ve değerli bulunmaları çok doğaldır. Diğer taraftan, karşıt görüş olarak, bunun post-moderniteye geçiş

BD AĞUSTOS 2023

için kullanılan bir argüman olduğunu, altkimlikleri ortaya çıkarmanın, farklılıklar yaratmanın, kolektif akıl ve düzenden uzak olduğunu ileri sürenler de vardır. Bu görüşe göre, ulus-devlet sınırlarını zorlayarak, ulus-ötesilik kavramları ile insanları bir pota içerisine hapsederek birleştirilelim derken, ayırtırmak tam bir çelişkidir.

Chris Jenks'e göre, *"Böyle bir kuramsal eylemin sonuçları, ultra-modern değildir, gerileyici, nihilist ve tamamen görecedir. Hiçbir siyasa ya da ahlâk tarafından savunamazlar."* (2)

Günümüz şartlarında, alt kimlikler sorununa, diasporaların yaşadıkları sıkıntılara ve çok kültürlülük bilmesinesine kısa sürede çözüm bulmak zor görünmektedir. Çünkü, "toplumsal varlıkları ortaklıklar mı, yoksa farklılıkları mı tanımlıyor"

tartışması güncelliğini korumaktadır. Birey, toplum ve uygarlık üçlünün birbirleriyle olan ilişkilerini, uyumsuzlukları ve anlaşmazlıklarını inceleyen Sigmund Freud 1930'lu yıllarda yazdığı yazılarla bu konuya değinmiş ve kitaplaştırmıştır. (4) Kendisi bugünlerde yaşasa, kim bilir neler düşünür, yeni ne kitaplar yazardı!

Jürgen Habermas

Günümüz Türkiye'si'ne gelirsek; Ülkemiz son yıllarda Suriye başta olmak üzere, Afganistan'dan aşırı göç almıştır. Uluslararası Göç Örgütü (IOM) tarafından yayımlanan rapora göre Türkiye sayısı belirsizliğini koruyan, en fazla mülteci ve göçmene ev sahipliği yapan ülke konumundadır. Özellikle, güney illerimizde ve büyük şehirlerde mültecilerin, sığınmacıların fazlalığı dikkat çekmektedir.

Jürgen Habermas *"Öteki Olmak, Ötekiyle Yaşamak"* kitabında (3) *"İnsanlar topluluklarda bağlar"*

ve sınırlar içinde yaşarlar, ama bunlar farklı türden olabilirler...

Etik yaşamın kendisi önemlidir ama kendisinden başka şeylerin de önemli olduğunu görebilir...

Önem ile tartışımsal önceliği doğrudan birbirine bağlayan etik bir düşünce vardır; bu da yükümlülük-tür." der.

BD AĞUSTOS 2023

Etik yaşam çerçevesinde, ötekileşmeden ve ötekileştirmeden bağlarımızı güçlendirirken, sınırlarımızı ve yükümlülüklerimizi bilmeliyiz! Hem bölgesel hem de, uluslararası boyutu olan bu hassas konuda, devletimiz ve resmî makamlar başta olmak üzere, tarih boyu hoşgörü sahibi olmuş halkımıza çok iş düşmektedir. Toplumsal duyarlılığı ve kültür değerlerimizi elden bırakmadan, huzur ve barış içerisinde yaşam sürebilmek için, çaba sarfetmek hepimizin görevidir.

Bunu ancak, güncelliğini hâlâ koruyan, insanı önceleyen, bilime ve akla dayanan, gerçekçi, yenilikçi ve evrensel özellikler gösteren Atatürk'ün uygarlık ve kültür anlayışı ile başarabiliriz. •

muratmolu@butundunya.com.tr

Kaynakça:

- (1) Prof. Dr. Bozkurt Güvenç, Kültür ve Demokrasi, Gündoğan Yayınları
- (2) Chris Jenks, Altkültür, Toplumsalın Parçalanması, Ayrıntı Yayınları
- (3) Jürgen Habermas, Öteki Olmak, Ötekiyle Yaşamak, YKY
- (4) Sigmund Freud, Uygarlığın Huzursuzluğu, Kapra Kitap.

AFORİZMALAR

■ *"Evrenselliğin kaynağı farklılıktır, çeşitliliğin çimentosu ise birliktir."* -**E. Morin**

■ *"Bana mükemmel bir lisan ver, sana büyük bir millet kurayım."* -**Leibniz**

■ *"İnsanca şeyler bana hiç yabancı değil."* -**Terentius**

■ *"Kurtuluşun yolu, başarılı komşu olmaktan geçer."* -**Haggerstrand**

■ *"Nasıl ki yürekli insanların sahtesi varsa, sahte yürekli de vardır."* -**Rodin**

■ *"Memleketimizi, toplumumuzu gerçek hedefe, mutluluğa erdirmek için iki orduya ihtiyaç vardır; Biri vatanın hayatını kurtaran asker ordusu, diğeri milletin geleceğini yoğuran kültür ordusu."*

-**Mustafa Kemal Atatürk**

Dr. Murat Molu'nun sesinden Bozkurt Güvenç'in Kültürün ABC'si adlı kitabından alıntı.

“GÖRMEK YAŞAMAKTIR VUSLATTIR GÖRMEK”¹

Doç. Dr. Okan Toygar
BAU Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları A.D.

“Ben görmedim Paris’i...
Paris evde yoktu...
Ben rüyamda gördüm Paris’i,
gülümsedi ve kayboldu”

1955 yılında Paris’in ünlü göz hastanesi Quinze Vingts’de yazılmış olan bu satırlar kendisini “münzevi ve mütecessis bir fikir işçisi” olarak ifade eden Cemil Meriç’e (1916-1987) ait.

1260 yılında Fransa Kralı IX. Louis tarafından kurulan Quinze Vingts Göz Hastanesi girişinin bugünkü görünümü.

Cemil Meriç her frankofon yazar gibi Paris’i görme, orada yaşama özlemi duymuş olsa da, 1940’ların başında dünyayı kasıp kavuran savaş onun bu isteğinin gerçekleşmesine engel olur.

1954 yılında yazarın her iki gözünde

“müterakki” (yüksek) miyopiye bağlı retina dekolmanı gelişir. Fransızca “ayrılma” anlamına gelen “décollement” kelimesinden dilimize geçmiş olan “dekolman”ın İngilizcesi “detachment”, Osmanlıcası ise “infisal”dır.

Retina dekolmanı; retinanın nörosensoryal tabakası ve retina pigment epitel tabakasının birbirinden ayrılmasıdır. Nadir görülen farklı tipleri olsa da genellikle retinası ince olan yüksek miyoplarda ve/veya travma sonrasında oluşabilen retina yırtıklarını takiben gelişir ve tek tedavisi cerrahidir.

Sabahattin Ali, ırkçılık ve aydın aymazlığı konularını ele aldığı “Dekolman” isimli öyküsünde hastalığı “Göz yuvarlağının içinde, sarı noktanın yanlarında bir tabakanın çatlaması, yerinden ayrılması” olarak tanımlar.² Kendisi de retina dekolmanı ameliyatı geçirmiş olan Hilmi Yavuz ise “Göz hekimlerinin, hastalara hastalıklarını anlatmak için kullandıkları bir metafor ile söylemem gerekirse, ‘duvar kağıdı sendromu’, yani gözün ağ tabakasının (retina), bir duvar kâğıdının duvardan ayrılması gibi ayrılıyor olması” der hastalık için.³

Cemil Meriç

Son elli yılda teknoloji ve cerrahi enstrümantasyondaki yenilikler sayesinde önemli aşamalardan geçerek günümüzde tedavi edilebilir duruma gelen retina dekolmanı, “kapalı vitrektomi” (pars plana vitrektomi)⁴ ameliyatının ilk kez Dr. Machemer tarafından yapıldığı 1970 yılı öncesinde çoğunlukla görme kaybı ile sonuçlanıyordu.

Alman oftalmolog Dr. Robert Machemer (1933-2009) evinin garajında vitrektomi cihazının prototipi üzerine çalışırken (1960’ların sonları olmalı)

İşte Cemil Meriç de o dönemde Cerrahpaşa Hastanesinde her iki gözünden birkaç kez ameliyat geçirdi

ancak yüz güldürücü sonuç alınamadı. Bunun üzerine yazarın Paris’teki Quinze-Vingts Göz Hastanesi’ne gönderilmesine karar verildi. 21 Ocak 1955’de, Denizyollarının “Tarsus” isimli vapuruyla, tek başına İstanbul’dan Marsilya’ya, oradan da trenle Paris’e gitti Cemil Meriç. Umutlu ve sevinçliydi. “Altın Gözlü Kız”da Marseille’in bağlı olan gözlerinin çözülmesi gibi bu hastanede olacağı ameliyatlara kendi gözlerinin de bağının çözüleceğini ve “sevgilisi” Paris’in kendisine gülümsediğini görebileceğini düşünüyordu. Ancak ne yazık ki beklentisi gerçekleşmedi. 1955 yılının Ocak ve Temmuz ayı arasında birçok kez ameliyat geçirmesine karşın görme düzeyinde hiçbir iyileşme olmadı. Yaşamı boyunca göremeyeceği kendisine söylendiğinde henüz otuz dokuz yaşındaydı.

Cemil Meriç hastanede geçirdiği altı ay boyunca kendisiyle söyleşip durdu adeta ve bunları İstanbul’a döner dönmez “Quinze-Vingts Geceleri” başlığı altında yazıya döktü. Bu yazılar daha sonra “Jurnal” isimli eserinde yer aldı.⁵

Görememenin, Paris’le kucaklaşamamanın ve okuyamamanın yazarın iç dünyasını nasıl kararttığına şahit oluruz bu satırlarda. Bir göz hekiminin görme güçlüğü çeken hastalarının neler hissettiğini anlaması ve bir tıp fakültesi öğrencisinin görme fonksiyonunun gerçekten ne anlama geldiğini içselleştirmesi açısından da önemlidir “Quinze-Vingts Geceleri”nin okunması. Görme eyleminin sadece retinaya gelen ışığın görmeye dönüştüğü karmaşık fizyolojik basamaklardan ibaret olmadığını

anlarınız Cemil Meriç'in bu satırlarını okurken.

Paris'ten döner dönmez, 16 Temmuz 1955'te yazdığı ilk satırlarda "görme" eylemini şöyle tarif eder yazar;

"Görmek tabiata tahakküm etmektir... Görmek yaşamaktır, vuslattır görmek. Her bakış dış dünyaya atılan bir kementtir, bir kucaklayıştır, bir busedir her bakış."

"Gören insanın şikâyet hakkı yoktur" der bir başka yazısında. Mevsimler, renkler, çiçekler, şehrin bütün kadınları, bütün çocuklar gören içindir ona göre. Gütenberg matbaayı onun için icat etmiş, Hugo, o okusun diye yazmıştır şiirlerini, şehrin bütün kadınları görenler için giyinip süslenir.

"Görmeyen insan ise bozuk bir ampul gibi manasız, bıraktığımız yerde kalan bir paket, çocukken oynadığımız bir taşbebek gibi, atmaya kıyamadığımız acayip bir külçedir."

Çok kederlidir Cemil Meriç. Geceleri

sessizce kütüphanesine gider, kitaplardan birini çeker, parmaklarıyla okşar ve başını sayfalara gömerek, hüngür hüngür ağlar. "Bakmaya değil görmeye yarayan"⁶ gözleri ile artık okuyamıyordur. Buna rağmen çevresinin de yardımıyla çalışmaya başlar ve yazarlık hayatının en üretken dönemi olur yaşamının kalan otuz iki yılı.

Âşık Veysel'in saziyla gerçekleştirdiğini o da yazıları ve incelemeleri ile gerçekleştirir ve gören insanlara göremediklerini gösterir.

Cemil Meriç'in yaşam öyküsü, bize görme işlevinin insan yaşamındaki önemini anlattığı kadar, "görmek" için sadece görme fizyolojisinin kusursuz çalışmasının yeterli olmadığını ya da görme yetisini yitirmiş insanların dirençle ve umutla çalışarak sağlıklı bireylerden bile daha iyi "görebildiklerini" göstermektedir.

José Saramago'nun dediği gibi belki de "asıl körlük, umudun tükendiği bir dünyada yaşamaktır."⁷

Dipnotlar

1. Bu konu, BAU Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Stajı'nda yer alan "Oftalmoloji nedir?" isimli ilk derste anlatılmaktadır.
2. Sabahattin Ali. Sırça Köşk, Dekolman isimli öykü.
3. Hilmi Yavuz. Hislerim ve Ben.
4. Dr. Machemer ilk ameliyatı 20 Nisan 1970 tarihinde vitreus hemorajisi olan diabetik bir hastada yapmıştır.
5. Cemil Meriç. Jurnal Cilt I.
6. Goethe, Faust isimli eserinde "Görmek için doğdular, bakmaya yarıyorlar" der gözler için.
7. José Saramago. Körlük isimli romanı.

*Bu yazıya katkılarından dolayı bibliyofil göz hekimleri, hocam Prof. Dr. Haluk Kazokoğlu'na ve Dr. Fatih Adıbelli'ye teşekkür ederim.

Yazan: Osman Çetin '96

28 Eylül 2003 tarihinde Ankara'da oynanan final müsabakasında Türkiye Kadın Voleybol Takımı Polonya'ya 3-0 mağlup olduğu ve gümüş madalya aldığı akşamın ertesi sabahında bu satırların yazarı, bendeniz, Liverpool'daki okulun kütüphanesinde hayatımda ilk kez bir voleybol maçı için merak ile Türk gazetelerine ulaşip maç skorunu öğrenmeye çalışıyordum.

O turnuvada Türkiye, ulusal takım seviyesinde Avrupa sathında ilk baş kaldırışını yaptığında Ankara'daki salonda yaşanan atmosferin ve ülke medyasında yaratılan farkındalığın bu kadar uzun soluklu olacağını kaç kişi tahmin edebiliyordu, bilinmez.

2000'li yılların başında yakaladığımız UEFA Kupası, Süper Kupa, Euro Basket 2001 İkinciliği ve Dünya Kupası Üçüncülüğü akabinde gelen bu başarının tesadüf mü yoksa o döneme ait bir plan, program ve stratejinin eseri mi olduğunu daha sonra bizlere tarih gösterdi.

Aradan geçen 20 senede Türk Voleybolu kulüp ve milli takım seviyesinde vitesi artırarak bugünlere gelirken diğer iki spor dalı inişli çıkışlı bir seyir izledi.

Voleybolda yapılan tesisler ve altyapılara

ZAHİD

tahsis edilen yatırımlar meyvelerini mütemadiyen verdi ve vermeye de devam ediyor.

Spor yönetiminde kritik olan husus sporcuları sevk ve idare edip sonuç almaktan ziyade, başarıyı "sürdürülebilir" kılmaktır. Senelerdir konu futbol olduğunda Türk takımlarına örnek verdiğimiz iki kulüp vardır: Ajax ve Porto

Adı geçen bu iki kulüpten bizlere örnek gösterilen hususlar bir tanesinin altyapısı diğerinin de sürdürülebilir saha sonuçları idi.

Ajax'ın tükenmek bilmeyen bir gayzer gibi alttan yukarı çıkan insan kaynağı ve Porto'nun kazanamasa bile hep eteklerinde dolaştığı dağın zirvesi Türk kulüplerinin nirengi noktası olmalıdır diye söyleyip durduk.

Şimdi dönüp baktığımızda Türk Kadın Voleybolunun hem Ajax hem Porto konumuna geldiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Ülkenin dört bir yanından getirilen potansiyelli gençlerin bu spora teşvik edilmesi sonucunda istisnasız her yaş grubunda gelen başarılar ve bu kaynağın son kullanıcısı olan A Takımın da mütemadiyen zirvenin çevresinde dolaşması, final olmasa da yarı finallerden aşağı düşmemesi bizlere bunu kanıtlamaktadır.

Eldeki verilere bakıldığında kısa ve orta vadede bu başarıların devamı kuvvetle muhtemelken “voleybol ülkesi” olma mottosunun altını ne kadar doldurabileceğiz, asıl önemli husus bence odur.

Sportif olarak ana gündemi, diğer pek çok dünya ülkesi gibi, futboldan ibaret olan Türkiye’de kafa yapısının da bu sporun negatif gündemi çerçevesinde şekil aldığı gerçektir. Kendimize sormamız gereken soru voleybol maçlarını izlerken özellikle oyuncular tarafından gösterilen pozitif tavrın yüzde kaçını futbolun paydaşlarından görebiliyoruz olmalıdır.

Kötü olan şu ki; hayatı futbol gözlüğü ile izlemekten öte gidemeyen kamuoyunun büyük bir kesiminin maçları izlerken yaptığı yorumların kalite olarak futbol tipi yorumlardan öteye gidememesi ve özellikle sosyal medyaya da bunların hâkim olmasıdır.

Voleybolcular kaybettikleri sayılar, setler ve hatta maçlardan sonra bile pozitifken ekran başında ahkam kesenler onların bu tavrını

eleştirmeyi kendine hak görmektedir. Halbuki alan da satan da memnun, sana ne!

Adam 2008’den beri Türkiye’de çalışıyor, ülkeyi karış karış geziyor, yetenekli çocukları çıkarıyor ve bugün senin ülke olarak geldiğin noktanın temel taşlarını döşüyor; çalıştığı kulüp takımını dünyanın tartışmasız en iyisi haline getiriyor ama Milli Takımda seninle altın kazanamadığı için adamın yemediği laf kalmıyor. Sırbistan’ın başında sahaya çıkıp sana mağlup olunca yine her türlü lafı yiyor. Seni de yendik, gördün mü Guidetti gibi lafları yemek durumunda kalıyor. Halbuki sen bugün o altını kaldırıyorsan onda onun da azımsanmayacak bir payı var.

Bir Liverpool taraftarının yanında oturup final maçında kötü oynayan kendi oyuncusuna küfür edip oyundan çıkmasını isteyen arkadaşına söylediği güzel bir söz vardır: “Kötü oynayabilir ama unutma bugün bu finali oynuyorsak bunda en çok onun payı var”

Geçmişini reddetmek geleceği yorumlarken

bize çok büyük sıkıntılar çıkarır, sürekli olarak “dün yok bugün var” demek bizleri tüketim toplumunun bir piyonu yapar ve en önemlisi empati duygumuzu yok eder.

Bütün bu pozitif olaylar spor dünyasının bir yanında cereyan ederken aynı anda futbol dünyamız ise tüm negatifiği ile arzı endam eylemeye devam ediyor.

Yaz dönemi transfer hareketliliği, ülke insanın taraftar gözlüğü taktığında içine girip kaybolduğu girdabın boyutunu bir kez daha gözler önüne koydu ve koymaya devam ediyor. Taraftar gözlüğünü takınca tüm objektifliğini, mantığını, empati duygusunu ve en kötüsü sürü psikolojisi içerisinde düşünme yetisini yitiren insanoğlu içindeki hayvana söz geçiremez hale geliyor.

Yolda görse önünde ceket ilikleyeceği, foto çekmek için sıraya gireceği hatta araya adam sokacağı insanlara (yönetici, sporcu, teknik direktör vs.) türlü hakareti yapmakta herhangi bir beis duymayan; takımına gelse sevinçten havaalanına kadar koşarak gidecekken sırf rakip takıma geldi diye hemen çamur atan, 100 senelik arşiv görüntülerini bulup itibarsızlaştırma çabasına giren insanlar kendine taraftar dediği için futbolun beli doğrulmuyor.

Taraftarlar bunu yaparken, sürekli “aynı gemideyiz” edebiyatı yapan yöneticiler de aynı bir alemde peynir gemilerini yürütmeye çalışıyorlar zira bu kadar paranın, enerjinin ve insan kaynağının tahsis edildiği ama elde var sıfır olan bir endüstride o gemi olsa olsa peynir gemisi olabilir. Hepsinin sadece dilinde var, iş sonuca gelince elde var hüsrana.

Gabar’dan petrol(!) çıkmışçasına harcanan paralar, sponsorlar adı altında perde arkasından yürütülen Ali Cengiz oyunları,

kontenjan boşaltmak için yapılan hülleler, gündem değiştirmek başlatılan yıldız savaşları, bir konuşursam dünya yerinden oynar v2.0 adlı tiyatro piyesleri derken dünya aya gidiyor ama onlar farkına bile var(a)mıyorlar çünkü halk hamaseti ve goygoyu tercih ediyor.

Çünkü taraftar dediğimiz kitle o şekilde karşındakine, anlık da olsa, üstünlük sağlayacağını zannediyor. Halihazırda ülke olarak bilimsel derinlikteki analiz ve sohbetleri havsalamız kabul etmediği ve edeni de linç ettiğimiz için ancak bu seviyelerde dolaşabiliyoruz, maalesef.

Hal böyleyken burnu çamurdan çıkmayan ve kendi yarattığı dünyanın negatifiğinde boğulan kafa yapısı gidip öbür taraftaki başarılı insanlara laf edebiliyor. Sportif olarak edemediğine siyasi pencereden ediyor, onu bulamazsa özel hayattan ediyor ve polarize olmaya devam ediyor.

Yazının başlığına da konu olduğu gibi Zahid şu anda Türk Kadın Voleybol takımını tanıyarak meşgul çünkü bütün bu önyargılar ve yargısız infazları yaparken aynaya bakmak aklından bile geçmiyor, sürekli bir hücum halinde çünkü ona göre en iyiyi hep onlar biliyor. Her sporu futbol gibi kirlenmiş sanıp kendi yarattıkları hayal dünyasının içi boş gerçeklerine inanmakla ve insanları bu değerler üzerinden yargılamakla meşguller. Halbuki voleybolcular da kendini Zahid sananlar gibi bu ülkenin çocukları ve tek gayeleri kendilerine 100 sene önce açılan yolda ve gösterilen hedefte ülkeye faydalı işler yapmak ve zaferler kazandırmak, daha ötesi yok aslında...

Acaba gerçek Zahid kim?

Herkese sıhhat, akıl, huzur ve spor dolu günler diliyorum...

75'LİLER SARIGERME BULUŞMASI**SOLDAN SAĞA:**

AYAKTAKİLER: Serdar Akçalı, Yavuz Sökün, Necati Güler, Ozan Keçeli, Can Piyale, Ahmet Kodanaz, Aziz Köseoğlu, Haldun Çatıkkaş, Fikret Bulut, Yalçın Gönültaş, Sait Tosyalı, Erdal Akdoğan

OTURANLAR: Hasan Yenigün, Hakan Mutlutürk, İbrahim Merze, Mehmet Kocabaşa, Kubilay Keçelioğlu, Mahmut Gök, Levent Onur, Cem Uysal, Alev Dikici

'75 MEZUNLARININ TARSUSLU OLUŞUNUN 55. YILI

Necati GÜLER'75

11 Eylül günü 2023-2024 Eğitim ve Öğretim Yılı başladı. Okulun açılış tarihinde katıldığım törenler, herkesin birbiriyle özlemle kucaklaşması beni taa 55 yıl önceye götürdü. 11 Eylül 1968 günü bizim sınıfın okula adım attığı gündü... Tam 55 yıl olmuş... Pandemiden önce karar verdiğimiz şekliyle, her ayın ilk salısı

yediğimiz yemeklere ilaveten, büyük grup toplanmalarımızı da yılda ikiye çıkardık. Artık mayıslarda Tarsus'ta, eylülde de Sargırme'de toplanır olduk.

Bu sene de 3-4 kişilik bir grup 14'ünde, geri kalanlar da 15'inde çeşitli yollarla, Sargırme'de buluştuk.

Ahmet Kodanaz ve Can Piyale ABD'den geldiler. Kaldığımız yerlerden birinin, Sevgi Otel'in sahibi, İbrahim Merze zaten orada yaşıyor. Bazılarımız, uçak veya arabayla, İstanbul'dan, İzmir'den, Bodrum'dan veya Can Piyale ve Hakan Mutlutürk'le benim yaptığım gibi, Tarsus'ta buluşup, Antalya'ya, oradan da Sarıgerme'ye geçtik. Bu yıl, üç değişik otelde kaldık; Sevgi Otel'e ilaveten, 24 Butik Otel ve Deniz Otel de konakladığımız yerlerdi. Ancak, kahvaltılar ve akşam yemekleri İbrahim'in mükellef şefliğinde yendi. Cidden hepsi ayrı, ayrı çok lezzetliydi.

Kahvaltı sonralarında bazılarımız, yüzmek için plaja gittik, bazılarımız okey tahtalarının başına, bazılarımız da TAC '75 usulü briç masasının başına oturduk. Çok, çok kıymetli anları paylaştığımız günlerden sonra, Pazar günü sabah kahvaltısını takiben, dönüş yolculuklarımız başladı. Kimimiz geldiğimiz gibi, dönerken, Fikret Bulut Kaş'a, Ahmet Kodanaz İzmir'e, doğru yola çıktılar. Can, Hakan

ve ben Fethiye'ye uğrayıp, oradan Antalya'ya döndük. Mutlutürkler'in evindeki, TAC '75 lojmanında harika ev sahiplikleriyle geceledikten sonra İstanbul ve Tarsus yönünde dağıldık. Gelecek yılın buluşmasında daha da kalabalık, sağlıklı ve eğlenceli bir şekilde toplanmak dilekleriyle...

Stickler'ın çizimi ve uygulaması Ozan Keçeli'ye aittir.

78'LİLER HOLLANDA BULUŞMASI

TAC Den Haag (Lahey), Hollanda Buluşması

1978 mezunumuz Abdülkadir Yarman, eşi Sevgi Yarman ve oğulları Hakan Yarman, TAC '88 Burak Kartal eşi Tomris Kartal, '88 Mete Günal ve '90 Ali Işoğlu ile Hollanda'nın Den Haag şehrinde akşam yemeğinde bir araya geldi. Keyifli buluşmada '70 ve '80'lerin TAC'si, Tarsus'un salaş lokantaları, Burak Kartal'ın babası eski okul müdürlerimizden rahmetli Uğur Kartal ve ODTÜ'de üniversite yılları renkli anılarla anıldı.

Mezunumuz Abdülkadir Yarman, yaşamına ailesiyle birlikte İstanbul'da devam ediyor ve gıda ürünleri uluslararası

ticareti ile ulaşıyor.

Burak Kartal'ın kurucusu olduğu ve Mete Günal ile Hakan Yarman'ın aktif olarak görev aldığı Hollanda merkezli TRIO Investment BV PV Solar ve Isı Enerjisi yatırımlarında Hollanda'nın önde gelen şirketleri arasında: Hollanda'da 2022 SDEE++ Yenilenebilir Enerji Lisans programında 161,5MWp ile Hollanda'nın en büyük onaylı Solar Proje havuzuna sahip. Mezunumuz Ali Işoğlu ise Hollanda ve Umman merkezli olarak Çin merkezli bir PV Solar Ekipman üreticisinin uluslararası temsilciliğini yürütüyor.

88'LİLER ALAÇATI BULUŞMASI

100. yıl mezunlarından bir grup, mezuniyetlerinin 35. yılında, Homecoming'den 4 ay sonra bir kez de Alaçatı'da dönem arkadaşları Deniz Ünsalan'ın otelinde buluştu.

92'LİLER AKYAKA BULUŞMASI

There are good ships and there are wood ships, the ships that sail the sea. But the best ships are friendships and may they always be.

IRISH TOAST

Yazan: Emin Özgür '92

Azmak Nehri'nin oluşturduğu buz gibi durgun suya girmek üzere tişörtümü çıkarırken turist olduğum her zamanki peynir beyazlığımdan ziyade dövmesiz vücudumdan anlaşılıyordu. "Acaba ne dövmesi yaptırırsam 40 sene sonra hâlâ bıkmamış olurum" diye düşünürken yarım basketbol sahası kadar olan suyun ortasına grup halinde üşüyerek yürüdük, hızla batıp çıktım. Isınmak üzere çeyrek basketbol sahası kadar olan çakıl sahilde uzanmış dövme vücutlara basmamaya çalışarak

çantaların yanına döndük.

Her zamanki gibi geç gelmişim, geçen sene burası çok daha tenha bir yermiş. Şimdi (reklam yapmış olmayayım) duvarda bir +1 reklamı, hatta az geride ufak bir +1 barı olan bir yer olmuş. Bilenler bu kalabalığın sebebinin Kıvanç Tatlıtuğ ve Instagram olduğunu söylediler.

Akyaka'ya gitme sebebim olan üçüncü geleneksel gayriresmi TAC '92 buluşması grubumuz, 14 sınıf arkadaşımız ve 4 evlattan oluşuyordu. Her başarılı

Türk yönetici gibi kitleleri ikna ederek yönlendiren başkanımız Y, haklı olarak eşlerin gelmesini önermeyerek nerede çokluk kuralının işlenmesini engellemiştir.

Ebeveynler olarak 2 kız ve 2 erkekten oluşan ve bizden çok eğlenen evlatlar grubunu ara ara görüyorduk. Artık İngiltere’de içki içebilecek yaşta olduklarından kendi kendilerine kaldılar ve bizimle otelin barında, girişteki küçük havuzda, kahvaltılarda, Azmak Nehri’nde buluştular. Kalan zamanlarda kite sörf yapmaya Gökova Körfezi’nin en doğu noktasına gidiyorlardı (15 dk. araba mesafesi).

Grubumuzdaki arkadaşlık çok eski de olsa samimiyet seviyesi geçen yıllar yüzünden eşit dağılmamıştı. Bazılarımız bazılarımızı 30 yıldır görmemişken bazılarımız ise bazılarımızı 30 senedir her Allah’ın günü görüyorlardı. Dubai, Amsterdam, Londra, İstanbul, Bebek ve Adana’dan gelenler vardı.

Tüm grup Rahat Beach’te ilk kez bir araya geldiğimiz Cuma sabahı, evvelki sene olmayan dördümüz son 30 senelik hayatımızın özetini geçtik, herkes güncellendi. Eskiler yeni dalga geçilecek özelliklerimizi öğrendiler (kimin yatağının tepesinde ayna var, kim delik şortu ile evinden dünya telekomünikasyon şebekelerini yönetiyor, kim kahve falı bakmak suretiyle diğerlerini manipüle ediyor vs.)

Kite Sörf ve Sivrisinekler

Akyaka deyince herkesin aklına ilk gelen kite sörf sporu olmalı. Kite’in da turistiyim ama daha Akyaka’ya dağdan aşağı kıvrıla

kıvrıla inişte körfez manzarası ile beraber nasılsa ipleri birbirine karışmadan uçuşan 50-60 paraşütü görünce olayın önemini biraz da olsa anladım.

Kite sörf fiziki olarak nasıl beceriliyor? Nasıl bir futbol hakemi ofsayt kararı için aynı anda bazen arasında 40 metre mesafe olan 2 ayrı yere bakmak zorundaysa ve bu imkansız olduğu için doğru karar vermesi şansa bağlı ise, kite’da da hem kafanızın 15 metre üstünde büyük bir paraşütü uçurmanız, hatta kontrol etmeniz hem de aynı anda ayaklarınıza bağlı sörf tahtasında dengede durmanız, hatta sağa sola dönmeniz lazım. Nasıl yapıldığını anlamadım, ama evladım bayılarak yaptığına göre ders için verdiğim fahiş ücreti helal ediyorum.

Akyaka, kite sörf turizmi ve susam

üretimi gibi iki niş endüstri üzerinden dönüyor. Kite sörf veya susam ile ilgilenmeyenler Akyaka’ya gelmediklerinden nüfus ve inşaat patlaması olmamış. Ne olur ne olmaz diye düşünen belediye ayrıca mutant sivrisinekleri de salmış: sinek kovucu ve kan ile beslenen, tişörtün üzerinden ısırarak bu hayvanlar sayesinde her turist Akyaka’ya gelmiyor (herhalde).

Akyaka bölgesi eskiden, tahmin edebileceğiniz gibi, sıtma salgınları olan bir yermiş, Cumhuriyet’in ilk yıllarında bataklığı kurutana arazi verme teşviği ile Ula’lı toprak sahipleri tarafından yaşanır hale getirilmiş. Bunu Adana’dan da tanıdığımız çok su tükettiği için bataklık kurutmada kullanılan okalıptüs ağaçlarından anlayabiliyoruz. Tabii burasının Adana’dan uyanık olan ahalisi, okalıptüsleri bir yolun sağına soluna dizerek adına “Sevgi Yolu” dedikleri bir şey de icat etmiş. Burada fotoğraf çektiren turistleri ezmeden ilerlerseniz neden meşhur olduğunu anlayamadığım meşhur Gökova tostunu da yemeniz mümkün. Neyse, en azından artık sıtma olmadan kanımız emiliyor diye avunabiliriz.

Tek Dişi Kalmış Canavar

Akyaka, sayfiye kasabalarımız arasında ender bir şekilde hem modernleşmiş hem de medeni kalmış bir yer. Bunu daha kasabaya girerken bütün binaların tek tip olmasından da anlıyoruz. Belediye nasılsa direnerek çocukluğumun Bodrum’u gibi bir his yaratmış.

Akyaka’nın hakim mimari stili ağaçların arasından görünen kiremit çatılı bir cins Osmanlı konağı. Ula’lı şair ve mimar Nail Çakırhan’ın emekleri ile oluşmuş, hem

bölgenin geleneksel yapısına hem de doğal olarak bulunan malzemelerine uygun hem de güzel.

Medeniyet demişken mesela bu yazıyı Gümüşlük’te bir yaz gecesi Salı akşamı saat 20:00’de yazıyorum. Bizim eve kuş uçuşu 100 m. uzaktaki bardan gelen bangır bangır müzik, 150 m. uzaktaki camiden gelen ezana karışıyor ve aslında kitap okumak için koltuğa oturan ben, gürültüden okuduğumu anlayamadığım için yazmaya geçmek zorunda kalıyorum.

Akyaka’da ise müzik 12.00’de kesiliyor ve bunu zorlayan halk ya da çalanı sopalayan jandarma da yok. Herhalde herkes erken kalkmanın yol aldığı kite veya tarım için geldiğinden diye tahmin ediyorum. 3 akşam 3 ayrı yerde yemek yedik, 2 gün 2 ayrı yerde denize girdik, hiçbirinde gürültü bizleri rahatsız edecek seviyede değildi. Belki bizim gürültümüz çevremizi rahatsız etmiş olabilir, o ayrı.

Geçen sene Gümüşlük’teki favori balıkçımda gördüğüm bellerinde silah olan adamlar da, 250 mg. botoksun üstüne aynalı Back to the Future gözlükleri takan kadınlar da henüz burayı keşfetmemişler. Hatta nasılsa bu zaman ve yerde tek sakallı ve göbekli adam bendim.

Tamamcanım

Başkanımız Y. tarafından detaylı bir şekilde planlanmış 60 saatimiz boyunca sadece gülüp, eğlenmemizin bir sebebi de Başkan Y.’nin grubun ethos’unu “akışa uyum” çerçevesinde belirlemiş olmasıydı. Başkan Y.’nin “önerilerine” verilebilecek tek cevabın “Tamam canım (şekerim)” olması gerekiyordu. Bu dışarıdan problemlili

görünse de aslında hepimizin hayatını kolaylaştırdı.

Mesela (ince ve melodik bir sesle okunacak):

- “Barda 1 içkimizi ivedilikle içtikten sonra meteor kaymasını izlemeye plaja gidiyoruz”, “Tamam canım”.
- “Sabah uyanmak maksadıyla tam 07:30’da Azmak Deresi’ne gireceğiz”, “Tamam şekerim”
- “Kahve falı bakma faslı bitmediği için çıkış saatimizi 30 dakika ileri aldım”, “Tamam canım”
- “Benim bir tek siyah elbisem kalmış, bu akşam herkes siyah giyinecek”, “Tamam canım”

Konfüçyanizm Uzak Doğu’da milyarlarca kişilik toplumların ahenk içinde işlemlerini sağlıyor. “Tamamcanım” da bizlerin zaten okulumuzdan alışık olduğumuz emir-

komuta ve birlik-beraberlik kavramları çerçevesinde mesut bir 60 saat geçirmemizi sağladı.

Yeme-içme ve Müzik

Tabii 14 sınıf arkadaşının bir arada uzun yemek yememesi söz konusu olamazdı. Bunun için 3 yerde rezervasyonumuz vardı. Birisi kasabanın içindeki Selanik, birisi 15 dakika arabayla gidilen Yengeç, birisi de otelin (Riders’ Inn) lokantası.

Selanik’te klasik meyhane mezeleri o kadar iyiydi ki ana yemek yiyecek halimiz veya vaktimiz kalmadı. Seinfeld’deki Soup Nazi’yi hatırlatan bir abi bizim masaya bakıyordu, gevşekliğe aman vermedi. Yemeğimiz biter bitmez otelimizdeki canlı müzik performansı öncesi yerimizi sağlamlaştırmak üzere ayrıldık.

O akşam Fırat Akarsel diye çok başarılı bir gitarist şantör’ün grubu vardı. Başçı da İstanbul’dan Akyaka’ya yerleşmiş, iki toplantı arası kite’a gidebildiği için çok mesut olan arkadaşımız B.’nin kite hocası imiş. Hem cover (Coldplay, Amy Winehouse, The Black Keys, vs.) hem de kendi şarkılarını çaldılar. Fırat kapanışta otelimiz sakinlerinden en zor isimli ikili A&K’nin isteği üzerine söylediği Audioslave cover’ı Like a Stone’u izleyicilerin alkışları ve katılımı üstüne icra ederek geceyi kapattı.

Otelimizin barındaki akşamlarda otelde artık herkesi tanıdığımızdan, ortam ufak ve sıcak olduğundan, açık havada müzik dinlemenin zevkinden veya arkadaş grubu içinde olmaktan dolayı her performansta sanki müzisyenlerin bir parçasıymışız gibi hissettik. Alkolün de etkisi olabilir.

İkinci akşam yemeği Yengeç’teydi. Yengeç gördüğüm en orijinal mezelere sahip lokantalardan birisi. Günümüzdeki deniz mahsülü lokantalarında meze tepsisine bakmadan, “Atom, patlıcan salatası, barbunya pilaki, ege otları, hayır levrek marin istemem” şeklinde sipariş verebilen ben, burada başgan Y.’nin ricası olan görevim gereği siparişe gidince her mezeyi tek tek sorup aralarından en güzellerini zor seçebildim.

Lokantayı Beşiktaş’a attığı gol ile tanıdığımız eski Bolusporlu futbolcu Ertan Abi, hanımı ve 2 oğlu (onun tabiriyle “gemici ve makina mühendisi”) işletiyorlar. Yemekleri makina mühendisi ve hanımı tasarlıyorlarmış. Hanım mutfağın derinliklerinde, makina mühendisi tezgahın ardında, gemici önünde, Ertan Abi ise

libero pozisyonunda müşteri masalarını geziyor. Tek şikayetim sivrisineklerdi.

Bu akşam da geceye otelimizde devam ettik, bu sefer müzik olarak seyirciler kadar eğlenen bir DJ çift (OA Music) vardı.

Son akşam artık halimiz kalmadığından otelimizde yedik, sağ olsun şef gelip siparişlerimize destek verdi. Sivrisinekler de yorulmuş olacak ki yanağımda, kolumda, masada 3 sinek yakalamanın hazzını yaşadım. Yine otelde kalıp, kendimizi DJ’e teslim ettik.

Pazar sabahı kahvaltı sonrasında evlatlar grubundaki sanatçı L. ile kahve falı karşılığında fincan dövmesi anlaşması yaptım. Ben ona geleceğini anlatırken, o da bana geçici dövme yaptı. Hala kahve fincanı içi kadar beyaz olabilirim ama artık en azından beyazın üstünde fincan dövmeli bir kişiyim. Kimse Akyaka’ya gitmedin diyemez.

- +1 Efes Pilsen’in Efes Pilsen dememek için kullandığı yeni markası imiş. +1 yaşma daha girdim.
- Kendi eşinin de TAC ‘92 mezunu olmasından doğan açığı kullandığını ve bu karar öncesinde demokratik bir grup oylaması yaptığını da belirtmem gerekir.
- Her kite dendiğinde aklıma milli güvenlik dersinin başında hocanın sınıfa girmesi öncesinde sınıf başkanının, Dikkat!’in askercesi olan “Kaaayyyt!” diye bağırması geliyor.
- Göbekli ve sakallı bir adam olduğum için göbekli ve sakallı adamlara küfretme hakkım var.

Editör Notu:

Yazarın diğer yazıları için

www.sarapci.com

84&87'LİLER AMERİKA BULUŞMASI

TAC '84 Bora Purutcuoğlu ile TAC '87 Ahmet Özak yıllar sonra Amerika'da bir araya gelerek okul yıllarına yolculuk yaptılar.
Her iki mezunumuza sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

94'LÜLER ANTALYA BULUŞMASI

Yazan: Meliha Atalaysun TAC '94

TAC Antalya ekibi olarak uzun bir aradan sonra 2023 yılının ilk toplantısını 5 Mayıs'ta gerçekleştirdik. TAC '66 mezunu Ali Onur Bilgin abimizin iş için Antalya'ya gelmiş olmasını fırsat bilerek bir araya geldiğimiz toplantıya katılım yoğun oldu.

Daha önceki toplantılara katılamamış olan Sinan İnanc '82 ve Cem Tokbey '73 abilerimizle tanışma fırsatımız oldu. Hakan Sönmez '77 abimiz ve tabii ki olmazsa olmazlar Murat İldır '72, Orhan Çelikkol '76, Nejat Uzel '81, Bülent Tütüncü ve Tolga da '92, eşleriyle birlikte toplantıya katılanlar arasındaydı.

Uzun zaman sonra hasret giderdik, eski

anıları yad ettik ve gecenin sonunda bir daha arayı bu kadar açmayalım diyerek ayrıldık.

Bir sonraki toplantıya ev sahipliği yapmayı teklif eden Orhan Çelikkol abimizin daveti üzerine bir sonraki toplantımızı 14 Haziran'da Orhan abinin evinde

gerçekleştirdik. Bu seferki toplantıya TAC '81 Nejat Uzel ve Bülent Tütüncü, Orhan Çelikkol ve TAC '94 Meliha Atalaysun olarak yine eşlerimizle birlikte katıldık. Bu toplantının en önemli özelliği ise Cumhuriyet'in 100. yılı ve okulumuzun da 135. yılı şerefine Türkiye'yi dolaşan Türk bayrağı ve okul sancağını, Umut Abi'nin İstanbul'dan göndermesi oldu. Bol bol fotoğraf çektirdik, orman kenarında dağ havasında mangal keyfi yaptık, uzun uzun muhabbet ettik ve tabii ki Bom çektik.

AOSB'DEKİ TAC'LİLER BULUŞMASI (3)**Fotoğraflıklar:**

Guven Yıldız '98
Ahmet Özeltürkay '97
Ercan Acımiş '90
Orkun Atahan '92
Basri Yıldız '95
Besim Özek '90
Önder Darendeli '90
Mehmet Ulusoy '92
Uğur Büyükkardeş '92
Murat Saraçoğlu '98

Adana Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan mezunlarımız, ayda bir defa öğlen yemeğinde buluşarak sohbet ediyorlar.

Organizede bulunan tüm mezun abla, abi ve kardeşleri ile bir araya gelinen organizasyonda bu ay üçüncü buluşma gerçekleşti. Bu ayki buluşmaya Ercan Acımiş '89, Tufan Karaman '90, Orkun Atahan '92, Basri Onur Yıldız '95, Ahmet Özeltürkay '97, Günsel Güngör '00, Selin Seçen '18 katıldılar. Her ayın 15-20 'si arasında herkese uygun bir günde gerçekleşen etkinliğe organizedeki tüm mezunlarımızı bekliyoruz.

ÇEŞME BULUŞMASI**DATÇA BULUŞMASI**

TAC '85 Ömer Faruk Tümer ve Asuman Tümer, İdil Bayık '19, Ruhi Bayık '85 ve Sevil Bayık, TAC '78 Bülent Bayraktar'ın mekanı Datça Villa Aşına'da bir araya geldiler.

YALIKAVAK BULUŞMASI

TAC '96 Ünsal Kurtuluş, TAC '02 mezunlarımız; Sencan Özen, Ercin Turker, Mert Doğan, Denizhan Ünlüdoğan ve eşleri Yalıkavak'ta TAC 2004 mezunumuz Doruk Doruk'un yeni mekanı "Veranda Yalıkavak"ta buluştular.

21.12.2019'da Nil Yağmur İlba '18 ve M. Berk Aslan'ın '12, Serdar Kutsal '81 ile İstanbul Mezunlar Derneği'nin kuruluş öncesi önemi ve kuruluşu ile ilgili yaptıkları röportaj:

NEREDEN NEREYE!

Serdar Kutsal '81, tarihin tozlu raflarından bir kuruluşun hikayesini çıkardı... Mezunlar Derneği'ne katkı verebilmek için yapılan fedakarlıklar ve çalışmaların anlatıldığı röportajda, hiç bilinmeyenler sizleri bekliyor

1981 mezunlarının yıllığı okul zamanında çıkmamıştı. 1984 yılında çığır bir kararla yıllık yapmaya karar verdik ve ben o dönemde rahmetli Güner Baykal '58 Abi ile yakınlaştım. Güner Abi'nin Alman Konsolosluğu arkasındaki ofisine gidiş gelişlerimde Güner Abi beni Dernek işlerine dahil etmeye başladı.

Onun yanında çömezi/çırağı olarak Dernek konularında çalışmaya başladım. İlk hatırladığım işimiz, listelerin bilgisayar ortamına geçirilmesi idi. Elimizde Güner Abi'nin daha önce Tarsus'ta yaptırdığı çarşaf gibi kağıtlara basılı çıktılar vardı. O listeleri okul öğrenci kütüklerinden, yıllıklardan isim tespit ederek yapmışlardı. Arada bir sürü eksik ve yanlış olsa da en azından bir liste oluşmuştu. Nadir ve Ender Patır Abilerin (Sanırım 70 Mezunlu) Mecidiyeköy'deki ofislerinde bilgisayar satıyorlardı, onların yaptığı basit bir adres programına 2 disketli bir bilgisayarda (Bir diskette program, diğerinde data olurdu) 490 tane isim ve mevcut adresleri girdim. Kötü bir şaka gibi tam bu işlemi bitirdiğimde disketin bozulup hepsini tekrar girmek zorunda kalmam unutamayacağım bir anı olarak

hafızamdadır. 17 Haziran 1985 tarihinde yazmış olduğum raporda 490 mezunun 143 tanesinin öğrenci olduğunu belirtmişim.

Aynı dönemde Güner Abi beni rahmetli Özkan Esmer '62 ile tanıştırdı ve onun Kabataş'taki ofisinde bana verdiği odadan telefon ile, resmen işlemler ile kuyu kazar gibi adres toplamaya başladık. Ne yapalım, nasıl yapalım diye düşünürken o zaman hala aktif olarak Türkiye'de faaliyetine devam eden Amerikan Board Genel Sekreteri Mr. Wittler'di ve okulların yönetimi hala Amerikan Board'daydı. 4 okul mezunlarını toparlamaya yönelik Alma Mater isimli bir proje başlattı. O zaman SEV sadece okulların mülk sahibiydi. İdare hala Amerikan Board'daydı. Sanırım Robert Kolej'in yaptığı Bizim Tepe örneği Mr. Wittler'i de hareketlendirmişti.

O zaman ziyaret ettiğim Robert Kolej Mezunlar Ofisi'nde 7 kişi profesyonel olarak çalışıyordu. Güner Abi, Özkan Abi ve beni Alma Mater komitesinde TAC'yi temsil etmek üzere görevlendirdi. Bilger Duruman Abi de Talas'ı temsilen görevlendirilmişti. Arşivimdeki

en eski belge, 2 Mayıs 1985 tarihli Adres Bilgi Formu. Bu tarihte yapılan Alma Mater Gecesi'nde bu form ile adres toplamaya devam etmişiz.

13 Mayıs 1985'te Alma Mater Komitesi ilk toplantısını yaptı. Elimdeki toplantı tutanağında alınan kararlar yazılmış. 20 Mayıs 1985'te yapılan ikinci toplantıda da tartışılan ana konu, kendimize ait bir tesis yapılması. Bu İstanbul'da daha sonra açılacak local gibi değil de daha büyük boyutlu bir kompleks tesis projesi. Bu projenin detaylı fizibilitesi ve avan çalışması benim arşivimde var. Toplam 1850 m² kapalı alanlı, iki yüzme havuzu, bir çocuk havuzu olan, minimum 5,000 m² arsa üzerine yapılacak bir tesis düşünülüyordu. Bu konuda arsa arama faaliyetleri için komite kurulmuştu. Eş zamanlı olarak daha önce de birkaç kez çıkartılmış ancak devam etmemiş Alma Mater Bülteni için komite kurulup çalışmalara başlandı. İbrahim Özdemir '81 ki, kendisi aynı zamanda 100. Yıl logomuzu çizen grafikerdur, 3 Haziran 1985'te 20 sayfalık ilk bülten için komiteye çalışma takdim etmişiz.

Alma Mater Projesi için yapılan çalışmada hedef 1000 üye ve üye başına 1000 ABD Doları olarak planlanmış. Taksitli ödeme 24 ayda aylık 50 dolar olarak düşünülmüş. Demek ki proje büyüklüğü 1 milyon ABD Doları civarındaymış.

1985 yılının ikinci yarısında yapılan toplantı notlarını incelediğimde sahiplik alternatifleri üzerinde araştırmalar yapılmış. Tesisin mülkü kime ait olsun konusunda Şirket, Kooperatif, SEV, Yeni Vakıf kurulması vb. alternatifler tartışılmış. Caddebostan'daki Amerikan Board benzeri bir ABD'li organizasyona ait yer, Admons'ların oturduğu Boğaziçi

Üniversitesi'ne yakın olan yer gibi alternatifler de konuşulmuş.

5 Temmuz 1985 SEV Yılmaz Poda, Müjde Tekil, Melvin Wittler, Hasan Güleşçi ve Yalçın Öner'den oluşan Alma Mater İcra Kurulu kurarak ilan etmiş ve mülkiyet SEV'e ait olacaktır şeklinde tek taraflı bir karar almış.

3 Ekim 1985'te Alma Mater İcra Kurulu Bilger Duruman Başkanlığında Özkan Esmer, Ceyda Aydede, Aysun Gürpınar ve Melvin Wittler'dan oluşan Yürütme Komitesi tayin etmiş ve bu komiteyi İcra Kurulu'na bağlı çalışacak bir komite olarak görevlendirmiş.

SEV'in tek taraflı kararlar alarak, tavır dikte etmeye başlamasıyla rahatsızlık artmış ve 9 Kasım 1985 tarihinde ÜAK ev sahipliğinde 4 okul mezunlarından toplam 29 kişinin katılımıyla yapılan toplantıda her okulu temsilen 3 kişiden oluşacak toplam 12 kişilik bir komite kurulması ve SEV ile devam etmek mümkün olmadığı takdirde ayrı bir vakıf kurulması oy birliğiyle karara bağlanmıştır. Bu toplantı SEV ile kınılmanın başlangıç noktası olması ve gerek hazırlan listesi, gerekse eksiksiz 8 sayfa tutan kimin ne söylediğinin ayrı ayrı tespit edildiği toplantı tutanağı olması sebebiyle çok önemli bir evraktır. Bana göre bir Newsletter'de kısaltma yapılmadan aynen yayınlanmalıdır.

2019 yılında SEV ile tartıştığımız konuların ucu 1985 yılına dayanmaktadır. 34 yıl geçmesine rağmen pek bir şeyin değişmemiş olduğu bu belgeler yayınlandığında görülecektir.

23 Kasım 1985'te Bizimtepe Tesisleri'nde balo yapılmış. Milliyet Gazetesi'nde çıkan balo duyurusunu saklamışım. O zamanlar bu

ilanlar çok pahalıydı ve en iyi duyurma şekliydi. İzmir Tolga Abi'nin katkılarını hatırlıyorum. Sonrasında Oba Restoran'da balo yaptığımızı ve ÜAK'nin bahçesinde piknik yaptığımızı anımsıyorum.

3.12.1985'te ise Özkan Esmer, Osman Şimşekçi ve Oğuz Ergin'den oluşan TAC Temsilcileri 9 Kasım 1985'te oy birliğiyle kurulan komiteden istifa ederek ayrılmışlardır. Bu mektup da Newsletter'dayukanda belirttiğim toplantı belgeleriyle beraber yayınlanmalıdır.

Amerikan Board ve SEV'in tekrar birleştirme gayretiyle Derneğimize müracaat ederek temsilci talep etmiş ve Güner Abi'nin yetkilendirmesiyle 29 Nisan 1986 yılında bu kez ben TAC'yi Alma Mater Komitesi'nde temsil etmeye başladım. Yanlış hatırlamıyorsam Fahrettin Otluoğlu Abi ile beraber temsil ediyorduk. Güner Abi'nin buradaki hedefinin kapıyı aralık tutmak olduğunu hatırlıyorum. Ancak 1986 yılından itibaren TAC olarak Merkez Tüzüğü'nde değişikliklere başlayıp resmi şube kurulması konularını da tartışmaya başlamıştık. Eşzamanlı olarak hem Alma Mater tarafını hem de TAC tarafını yürütüyorduk.

30 Mayıs-3 Haziran 1986 tarihleri arasında 1. MEZUNLAR MİNYATÜR TURNUVASI İstanbul'da Levent Osman Şanlı'nın '81 öncülüğünde yapılmış. '81 2 takımla, '82, '83, '84 ve '85 birer takımla katılmışlar. En centilmen takım Lockers '84 ve en centilmen futbolcu Ali Serçe seçilmişler.

İstanbul'da bi senede 2 tane Büyük Yemek (Balo) yapardık. Sizlerin yaptığı Son Cuma o

zamanlar yoktu. Muhtemelen cep telefonunu bırakın çok kişinin evinde telefon olmadığı için iletişim güçlüğü çok sık birlikteliklere imkan vermiyordu. Bu balolarda hem piyango, bilet karı vb. gelirlerle derneğe katkı yapmak hem de adres toplayarak listeleri doldurmak ana hedeflerimizdi. Piyangolarda Halim Mumoğlu Abinin Pan-am adına verdiği İstanbul-Newyork uçak bileti muazzam heyecan yaratırdı. Arada abilerimizin yaptığı küçük yemekler olurdu, onlara da haberimiz oldukça katılırdık.

6.8.1986 tarihinde Hilton Oteli girişindeki Pan-am Ofisinde rahmetli Halim Mumoğlu Abi'nin (TALAS mezunuydu ve en büyük destekçilerimizden birisiydi) yapılan Alma Mater toplantısında ÜAK'nin bahçesindeki Art House'un restore edilerek Board Okulları Mezunları için local olarak kullanılması konusu tartışılmış, ayrıca yeni komiteler kurulmuşu. Alma Mater 3. sayısında yayınlanan Güner Abi'nin yazısı bir başka önemli yazıdır ki, Newsletter'da yer olduğu zaman yayınlanması faydalı olacaktır.

8.9.1986 tarihinde TAC MD Yönetim Kurulu, Bülent Tacettin, Cüneyt Cezairli ve Serdar Akçalı'yı İstanbul Şube Kuruluşu için görevlendirmiş.

17.10.1986'da Editoryal Komite ve 18.10.1986'da Alma Mater Koordinasyon Komitesi tutanaklarındanarsa arama çalışmalarının devam ettiği, Art House tamiri için görüşmelerin devam ettiği ve Alma Mater dergisinin devam ettiğini anlıyoruz. Ayrıca Sheraton Oteli'nde 18 Nisan 1987 tarihinde yapılacak Alma Mater Balosu için de karar alınmış.

25.11.1986 tarihli toplantıdaysa ek olarak Alma Mater amblemi için yarışma açılması konusu tartışılmış.

Aynı dönemde Müjde Tekil imzalı bir rapordan bazı arsaların bulunduğu ve imar durumlarının araştırıldığını anlıyoruz.

10.3.1987 tarihinde İstanbul Şubesi resmen kurulmuş.

20.3.1987 yılında Boğaz 120'de yaptığımız TAC Balosu'na Olcayto Ahmet Tuğsuz Ağabey, Seyyal Taner'I onur konuğu olarak getirdi. Bu balo ile ilgili notlarıma bakınca 18.3.1987 tarihli Hürriyet, Güneş, Günaydın, Cumhuriyet ve Milliyet gazetelerinin Türkiye baskılarında ilan etmeyi başardığımız ve bu sayede Türkiye'nin pek çok şehirden mezunun, telefon ile geri dönüş yaparak bilgilerini tamamladığını görüyorum.

4.4.1987'de İstanbul Şube üye kaydı ve İstanbul'da Talas & Tarsus Evi kurmak için Etap Marmara Oteli'nde toplantı yapmışız.

18.4.1987 İstanbul Pera Palas Oteli'nde Alma Mater Balosu yapıldı. Zaten bu balodan sonra başka balo yapıldıysa da ben hatırlamıyorum.

2.5.1987'de İstanbul Şubesi ilk genel kurulunu yaparak resmen faaliyete geçmiştir.

Tarihlere dikkat edecek olursanız, 1985 yılı sonunda SEV ile yollar ayrılmaya başlamış, sonra Alma Mater'da temsil edilerek bir süre beklenmiş ancak 1987 Nisan'ından itibaren Talas&Tarsus Evi dillendirilmeye başlanmıştır.

Ayrıca Son Cuma benzeri bir girişim de

başlatılmış, her ayın ilk pazartesi akşamı Boğaz 120 Restaurant'ta gelen gelir şeklinde yemekler başlamış.

1987 yazı ben Mersin'e döndüm. Sonrasında sık sık İstanbul'a gitsem de önceki yıllardaki kadar aktif görevim olmadı. Elimdeki yazışmalar Alma Mater Dergisi için Çukurova bölgesinden destek olmaya, haber derlemeye 1990'a kadar devam ettiğimi gösteriyor. Daha sonra dergi devam ettiyse de bende bir belge veya bilgi malesef yok. Elimdeki son Alma Mater dergisi Ekim 1989 tarihini taşıyor ve The Club'ın Krizantem Sokak'ta açıldığını duyuruyor.

Zaten 1987 sonbaharında 100. Yıl Organizasyon Komitesi Başkanı olarak görevlendirilmem ve bir kaç yıl sonra TAC'deki Mezunlar Ofisi'nin kuruluşu için görevlendirilmem beni fazlasıyla meşgul etmiştir sanırım.

The Club açılana kadar özellikle benim İstanbul'da olduğum dönemde Özkan Esmer Abi'nin ofisinde tahsis ettiği oda ve telefon ile tüm dernek işleri görülmekteydi. Bu arada İstanbul'a gelen yeni mezunları da Dernek işlerine dahil ettiğimizi, Ercan ve Celal'i '84, Işık'ı '86 anımsıyorum.

Elimdeki belge, resim vb. Her şeyi, 100. Yıl videosunu, 2020 başında anı evine büyük bir dolap yaptırarak bağışlayacağım. Derneğin 1987 sonrasıyla ilgili bildiklerimi ve belgelerimi başka sayılarda paylaşmak/yayınlamak üzere...

Sevgi ve saygıyla

Serdar Kutsal '81

"Aboov 60 Yıl Geçmiş Gardaş: Bir TAC Mezununun Yarım Asırlık Anıları ve Mirası"

Röportaj: Yusuf Erkmen 2002

Beylerbeyi'ndeki evinde Bizletter ekibini ağırlayan 1971 TAC mezunu Vamık Kural, okul yıllarından İngiltere'deki eğitim macerasına kadar birçok ilginç anısını bizimle paylaştı. Talas'ta başlayan ortaokul yılları, TAC'de devam eden lise dönemi ve sonrasında İngiltere'de yaşananlar; Vamık Abi'nin hayatının dönüm noktaları olmuş. Özellikle, Leicester Üniversitesi'ne okulların açılmasına sadece bir hafta kala nasıl kabul edildiklerini anlatırken, TAC'de kazandığı öz güven ve bilgi birikiminin ne denli kıymetli olduğu bir kez daha ortaya çıkıyor. Bu hikâye, gelecekte ne kadar başarılı iş insanları olacaklarının adeta bir göstergesiydi. İngiltere'de ekonomi eğitimi tamamlayan Vamık Kural, sonraki profesyonel hayatında dış ticaret, denizcilik ve demir-çelik gibi farklı sektörlerde de çok başarılı oldu.

Hayatı boyunca çok farklı deneyimlere sahip olsa da Talas ve Tarsus Amerikan Koleji'ndeki arkadaşlıklarının yeri onun için bir başka. 50 yılı aşkın süredir biriken çok sayıda anının unutulmadan bir araya getirilmesinin çok önemli olduğunu düşündüğü için bir kitap kaleme almaya başlıyor 2020 yılında: "Aboov 60 Yıl Geçmiş Gardaş!" 1971 mezunları

tarafından, yıllar boyu süren arkadaşlıklar, anılar ve deneyimlerin bir araya getirilmesi ile oluşuyor bu kitap. Bu birliktelik, sadece okul yıllarına özgü değil; aynı zamanda yıllar sonra da devam eden bir dayanışma ve sosyal sorumluluk anlayışını temsil ediyor Vamık Abi'ye göre. Öyle ki, bu dayanışma ve anlayışın bir yansıması olan Tuğla Projesi'nde de devam ediyor bu birliktelik. Bu proje, sadece TAC için değil, Türkiye'nin dört bir yanından gelecek öğrencilere fırsat eşitliği sağlama amacı güdüyor.

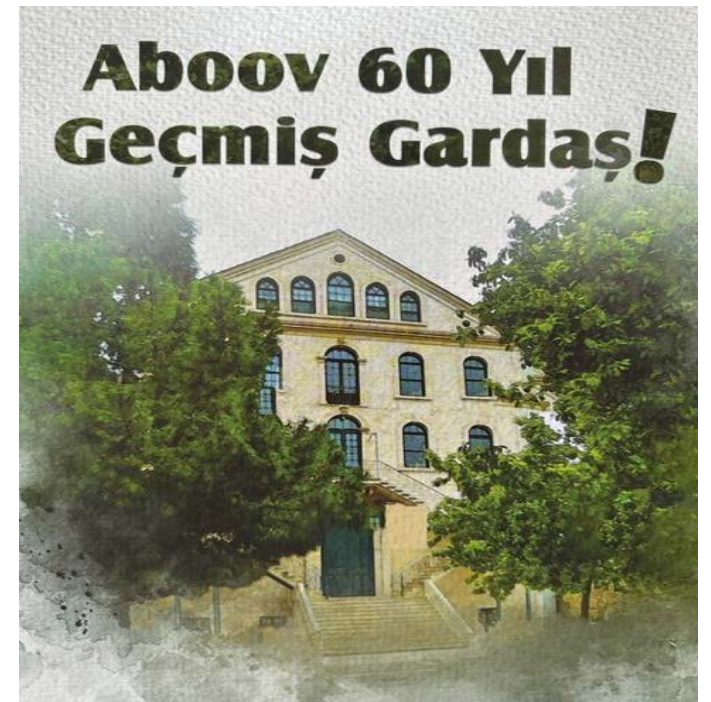
Tuğla Projesi'nin önemi, sadece Çukurova'dan değil, ülkemizin her köşesinden, her sosyal sınıfından kardeşlerimizin arkamızdan gelmesini sağlamak. Bu proje, okumaya hevesli ama imkânı kısıtlı çocuklara ileride dünya insanı olma imkânı tanıyor. Dolayısıyla, bugün kaybolmaya yüz tutan fırsat eşitliği açısından çok önemli. Bu sosyal sorumluluğu yerine getirirken, bir yandan da kaybettiğimiz arkadaşlarımızı ve öğretmenlerimizi anma fırsatı buluyoruz. Örneğin, pandemi sürecinde kaybettiğimiz sevgili arkadaşımız Süha'yı ve 102 yıl yaşamış olan Haydar Hoca'yı rahmetle anıyoruz.

Bu anlayışın bir diğer yansıması da, TAC'nin tarihine not düşmek ve gelecekteki nesillere bir şeyler bırakmak amacıyla hazırlanan anı kitabı. Kitap, sadece akademik eğitim değil, spor ve sosyal alanlarda da Türkiye'nin en iyisi olma iddiasını taşıyan TAC'nin tüm zamanlar için değişmeyen hedefini yansıtıyor. Kitap, esas itibarıyla yazarlar tarafından eşe-dosta, aileye-akrabaya hatıra kalsın amacıyla derlenmiş. Ancak, gizli bir ikincil amaç da içeriyor: TAC'ye onlardan sonra gelmiş ve dahi geleceklere de çaktırmadan onları

hatırlatması, isimlerinin geçmesi.

"Aboov 60 Yıl Geçmiş Gardaş", temelinde bu arkadaşlıkları, anıları barındıran bildiği ilk çalışma olduğunun altını çiziyor özellikle. "Umarım her dönem 50 sene sonra benzer çalışmalar yapar, gelecek nesillere bilgi aktarımı sağlanmış olur böylece" diyor Vamık Abi. Kitabının ön sözünde de bu projelerin hayata geçirilmesinde emeği geçen arkadaşlarına teşekkür ediyor. Kitabın toparlanması adına çok katkı veren Semih Fırıncıoğlu'na, yıllar boyu süren arkadaşlıklarının ve bir araya gelmelerini organize eden Turhan Ünlüdoğan'a ve her zaman mükemmel ev sahipliği yapan Muhtar Kent'e minnettar olduklarını belirtiyor.

"Bu projeler, sadece bizim için değil, gelecek kuşaklar için de çok önemli. Hepimiz, TAC'nin ve '71 sınıfının, yıllar sonra bile unutulmamasını ve yeni nesillere ilham vermeye devam etmesini istiyoruz. Eğer bu güzellikleri kalan ömrümüzde bizzat görebilsek, o zaman ne mutlu bize..."

Üçüncü bahar yaşıyor ömrüm

Akar Burdureğlu TAC '62-63, Mezunlar Derneği'nin kuruluş ve gelişim sürecini anlattı. Gerçekleşen olaylar ve hayallerin yer aldığı keyifli röportajda, bir de "3. Bahar" projesi var

Sevgili TAC MD'li Ablalar, Abiler, Dostlar, Kardeşler;
Bir dönem başlatılan ama devam etmeyen Dernek Geçmişi ile ilgili yazıların tekrar başlatılması için; 1981 ve sonrası TAC Mezunlar Derneği faaliyet ve yönetimlerinde dernek gönüllüsü olarak bulunmuş biri olarak bildiklerimi sizlerle paylaşmak istedim.

Umarım bu konuda bilgi sahibi diğer TAC abi ve ablalar bildiklerini paylaşırlar.

2019 Şubat Bizletter'ini okuyanlar için tekrar olacak ama derneğimiz bir başlangıç dönemine göre 65, diğer bir döneme göre 76 yaşında.

Dernek elindeki resmi dernek kayıtlarına göre ilk kuruluş 1958.

Ancak okul yıllık ve o döneme ait yazılı belgeler 1947 yılını da işaret ediyor.

Kurucular bilabedel çalışan okul yönetimi, çalışanları ve gönüllü mezunlar.

Kayıtlara göre kuruluş amacı TAC'li öğrencilere burs kaynağı yaratma.

Ben burada sizlerle, dernekteki resmi

kayıtlara göre kurulduğu dönemden, 1958'den, bugüne kadar olan dönem bilgilerimi paylaşacağım.

Bu süreçte derneğimizin üç evresi görülüyor.

1958-1981 evresi

Bu süre hakkında bildiklerim sınırlı.

Adana'da 70'li yıllarda mezunların aileleri ile bir araya geldikleri bir mekânı vardı. Ben de işlerim nedeni ile Adana'ya geldiğimde buraya uğrar, oradaki dostlarla görüşürdüm

Bu sürede Ankara olsun, İstanbul olsun derneğin varlığından haberim olmadı. Bu sürede dernek çalışmalarında bulunanlar veya çalışmaları bilenler bizi bilgilendirirler umarım.

1981-2000 evresi

Bu evrenin başlangıcı derneğin ikinci kuruluşu olmuştur, aynı zamanda.

Bu dönemde 12 Eylül 1980 müdahalesi sonrası dernekler kapatılmış idi.

Bu ikinci kuruluş aşamasında ben

bulunmadım ama akabinde dernek varlığından haberdar olduğumda çalışanların çabalarına destek olmuştum.

Bu süreçte dernek aktiviteleri, mezunların çoğunlukta olduğu şubelerde olmuştur. Ve dernek aktiviteleri, ağırlıklı ve öncelikli her şubenin bulunduğu yörenin mezun ilgisine odaklı olmuştur.

Şubelerdeki dernek çalışanları, ihtiyaç duyulan TAC sonrası TAC'li birlikteliğini oluşturmak için, mezunun bulunduğu yörede ihtiyaç duyduğu ve itibar edeceği, kendilerine ait hissedebildikleri bir mekânı, dernek lokallerini oluşturmak ve yönetmek olmuştur.

Ayrıca okula yakın, Adana ve Mersin şubeleri Tarsus yönetimi ile birlikte okul yönetiminin ihtiyaç hissettiği, okulla ilgili mezun buluşmaları, okul açılış ve mezuniyet törenleri, yeni gelen öğretim görevlilerini karşılamak/ağırlamak, spor faaliyetleri, öğrenci servis hizmetleri, okul öğrenci ve mezun giysileri gibi konularda aktif görevlerde bulunmuştur.

Ben bu dönemde, 1981 itibarı ile dernek gönüllüsü olarak Tarsus'ta Güner abimin çağrısı ile çalışmaya başladım. Bu yıllarda Tarsus'ta derneğin dernek mezununa yönelik fazla bir aktivitesi yoktu. Genelde okul yönetimine ihtiyaç duydukları aktivitelerde yardımcı olma yapıları.

Ve bu dönemde dernek, okul yönetimleri ile tabiri caizse kol kolaydı.

Hatırladığım ilk olay, 1981'in bir akşamı,

okul sonrası Güner abi ile birlikte TAC '81'lilerle basket sahasında yaptığımız ayaküstü görüşme idi. İçeriğini tam hatırlayamıyorum. Ama sanırım "aile" sorunları ile ilgili idi.

Bu süreçte TAC '77 Aydın İzgialp, beni işyerimde ziyarete gelmiş idi. Bu ziyaret sonrasıdır ki dernek çalışmalarına daha aktif olarak katılma sürecim başlamıştır.

Zira bu ziyarette gördüm ki okul kadar TAC sonrası bir TAC'ye ihtiyaç olduğunu düşünen genç TAC'liler var.

Böylece 1984/85 olması gerek, okuldan tanımadığım ve dönem olarak beni bilen ama benim kısmen hatırlayabildiğim TAC'lilerin, Mersin şube başkanı görevi teklifini kabul ettim.

O zamandan bugüne benim için TAC sonrası TAC olan dernekte gönüllü çalışmalarım devam eder.

Mersin şube başkanlığım sürecinde (1984-1989) merkez yönetimi ile birlikte çalışarak Mersin'de bir lokal tesis edilmişti.

Bu süreçte dernek, ihtiyaç duyduğu her zaman okul yönetiminin yanında olmuştur. Halen de öyledir.

Merkez dernek yönetimleri, TAC camiasının yararlanabileceği, içinde atlı spor, havuz dahil spor sahaları, konaklama ve sosyal tesisleri olan bir "country club" düşlemiştir.

İstanbul yönetimleri de benzeri

düşünceler içerisinde idiler.

1987’de kurulan İstanbul şubesi, yanlış hatırlamıyorsa 1987 yılında Levent’te Krizantem Sokak’ta bir lokal açmıştı.

1989’da bu yerin dernekçe sahiplenilmesi düşünülürken, mülk sahibinin isteği ile buradan çıkmıştır.

Krizantem sokağındaki bu club tecrübesi, dernek çalışanlarına, club’ın Anadolu yakasında olması ve işletmesinin dernek çalışanlarınca yönetilmesi kararını verdirmiştir.

Böylece 1991 yılı ve sonrasında The Club, Anadolu yakasında dernek çalışanlarınca yönetilerek, Fenerbahçe ve Kalamış’ta faaliyet göstermiştir.

İstanbul club’ları, derneğin bugünkü duruma gelmesine imkân sağlamıştır. Zira İstanbul club’ları sadece İstanbul’da yaşayan TAC MD’liyi bir araya getiren bir mekândan öte, tüm TAC MD’liyi de bir araya getiren bir mekân olmuştur.

Club’lar İstanbul’da yaşayan, yaşamayan İstanbul’a okumak için, iş için, gezmek için ziyaret edenlerin TAC sonrası TAC mekânı olmuştur. Bu lokaller TAC’lilerin kendine ait hissettiği mekanlar olmuştur.

Üsküdarlı ve İzmirli Board okul mensupları da bu mekanları kullanabilmiştir.

Hatta bir dönem İstanbul Kalamış Club, Board Okulları Yetişenleri Derneği tarafından

yönetilmiştir.

Ben lokaller sayesinde, okulda birlikte olmadığım yüzlerce TAC’li kardeş ve dost ile tanışma şansını elde ettim.

1997 yılında Kalamış The Club’ın vakıfla birlikte sahiplenilebilmesine çok yaklaşılmıştı. Bu amaçla lokal binası satın alma komitesi kurulmuştu.

Derneğin “federe” yapısı ve vakıf yönetimindeki farklı görüşler, Kalamış Club’ın sahiplenilmesinin önünü kesmiştir.

2000 yılı ve sonrası

The Club tecrübesi şubelerin merkezle kaynaşmasına, tüm dernek gönüllü çalışanlarının birlikte hareket etmesine vesile olmuştur.

Böylece 2000 yılı tüm şubelerin bir araya gelip müşterek çalışabileceği merkezi bir yönetime geçişin başlangıcı olmuştur.

2000 yılı Mayıs ayında Tarsus, Mersin, Ankara, İstanbul, Adana şube mezun temsilcileri ile bir araya gelerek bir toplantı okulda yapılmıştı.

Bu toplantının gündemi, dernek önceliğinin, uzun yıllardır düşünülen derneğe ait bir mekân mı yoksa okul ihtiyaçları mı olmalı konusu olmuştu.

Mezun açısından, okul ve dernek açısından yadsınamaz katkıları olan, İstanbul The Club mekânının artık derneğe ait bir mekanla sürekliliğinin sağlanması gerektiği ve

olabilirliği görülmüştü.

Aynı zamanda okul sorunları ve TAC’nin geleceği olan öğrencilerin sorunları da tüm paydaşlar açısından ilgilenilmesi gereken bir husus olarak toplantı gündeminde olmuştu.

Toplantı sonucunda dernek yönetimlerinin önceliğinin okul olmasının gerektiği düşünülmüş ve hep beraber okulun ihtiyaç duyduğu konularda yardımcı olma kararı alınmıştı.

Böylece, tüm bağışların merkezde toplandığı ve her yıl yapılacak aktivitelerin birlikte karar verildiği, yıllık yapılan bütçelere göre çalışmaların yürütüldüğü dönem ile birlikte,

Vakıf- Okul- Dernek işbirliği, gerçekleşmişti.

2000 yıl ve sonrası derneğin geliştiği, güçlendiği bir süreç oldu.

Ve bu süreçte, 47 yılı abilerimiz ve okul yöneticilerinin, okula ve öğrencilere destek amaçlı başlattıkları derneğimiz, düşünülen okul ve öğrenci desteklerini süreklilik arz eden bir hale getirmiştir.

Derneğimiz, “yediden yetmiş” TAC gönülleri elinde büyümeye ve gelişmeye devam ederken, yönetimler tarafından her yıl yapılan faaliyet bütçelerinin gerektirdiği kaynaklar yaratabilmektedir.

Ancak derneğimizin daha da güçlenerek yoluna devam edebilmesi için uzun yıllardır düşleyip de gerçekleştiremediği, geçmiş ile geleceği bir araya getiren ve süreklilik arz

eden TAC sonrası TAC mekanlarına ihtiyaç devam etmektedir.

Bu nedenle, 1974-78 arasında dernekle tanışmış

1981’de Tarsus Dernek çalışan gönüllüleri arasına katılmış

1984-89 arası Mersin şube başkanlığı yapmış,

Sevgili Güner abimin 89 mezuniyetinde merkez şube başkanlığını devretmesi ile kısa da olsa 89-90 süresinin bir bölümünde merkez başkanlığı yapmış,

1990-98 arası İstanbul şubede çalışmış,

2000-2004 tekrar merkez başkanlığına gelmiş,

2004-... yönetim içi ve dışı olarak dernekte gönüllü çalışmakta olan biri olarak,

Dernek yönetimlerinin gündeminde olan ‘Tarsus 3. Bahar’ projesi’;

İçerisinde ‘3. Bahar’ dönemini yaşayan TAC’lileri barındıran,

diğer TAC’lilerle, gelecek mezunların ve TAC sevenlerin zaman zaman bir araya gelebileceği, sevgi ve saygının, dayanışma ve paylaşımın olduğu bir mekan olarak “TAC sonrası TAC mahallesi” gerçekleştirilse...

Sevgi ile...

Akar Burduroğlu TAC ‘62-63

ANKARA

BODRUM / Haziran

BODRUM / Temmuz

İSTANBUL

TAC Memories'ten

Sevgili Mezunlarımız,

TAC Memories'ten köşesinde bu sayımızda yine 3 farklı görsel ile karşınızdayız. 2 yazı ve bir kara kalem çalışma.

İlk yazımız bu yıl sonsuzluğa uğurladığımız TAC '51 mezunumuz Ahmet Niyazi Koç abimizin, TAC Drama Club arşivi için kaleme aldığı küçük ama oldukça tarihi bir metin. 1940 ve 50'li yıllarda TAC'de Drama Club çalışmalarına ışık tutuyor.

İkinci yazı ise yine TAC '51 Yaşar Yaşer Abimizin Drama Club arşivi için İngilizce kaleme aldığı bir başka metin. Yine yıllar öncesine geri dönüyoruz. Yaşar Yaşer Abimize sağlıklı ve mutlu günler diliyoruz.

Bu vesile ile www.tacmemories.org dijital anievimizde TAC Drama Club arşivinin

oluşmasına büyük emek harcayan mezunlarımız Cem Saraydar'a TAC '89 ve Tolga Kutlu'ya TAC '89 tekrar teşekkür ediyoruz. Bu arşive katkı vermek isteyen mezunlarımızın paylaşımlarını da bekliyoruz.

Son görselimiz ise hem fiziki hem de dijital anievinde "Ghost" olarak bilinen el emeği bir kara kalem çalışma, bir pencereden sızan ışık nedeniyle de biz bu güzel çalışmaya "Stickler'da bir Hayalet" diyoruz. Kim bilir...

Bir dahaki sayımızda TAC Memories'ten yeni görsellerle buluşmak dileğiyle. Okulu ziyaret ettiğinizde Misak-i Milli Kampüsü'nde yer alan dernek binamızda bulunan anievini ziyaret etmenizi de dileriz. Saygılarımızla

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ

TIYATRO ANILARI

"...I was a TAC student from 1944 to 1951. During my student year as I was the leading Lady?? in two plays, 1- "She Stoops to Conquer" and 2-"The Man who married a dumb wife".

They were both staged at the school auditorium. Our English literature teacher Mr. Edward Savage was our stage director and our music teacher Mr Pringle was the assistant who was the stage prompter. The man Who Married a dumb wife" was staged in November 1949 and "She stoops to conquer" was staged November 1950. I will also send you a copy of my book which is my life story named "Walk Down in Memory Lane" where you can see the photos of the plays.

"...The Man Who Married a Dumb Wife" was a two scene play which, if I remember correctly, lasted for an hour or so. I was the Dumb Wife during the first stage, my friend Nadir Donat was the husband and he spent the who first scene talking to me helplessly because I was dumb and could not answer him. Then came the second, where he had taken me to a doctor for a surgery for my speech and I started to talk. I was supposed to talk like a machine gun, non stop for about half an hour or so. As a wife I had to borrow our Chemistry teacher Ms. May Nielson's bras which were OK except she was smaller than me and therefore her bras were a bit too tight on me. But nevertheless we filled them up with my socks and made it fit me tightly. After a couple of minutes, when I started speaking a mile a minute because I was operated on, the bras were about to break so I had to hold it with one hand while I continued talking and this was a hard job but I managed until my talking mile a minute ended. The play was a success. When the curtain was about to come down halfway I was too tired of holding the broken bra and let it go. Consequently all the socks burst out of the bra and were scattered all around the stage. The play was a success but the leading lady, ME, was now without a bras and almost naked up on my chest. The spectators were applauding very eagerly, and I was bowing to greet them without the top of my blouse half gone.

When the spectators were leaving the theater The Governor of Mersin, the Majors of Mersin and Tarsus came to the backstage to shake our hand and when they saw what had happened back stage burst into laughter so everything ended OK and a final big laughter with what I had gone thru made everything even funnier and we all enjoyed a successful night..."

Yaşar YAŞER, TAC'51

TIYATRO ANILARI

"...1948-1951 arasında bazı oyunları sahneye koyduk. Aramızda kız öğrenci olmadığı için kadın makyajından anlayan arkadaşlarımıza çok iş düşerdi. Kadın rolleri için kıyafetleri rahmetli ablam Nimet Koç diker hazırlardı. En çok oynayan arkadaşlarımız Yaşar Yaşer, Yusuf Aytemiz, Bahir Bilgin, Ziya Başlamışlı, ve Kayyum Konaklı (Menziletoğlu).

Bir kaç oyunda ben de oynadım. Aramızda kız öğrenci olmadığı için kadın rollerinin çoğunu Yaşar ve rahmetli Yusuf Aytemiz oynadı..."

Ahmet Niyazi Koç, TAC'51

Şiirden resme, resimden heykele...

Ata EDİZ '20

Şayet **“Nihat Arıkan Garden Party”** bir cümlede özetlenecek olsaydı, o cümle hiç şüphesiz bu olurdu. 17 Eylül Pazar gününde düzenlenen ve bir TAC Ankara klasiği olan Garden Party’nin 2023 versiyonu için çok değerli Nihat Arıkan ’72 abimizin evinde toplandık. Saat 15.00 olduğu gibi Nihat Abimizin evinde yavaştan toplanmaya başladık. Çiçeği

burnunda 2023 mezunu kardeşlerimle birlikte eve vardığımızda TACMED Ankara Şube Başkanı Hale ’86 Ablamızın sıcak karşılamasıyla başladık partiye. Ufak bir süre geçtikten ve sayıca biraz artmamızdan sonra Nihat Abi hemen bizleri bahçesinin öbür tarafında bulunan atölyesine götürdü, zira bu Garden Party’nin diğerlerinden bir farkı vardı ki, o da Nihat Abimizin el emeği göz nuru eserlerinden oluşan sanat galerisindeki “Art Exhibition” konseptiydi.

“Şiirden resme, resimden heykele” temalı bu sanat şöleninde, Nihat Abimiz gerek kendi yazdığı gerekse de başka ünlü şairlerimizin yazdığı şiirlerden aklında canlananları resme; belli başlı resim ve fotoğraflardan aklında canlananları ise heykele dönüştürdüğü ve bunları hikayeleriyle bizlere anlattığı bir görsel ve kültürel ziyafet yolculuğuna çıkarttı bizleri. Günün geri kalan kısmı da bir TAC şöleniydi. 1962’den 2023’e kadar 60 yılı aşan bir aralıktaki tüm mezunlarımızın bir arada olduğu bol mavralı bu günde; anılar yad edildi, fotoğraflar çekildi ve tabii ki danslar da edildi. Bir TAC Ankara klasiği

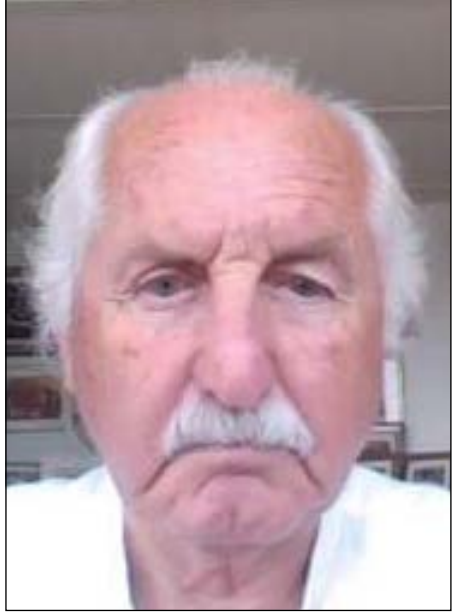

olan Cengiz-Doro çiftinin dansı da yine her zamanki gibi görülmeye değerdi. Günün sonuna gelindiğinde ise toplu fotoğraf çekimi için bahçenin geniş alanına geçildi ve bir süre fotoğrafın hangi cepheden çekileceğine karar verilemedi, zira parti öncesi planlanan katılım sayısı 40 iken 70'i zorlayan bir katılım olmuştu; e malum, TAC deyince akan sular duruyor... En sonunda varılan kararla 2000 sonrası mezunlar otururken 2000 öncesi mezunlar ayakta poz verdi ve fotoğraf tamamlandı. Talas, 80'ler ve 2000'lerin hızında söylenen üç farklı "BOM" eşliğinde tamamlanan etkinliğin sonunda da TAC ruhunun oluşturduğu şiiressellik de çekilen tüm fotoğraflarla resme aktarılmıştı. Tıpkı Nihat Abi'den gördüğümüz gibi, şiiirden resme...

KEPOS

TAC '56 Yücel Çetin

TAC '58 Bekir Kaya

TAC '76 Mehmet Kireççi

TAC '83 Alp Osmanoğlu

TAC '58 Ümit Gözüsulu

TAC '68 Dr. Faruk Çavuşoğlu

**TAC '84 Dr. Yunus Emre
Kocabaşoğlu**

TAC '02 Saygın Doğan

TAC '72 Mehmet Doğan

TAC'67 Ali Özkurt

Öğretmenlerimiz

Coğrafya Öğretmenimiz Ali Karamık

Mezun Yakınlarımız

- TAC '03** Simge Doğan ile TAC '07 Sezgi Doğan'ın abileri TAC '02 mezunumuz Saygın Doğan
TAC '80 Aykut Bayındır'ın annesi Nezahat Bayındır
TAC '63 Ergül Bakay'ın abisi Vural Bakay
TAC '97 Ahmet Özeltürkay'ın babası İbrahim Özeltürkay
TAC '76 Levent Aydeniz'in annesi Sevim Aydeniz
TAC '83 Dr. Buğra Öktem'in annesi Vasfiye Öktem
TAC '86 Mine Kaya Üçtaşlı'nın babası, TAC '58 mezunumuz Bekir Kaya
TAC '92 Cem Açıık'ın babası Mehmet Ali Açıık
TAC '87 Feray Özkan ve TAC '97 Aslı Özkan Şenol'un babaları, TAC '62 Cahit Özkan ve
TAC '67 Savaş Özkan'ın ağabeyleri ile TAC '19 Elif Dayı'nın dedesi Ali Özkan
TAC '89 Ali Murat Özkeçeli'nin babası Prof. Dr. Reha Özkeçeli
TAC '74 Baki Uzer'in annesi Meziyet Uzer
TAC '55 Yılmaz Yetmen'in eşi Sybille Yetmen
TAC '78 merhum Adnan Sözmen'in eşi, TAC '03 Mithat Fabian Sözmen'in annesi Nicole Sözmen

- TAC '55** merhum Tuncay Osmanoğlu'nun oğlu, TAC '88 Elif Osmanoğlu'nun eşi TAC '83 mezunumuz Alp Osmanoğlu
TAC '89 Ahmet Alptekin ablası Canan Mayakan
TAC '98 Mert Uğurses'in babası Zihni Uğurses
TAC '97 Cahit Birdir ile TAC '99 Atilla Birdir'in babaları Dr. Mehmet Birdir
TAC '88 Sven Atakan Sevim'in babası İrfan Sevim
TAC '97 Evre Baltalı ve TAC '01 Çağlar Yılgör'ün dedeleri İlyas Yılgör
TAC '73 Ender Aydın'ın annesi Raziye Aydın

TAC '83 ALP OSMANOĞLU'NUN ARDINDAN

F. Banu Sönmez Tümay

Ağaç yeşili mi,
 Üzüm sarısı mı,
 Bayrak kırmızısı, yoksa kayısı turuncusu
 mu bilmem.

Bir rengimiz eksildi.

Bu yıl hayatımızdan çok canlı bir renk
 eksildi ve biz Lopi'siz kaldık.

"Kız Banuş" diye söze başlamaları, eşime
 takılışları artık yok.

Üstün zekasını ustaca kullanıp,
 yazdığı mesajlarla bizi güldürmeleri,
 sinirlendirmeleri, düşündürmeleri yok oldu
 hayatımızdan.

Çok üzgünüm.

Lise 1 miydik tam hatırlamıyorum;
 biz 11 kız artık okulda rahatlamış, kız-
 erkek çekişmelerini bitirmiş, birbirimizle iyi
 arkadaş olmuştuk. Sınıf arkadaşlarımızla

aramızdaki dostluk iyice güçlenmişti.

Bir gün Gözlüküle'ye pikniğe gitmeye
 karar verdik. Sıdika Kolukıncıoğlu, Deniz
 Akciğer ve ben yiyecekler hazırladık.
 Yaklaşık 6-7 kişi Gözlüküle'de yedik,
 içtik ve çok eğlendik. Bazı yiyeceklerimizi
 bitirememiştik. Pikniğin sonunda, tam
 da toparlanırken, Lopi birden bire
 tüketemediğimiz salataya elini daldırıp
 bir avuç domates ve salatalığı havaya
 atıp ağzıyla tutmaya başladı. Domatesler,
 salatalıklar yüzüne gözüne, üstüne başına
 düşüyordu. Kahkahalar ata ata aynı eylemi
 sürdürüyordu. Ben "Ya yapmasana şu
 pisliği" diye bağırdıkça, inadına inadına
 daha fazla domates avuçlayıp daha
 yükseğe fırlatıyor, ağzını açıp domateslerin
 düşmesini bekliyordu. Suratına düşüp
 yapışan domateslere aldırmadan bana
 doğru dönüp çocukça bağırıp çağırıyor

ve çığınca kahkahalar atıyordu. Tabi, ben de...

Alp'in o eğlencesi ve pikniğe gittiğimiz o gün aklımdan hiçbir zaman çıkmadı. O gün ne kadar da mutluyduk.

Bir coğrafya sınavında Yeşim Baykal ve benim arkamızda oturdu. Oturduğu yerden "Hocam, kızlar kopya çekiyor" diye bağırmaya başladı. Asaf Hoca söylediği şeye pek de aldırış etmemişti. Bu arada, biz de arkamıza dönüp "Sussana ya" diyorduk. O, bize aldırmadan aynı şeyi tekrarlayıp duruyordu. Asaf Hoca, oturduğu yerden "Kızlar öyle şey yapmaz" dedi. Biz çok kızmıştık. İçimden, "Gösteririm ben sana. Pis Lopi! Şu sınav bi bitsin..." diye düşünürken, Lopi bize doğru eğilip "Kızlar, kalem açacağınızı verir misiniz" demez mi... O gün bizi delirtmişti.

Alp, doğru olduğunu düşündüğü bir konuda asla taviz vermez, asla geri çekilmez, asla susmazdı; tam tersine dozu gittikçe arttırarak o konuda saldırya geçerdi. Tam 'vazgeçti artık' diye düşündüğümüzde, aslında o konudan hiç vazgeçmediğini hatırlatıverirdi. Bu davranışı, hayata bakışını çok da net olarak ortaya

koyardı.

Bazen gruptaki WA mesajlarında küfreder, ben de söylenirdim. "Evet Banush, bu çok cinsiyetçi oldu" diye, aynı küfrü cinsiyetçilikten arındırıp başka türlü çevirip yeniden yazardı. Çok gülerdim.

Alp, seninle ilgili anlatılacak ne çok şey var.

Eğer depremzedeler bilselerdi gittiğini, en çok da onlar ah ederdi ardından.

Destek verdiğin çocuklar yalnız, biz sensiz kaldık.

Yazdıkça, düşündükçe anladım ki bizden bir değil, epeyce renk gitti.

Seni özleyeceğiz.

Huzur içinde uyu brocuğum.

Cansun Mert

Muhammara

Aradan 40 yıl geçince hatırlamak zorlaşıyor. Anılarımda Lopi'yi tarayınca okuldakiler ve sonrasındakiler farklı. Örneğin ikonik 240 Volvo ve neredeyse herkesin lakabının isim babası olması okuldan ama asıl sonrasından bahsedeyim. Neden mi? Bana, beni önemsediyini birçok kere hissettirmiştir de ondan.

Bir fotoğraf ile başlıyor, üniversite yılları. Mektupla gelmiş Beko'ya. Mektupla haberleşirdik o yıllar. Ayakta duruyor arkada bir nehir. Fotoğrafın arkasında bir not var. "Ben Lopez Martinez Felipe Gonzales Cico. Arkamdaki de Rio Grande." Lopi bu.

Covid başladı ve ben Adapazarı'nda mahsurum. Sokağa çıkma yasağı ve seyahat yasağı var. 3 ay... Sıkça aradı. Ben çaresiz zaman geçiriyorum, bir gün

'yeter' dedi. Ben gelip seni İstanbul'a götüreceğim. 'Oğlum nasıl olacak, polis yol kesmiş, seyahat belgesi istiyor' dediysek de nafile. Geldi üstünde sarı, reflektörleri olan bir güvenlik yeleği. Bir tane de bana verdi. Kuşandık çıktık yola. Polisler barikat kurmuş. Yavaşladı, polis baktı, yelekli baretli tipler, Toyota kartı camda, geçtik. Lopi bu.

Keşan'a gidiyor, bağa. Bir hafta sonu davet etti bizleri. Cuma akşamı saat 22.00'de buluşacağız, Koşuyolu'ndan yola çıkacağız. Bir şey yapmak gerek. Ona Çukurova'yı hatırlatan bir şey, Muhammara yaptım.

Ben anamdan öğrendim Muhammara'yı. Bu gariban kahvaltısını. Birçok meze de gariban işidir ya bizim buralarda. Basitçe yapardı az malzemeyle. Gece 02.00'de vardık evine. Oturduk masaya, Cemil Ergin ve Ata da var. Lopi 50-55'lik alkol dereceli, kendi yaptığı rakılardan açtı. Muhammara'yı meze yaptık, içtik sabah beşe kadar. Sabah

gelenlerin katılımıyla bizi ağırladı, süper bir hafta sonu geçirdik. O andan itibaren her buluşmaya gelmeden aradı. «Tavuk Muhammara'yı unutma» diye.

Gene yaptım 40. yıl için. Lopi yoldan geri dönmek zorunda kalınca, gönlüm el vermedi götürmeye. Bürücek'teki anma toplantısına yaptım.

Bizim oraların tabiriyle 'dennişik'ti Alp. Anarşist ruhu haksızlığa tahammülsüzdü.

Mersin'de yemekte, kolundaki dövmele gösterip 'beni ben yapanlar' demişti. Atatürk, Sig, FW 190 ve TAC '83 dövmele vardı. Lopi bu.

Alp, biz anılarla yaşayacağız. Yolum aydınlık olsun Lopi.

Cemil Ergin

Sevgili Alp Osmanoğlu...

1976 senesi... Tarsus'a yeni başlamışız, Prep B sınıfındayız. Yuvarlak hatlı, tatlı mı tatlı bir arkadaşımız var; Sinan Alp Osmanoğlu...

Prep B'de sınıf arkadaşlığı ile başladı hikayemiz, dostluğumuz.

Kısa zamanda o da, diğerlerimiz gibi lakabını buldu. Fiziksel benzerliğinden dolayı o yıllarda çok okunan çizgi roman kahramanı Zagor'un en yakın dostu Meksikalı, soylu Cico Felipe Cayetone Lopez Martinez ve Gonzales; okunuşunun uzun olmasından dolayı kısaca Lopez, sonra daha da kısası: "Lopi".

Okula ilk başladığımızda sınıflarımızdaki tanıdıklarımız, sadece bizimle aynı ilkokulu bitirip de koleje gelen arkadaşlarımızdı. Alp'in tanıdıkları da Bursa'da gittiği ilkokuldan arkadaşlarıydı: Ahmet Ersöz, Murat Orhan ve Yasa Arar. Alp aslında Bursalı değildi ama TAC mezunu olan babası Tuncay Amca, o yıllarda Bursa Sümerbank'ta çalışırdı.

Herkesin kendisine yakın arkadaş seçtiği yıllarda, Alp de daha yoğun olarak Faik, Ramazan, Emin, Kaan ve Cüneyt Demirgüleş ile yakın dost oldu. Okul yıllarında sınıfın her zaman zeki ve çalışkanlarındandı ve bu disiplininin sonucunda koleji ikincilikle bitirerek burs kazanıp üniversite için Wisconsin-Milwaukee'ye gitti. Önce mühendislik okudu, ardından da Lubar College of Business'ta Uluslararası İş İdaresi masterını tamamlayıp döndü. Farklı yerlerde

çalıştıktan sonra yolu 2001 yılında Toyota ile kesişti ve uzun yıllar genel müdür olarak çalışmaya devam etti.

Herkes gibi uzun yıllar yoğun aile ve iş hayatı nedeniyle Alp bir dönem '83 grubundan uzak kaldı. Hayat arkadaşı TAC'li Elif ve dünyalar güzeli oğlu Deniz ile bir dönem Lille, Fransa'da yaşadıkdan sonra annesinin erken vefatı ile Türkiye'ye döndü.

Sonrası, muhteşem enerjisi ile her gün arabasına binip, sesli kitabını başlatıp, keyif kahvesini yudumlayıp, çok kızdığım e-sigarasını ağızına alarak İstanbul'dan Sakarya'ya yaklaşık 130 km. gidiş-dönüş, babası ile haftanın iki günü İzmit'te yarenlik ve bütün bunların arasında, hafta sonları 3.5 saat ötedeki Keşan Mecidiye'deki

bağında şarapçılık yapması...

Bu inanılmaz yoğun tempoda geçen yıllar...

Lopi'miz gruba 2018 yılında TAC 35. Yıl buluşması ile efsane bir giriş yaptı. Tüm zamanların en çok beğenilen Bonzai dansıyla (videosu grupta kalsın!) kalbimizi yeniden fethetti. Bu keyifli buluşmada herkese tek tek lakaplarıyla hitap etmesi, neşesi ve bitmek bilmeyen enerjisiyle hepimizi derinden etkiledi. WhatsApp grubunda muzip ve zaman zaman argo yazışmalarıyla yüzümüzden tebessümü eksik etmedi.

Nisan ayında, Emin'in önerisi ile şaraplara koyduğumuz "Mavra" markası ve yine Emin'in tasarlayıp hazırladığı Stickler binası görselli etiketleri şişelerine yapıştırdı ve her bir şişeye tek tek lakaplarımızı yazdı. Bize getirmek istiyordu. Bu şarapları yanına alarak yola çıktığı 40. Yıl buluşmasına ne yazık ki babasının hastalığıyla ilgili aldığı kötü haber üzerine katılamadı.

Yoldan geri döndü.

Onu anmak için düzenlediğimiz Bürücek buluşmasında bu şarapları tatmak nasip oldu.

Hobi, Alp için derinlemesine girilmesi gereken bir uğraştı. Öylesine "ilgiliyim" demek ona yakışmazdı; önce kitaplar alınır, okunur, ardından konuyla ilgili insanlar aranıp bilgi alınır. En iyi ekipman satın alınır ve en iyi hocalardan ders alınarak hobi yerine getirilirdi. Daha okul yıllarında çok iyi bir fotoğrafçıydı. Sadece fotoğraf çekmekle kalmaz karanlık odada agrandizör ile uğraşır, fotoğraflarını basardı. Sayesinde yıllık çıkaracağımız zaman fotoğraf bulmak gibi bir derdimiz olmamıştı. Uçak maketçiliği

ve ardından ortaya çıkan silah merakı da -ki çok kızdığımız bir konuydu- onun hobileriydi. SIG Sauer ile ateş etmeyi öğretmesi hoşuma gitmedi değil ama sahip olduğu küçük cephanelik, hobileri konusunda ne kadar ileri gidebileceğini anlamana yardımcı olur sanırım. Hareketli hedef dersleri, taş ocaklarında 200 metre ötesinden hedefe atış talimleri ona çok keyif verirdi. "Madem bu kadar seviyorsun, bunu spor olarak yapsana" diyerek onu trap veya skeet sporuna ikna etmeye çalışıyordum; bayağı da yaklaşmıştım.

Engin bilgisi çok kitap okumasına bağlıydı. Özellikle tarih konusunda saatlerce konuşabilirdi.

Zaman zaman Emin'le tartışmalarının derinliğini hayretle izlerdim. Ancak bir konu var ki bahsetmesek olmaz; bu derin tarih bilgisinin arkasında koşulsuz takdir ettiği, bağlı olduğu bir tek lider vardı: Atatürk... O denli saygı duyar ve severdi ki vücudunda dövme olarak taşırdı.

Gelelim Keşan Mecidiye bağ evi ve bağlarına... Aslında aileden gelen şarapçılık geni (babasının kuzenleri de butik şarapçılık ile uğraşıyorlar) ile "Türkiye'de iyi şarap içebilmek için kendi şarabımı yapmalıyım" düşüncesi birleşince şarapçılık macerası başlıyor. Bağ kurma öncesi bir mühendis kafasıyla ve kendi ifadesiyle "İstanbul'a en yakın Akdeniz (Ege) nerede?" diye bakıyor ve pergel onu Keşan, Mecidiye civarına götürüyor. Erikli tarafının kalabalığını sevmediğinden daha bakir Mecidiye'de tatile çıkmaya başlıyorlar. Ardından bir ev alıp Elif'in zarif, estetik dokunuşu ile küçük güzel bir ev kuruyorlar ve ardından bağı kurmaya başlıyor.

Dedim ya Alp bir hobinin dibine kadar iner; önce UC Davis'ten online önoloji sertifikasını alıyor. Bağ için toprak vs. analizlerinden sonra Cote Du Rhone terruarını kendisine örnek alarak Fransa'dan fideleri getirmeye karar veriyor. Bavulunda getirdiği fidanlara Yunanistan'dan da bir sıra Muscat ekliyor ve bağ son halini alıyor. Sadece şarap üretmekle kalmayıp Yunanistan'dan bakır imbik alarak, saf üzümünden birinci sınıf rakı da yapmaya başlıyor. Bu sene bağın 10. yılıydı ve çok heyecanlıydı. Fransa'da yaşayan ağabeyi Cem'e özel olarak maya aldirttı. Geçtiğimiz bayram, birlikte son bağ seyahatimizi yaptığımızda, Eylül başında gerçekleştireceğimiz Chardonnay, Muscat ve Viognier hasatının hayallerini kurmaya ve bizlerle paylaşmaya başlamıştı.

2018'de Mecidiye bağlarına yaptığı davet, son beş yılda dostluktan öte kardeşliğe uzanan "Keşanlılar" grubunun kurulmasına vesile oldu. Daha önce birlikte

bağda çalıştığı arkadaşının Belçika'ya gitmesinin ardından Emin ve ben son beş yılda bağın tüm işlerinde Alp'e destek olduk. Mart ayında budama ile başlayan, ardından eksiltme, gübreleme - ilaçlama, kuşlardan korumak için örtülerin örtülmesi, hasat zamanı üzümlerin toplanması, ardından kırılması ve sıkılması, aktarmalar ve şişeleme gibi işlemlerle yılın sonuna kadar devam eden bu çalışma temposu, bazen yağmurda ve soğukta bazen sıcakta, kimi zaman bayram tatilinin tam ortasında hiç sektirmeden devam etti.

Bağ gezileri tüm zorluklara, ağır koşullara rağmen o kadar eğlenceliydi ki kelimelerle ifade etmem mümkün değil. Bağ gastronomisi diye bir kavramımız oluşmuştu. Gitmeden önce içilecek içkilere uygun mezeler ve ana yemek planları yapılıyordu. Öte yandan seyahat öncesi son üç yıldır diyetle olan Alp için diyetisyeninden özel izin alınıyordu. Mevsimine göre menü yapılır, seyahat sabahı evden götürülecekler hazırlanır, arabaya biner binmez kahve ikramları yapılır, sıcak börekler yenirdi. Gece gidildiyse uyumadan bir tek rakı atılıp sabaha doping yapılırdı. Seyahatin mevsimine göre işler azalmaya başlayınca mutfak yemek hazırlıkları için açılırdı. Menüde değişmeyen tek şey, kendi ellerimizle yaptığımız şaraplardı.

Aslında geçirdiğimiz o yoğun, yorgun günler bol kahkahalar ile bir anlamda ruhsal detokstu.

Gelelim tatsız olaylara: 2020 yılının başında iki ameliyat sonrası stent'leri takıldı. Ameliyat öncesi birkaç defa bağda tek başına çalışırken fenalaşıp yattığı olmuştur. Neyse ki bu aşamada razı olup,

gidip muayenesini ve ardından gerekli operasyonu başarıyla yaptırdı. Her sene en iyi koşullarda kontrollerini yaptırıp “sağlığımı daha öteye nasıl taşıyım” diye uğraş verdi. Kilo sorunuyla ilgili diyetisyen ve endokrinolog desteği alarak 30 kilo zayıflamıştı. Konunun uzmanlarını aradı, görüşmeler yaptı. Son dönemde Ayurvedik beslenme ile ilgileniyordu, çok sıkıldığı gözlüğünü çıkarıp atmak üzere lens ameliyatı planlıyordu. Akıllı saatiyle yürüyüşünü kontrol edip kişisel antrenörüyle çalışıyordu. Bu süreçte tek yapamadığı, mükemmeliyetçi yapısı nedeniyle yaşadığı streslerden kurtulmak ve vazgeçemediği elektronik sigaraydı. Mükemmel olmasa da oldukça başarılı bir şekilde hayat biçimini değiştirmişti. Aramızdan ayrılışından bir gece önce gene Keşanlılar grubunda çok beğendiği Hasandede şarabını paylaştı ve U19 voleybol maçını yazışarak birlikte takip ettik. Skor 2-1’e geldiğinde hem o hem ben uyuduk. Sabah fitness’a girdi ve bizim için her şeyin bittiği an da o oldu. Ardından Emin’in telefonu, ardından vefat haberi... İnsanı gözyaşına boğan kabul etmenin çok çok zor olduğu anlar...

Kurduğumuz onlarca gelecekle ilgili planlarımız arasında Ekim ayında bağları gezerek TAC '83 Namrun buluşmasına gidiş (her zamanki gibi şarap ve rakı sponsorluğu ile), Denizli bölgesine yapacağımız bağ gezisi, abisi Sevgili Cem'in Portekiz'deki evine seyahat, Atina'ya arkadaşımız Kris ile şarap fuarına katılmak... Ama asıl planlarımız 60 yaş sonrası emeklilik ve sonrası içindi. Geçen ay “Yazgan şarapları konkordato'ya gitmiş, devir mi alsak nedir?” diye yazması gelecek

planlarının habercisiydi.

Bu yazıyı yazarken Allah'tan bilgisayarda ve klavye başındayım. Mürekkepli kalemle yazabilmem gözyaşlarım yüzünden mümkün olamazdı. COVID döneminde vefat eden Göğüs Kalp Cerrahisi Profesör arkadaşım, instagram hesabında Robert Frost'un sözünü paylaşmıştı: “In three words I can sum up everything I've learned about life: it goes on”. Evet kalan bizler için hayat devam edecek ama kabul etmesi zor olacak.

Kabul ama zor olacak; onu hep anacağız, onu hep seveceğiz.

Sevgili Alp, hayatımıza her zaman renk kattın, ürettiğin şaraplara meşe yerine neşe kattın, her şeyden önce iyi bir insan oldun! Çevrene yaptığın iyilikler bende saklı kalsın.

Ne güzel şeymiş seni sevmek...

Emin Ersoy

Hazırlıkta Prep C'den sağ salim çıkmış, okula alışmış çekingen, koca gözlüklü bir çocuktum. Orta 1'de resim dersinde karşılaştık büyük ihtimalle.

Alp, Kaan Altan ile de resim dersinde karşılaşmış olsa gerek. Selçuk Günay, Alp'le birlikte üçümüze iyi bir şeyler yaptığımızı anlatan bir hoca oldu. Ve keşfettik inanılmaz bir dünyayı becerilerimiz dahilinde.

Orta 1'de başka şeyler de keşfettik. Selcan Hoca'ya gıpta ile baktığımızı anlatır tezahüratlar, okulda sabah 8'den akşam 7'ye kadar geçen sürede bir gündüzlü olarak takım sporlarına dahil olma olanağı...

Lopi voleybolda bir yer buldu kendine ve benim için spor konusunda çok ısrar etmeme gerçeği :)

Lopi tüm bu dünyanın içinde sesli ve eğlenceli, benim çekingen dünyamda beni dışarıya doğru iten bir motivatördü.

Solcuyduk hepimiz. Mehmet Dal en soldaydı o zaman da.

Alkolle de o zaman karşılaştık. İlk denemeler biraz hüsrana yarattı bizde. Mesela şaraba şeker atarak daha içilebilir hale getirmek istedik. Sonra biz de anlayamadık, ne hale geldiğimizi! Erkin Koray daha bir girdi hayatımıza.

Orta 2 eğlencenin dozu arttı, Mr. Miles'a düğün bile yapıldı. Sınıflar sulandı, Selçuk Biçer'den sınıfça kesik yendi ve Kaan, eğlendiniz mi diye soran Selçuk Biçer'e “fena değildi” dedi. Alp'le çok gülerdik bu cevaba :))

Orta 3 aynı geçti, eğlenceli.

Lise 1 fenomendi. TEKCEP, Türkiye Emin

Kaan Cemil (Özden) Enternasyonel Press, yayın hayatına girdi. Önemli konularda yayın yapardı, geometri bilgimizi en doğru şekilde kullanmak üzere Mehmet Ok'un kafa hacminin hesaplanması, ya da biyoloji dersindeki "menstruation cycle" konusu için sınıf arkadaşlarımızın döngülerini araştırmak gibi. Fotoğrafçı olarak bu grupta Lopi en önemli kişiydi.

Biyoloji dersi için kurbağa toplamaya karar verdik. Tarsus parkına doğru yola çıktık. Yolda köpeği ile bekleyen dilenciye küfrederse köpeğin kendisini kovalayıp kovalamayacağını anlamak için yaptığı sosyal deneyde yolun karşı tarafına geçmek zorunda kalarak köpek tarafından kovalanması yine bizi güldürürdü Mecidiye'de.

Herhalde bir 100 tane kurbağa topladık Tarsus Parkı'ndan. Okula getirip akvaryumlara yerleştirdik. Bazılarına isimler de verdik.

Kurbağalar hayatlarını bizim bilim dünyasına daha yakın olmamız için verdi.

Barış Manço konserine gittik kalabalık bir grupla. Cemil Özden ve Alp, Balıkçı Yaşar'da kaldı. Biz döndüğümüzde onların geldiği seviyeye ulaşmamız biraz zaman aldı. Garsona balina ısmarladı, pek severdi en gösterişlisini her şeyin, garson palamut teklif etti.

Kaan Altan'ın, Kurtalan Ekspres'in gitaristinden aldığı imzalı kağıdı raki bardağına atınca, Kaan birkaç zaman Alp'le konuşmadı.

Sonraki seneler pek benzerdi diğerlerine. Bitince okul, hepimiz üç beş sene sonra kendi yollarımızda yürümeye başladık, ara sıra karşılaştık, pek çok zaman pek

kaygılandık. 40'lı yaşların ortalarında biraz daha rahatladı herkes, 50'lerde galiba koyverdik.

Hep zorlayıcıydı kendine Alp. Ve tabii bizler için de. Hep anlayışlıydı, yardımcı çevresindeki herkes için.

Enerjisi bitmezdi, uzun yol şoförüydü, birçok ilginç hobinin de sahibi...

Cemil ve bana da bağ ve şarap keyfini bulaştırdı.

Ümit Yaşar Şahin'in dediği gibi, eşitliğin iki tarafının sıfır olduğu bir denklemdeki titreşimleriz. Anılarımız ölümsüz ve umuyorum ki her yerdeyiz.

Şu anda kuşgözü lahmacun yiyorum ve bu yazıyı yazıyorum Levent'te, bilin ki yazamazdım bu yazıyı başka bir yerde.

Kürşat Özşahin '83

Bir arkadaşın kaybı uzundur, ağırdır ve yazması zordur. Cemil Ergin'in o kötü haberi veren WhatsApp bildiriminin ilk satırından sonra nöral koordinasyonum yok oldu. 'Alp' diyordu... 'Kaybettik' diyordu... Gerisini beynim anlamlandıramıyordu. Hemen titreyen ellerle Alp'in telefonunu çevirdim. Çalmaya başladı. Sanki her an açacak 'Efendim Kermit (Okulda lakabım Kermit'ti, bana Kermit demeyi çok severdi) deyip beni bu kâbustan uyandıracaktı.

Çaldı, çaldı. Alp açmadı...

Ümit'le Cemil'i aradım - Alo Cemil, doğru mu? -Doğru, ne yazık ki doğru -Yapma Cemil, yapma... İkimiz de gözyaşlarına boğulduk. Sadece -Yapma Cemil diyebiliyordum, O da -Doğru diyordu.

En iyi arkadaşımı kaybetmişim.

316 Sinan Alp Osmanoğlu'nun yetkinliklerini inanıyorum ki pek çok kişi benden daha iyi anlatacaktır. Benim söyleyebileceğim tek şey, her TAC '83 mezunu en iyi arkadaşı olduğuna inandığı kişiyi kaybetti. İnanıyorum ki ailesinden mada, O'nun kaybı sebebiyle tüm TAC '83 mezunlarının da ciğeri yanıyor. Elveda kardeşim. Doğrunun ve yanlışın olmadığı bir yerde buluşacağız.

Yeri behişt...

Devri daim olsun.

ALİ KARAMIK'IN ARDINDAN

TAC'den bir Ali Karamık geçti

Zonguldak TED'de öğretmenlik yaptığım yıllarda tanımıştım Ali Hocamızı. Yedek subaylık görevini ifa ediyordu o sıralar.

1979'da TAC'ye geldim. 1980'li yılların başlarında biyoloji öğretmenimiz rahmetli Ahmet Halil ile, sonrasında da Ali Hoca ile birlikte çalışmaya başladım. Hayat ne sürprizlerle dolu...

Adana kültürüyle yoğrulmuş olan Ali Hocamız ilk yıllarda bekardı. Fen departmanında da Bosnalı bekar Fatma Hocamız vardı. Bu iki güzel insana el uzatmak, bir yuva kurmalarına yardımcı

olmak için Fen departmanında kimya hocamız Güler hanım stratejiler geliştirdi.

Ve başarılı da oldu. Nikahı Adana'da kıyıldı.

Coğrafya dersini öğrencilerine sevdiren ve dünya coğrafyasını başarılı bir şekilde aktaran Ali Hocamızın öğrencileriyle çok başarılı iletişimi oldu. TAC'den bir Ali Hocamız geçti, geride güzel anılar bırakarak. Ruhun şad olsun sevgili çalışma arkadaşım.

Erdoğan Hoca